

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu

**Okolnosti vedoucí k odchodu mládeže z vybraného
hokejového klubu**
Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce:
Mgr. William Crossan, Ph.D.

Vypracoval:
Lukáš Rybář

Praha, duben 2023

Prohlašuji, že jsem závěrečnou bakalářskou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne

.....

Lukáš Rybář

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své bakalářské práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto bakalářskou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Rád bych poděkovat svému vedoucímu práce Mgr. William Morea Crossanovi, Ph.D. za jeho vstřícnost a odborné rady, které mi v průběhu psaní poskytoval. Zároveň bych chtěl poděkovat vedení klubu, které mi umožnilo tento výzkum realizovat, a všem respondentům, kteří se na výzkumu podíleli. Na závěr bych rád poděkoval své rodině za nepřetržitou podporu.

Abstrakt

Název: Okolnosti vedoucí k odchodu mládeže z vybraného hokejového klubu

Cíle: Hlavním cílem této práce je zjistit hlavní příčiny, jež vedly k odchodu hráčů z vybraného hokejového klubu. Případová studie se zaměřuje na všechny hráče, kteří ve věku 15 až 20 let klub v posledních pěti letech opustili.

Metody: V rámci této práce byla využita kombinace kvantitativní a kvalitativní metody. Konkrétně byly pro získání dat využity elektronické dotazníky a polostrukturované rozhovory. Jednotlivé otázky byly vytvořeny na základě existujících studií, které se touto problematikou zabývají, a také odborných rad vedoucího práce.

Výsledky: Hlavním důvodem pro odchod hráčů z klubu bylo nedostačující technické zázemí. Nejméně důležitými důvody byla vážná zranění, znemožňující pokračování ve sportovní činnosti a zájem o jiný sport. Z deseti nejdůležitějších důvodů je šest intrapersonálních, dva interpersonální a dva strukturální.

Klíčová slova: Sportovní prostředí, práce s mládeží, organizovaný sport, motivace, financování sportu, sportovní účast

Abstract

Title: Circumstances for drop out of youth in chosen ice hockey club

Objectives: The main objective of this thesis is to find out the main reasons that led to the players leaving the selected hockey club. The case study focuses on all players aged 15 to 20 who have left the club in the last five years.

Methods: A combination of quantitative and qualitative methods was used in this work. Specifically, electronic questionnaires and semi-structured interviews were used to collect data. Individual questions were developed based on existing studies that address this issue as well as the supervisor's expert advice.

Results: The main reason for players leaving the club was insufficient technical facilities. The least important reasons were serious injuries, which prevented the continuation of sports activities and interest in other sports. Of the ten most important reasons, six are intrapersonal, two interpersonal and two structural.

Keywords: Sport environment, work with youth, organized sport, motivation, financing of sport, sport participation

Obsah

Abstrakt.....	5
Abstract.....	6
1 Úvod.....	11
2 Teoretická východiska	12
2.1 Lední hokej.....	12
2.1.1 Historie ledního hokeje v ČR.....	12
2.1.2 Výkon českých hokejistů	13
2.1.3 Popularita ledního hokeje v ČR	14
2.2 Sportovní kluby	16
2.2.1 Financování sportovních klubů	17
2.2.1.1 Vlastní zdroje.....	17
2.2.1.2 Cizí zdroje.....	18
2.3 Vliv sportu.....	20
2.3.1 Zdraví.....	20
2.3.2 Ekonomika	20
2.3.3 Výchova	21
2.3.4 Čas.....	21
2.3.5 Zranění a doping	21
2.4 Odchod hráčů ze sportu (klubu).....	22
2.4.1 Motivace.....	23
2.4.2 Model angažovanosti	23
2.4.3 Teorie dosažení cílů	24
2.4.4 Zahraniční studie.....	24
2.4.4.1 Rozvojové aktivity, které vedou k předčasnému ukončení studia a investicím do sportu.....	24
2.4.4.2 Proč děti a mládež opouštějí sport	25
2.4.4.3 Systematický přehled o předčasném ukončení organizovaného vzdělávání sportu u dětí a mládeže	27
2.4.4.4 Důvody ukončení účasti u mladých španělských sportovců: Vztah k pohlaví, typu sportu a úrovni soutěže	28
2.4.5 České studie	30
2.4.6 Změna sportovního prostředí (klubu)	30

2.5	Důsledky odchodu hráčů.....	31
2.5.1	Společnost	31
2.5.2	Klub.....	32
2.5.2.1	Členské příspěvky.....	32
2.5.2.2	Dotace.....	32
2.5.2.3	Odstupné.....	32
2.5.2.4	Fanoušci	33
3	Cíle a úkoly	34
3.1	Dílčí úkoly	34
3.2	Výzkumná otázka.....	34
4	Výzkumná metoda a metodika práce	35
4.1	Základní soubor.....	35
4.2	Výzkumný soubor	35
4.3	Zdroje dat	36
4.4	Metody a techniky sběru dat	36
4.5	Operacionalizace	37
4.6	Konstrukce dotazníku.....	38
4.7	Otázky pro rozhovory.....	38
4.8	Pilotáž.....	39
4.9	Analýza dat.....	39
5	Výsledky dotazníku.....	40
5.1	Úvodní otázky	40
5.1.1	Kolik je Vám let?	40
5.1.2	V jakém roce jste z klubu odešel?.....	41
5.1.3	V jaké kategorii jste skončil?	41
5.2	Celkové výsledky	42
5.3	Výsledky dle věkových kategorií	44
5.4	Jednotlivé odpovědi respondentů.....	46
5.4.1	Intrapersonální důvody	46
5.4.1.1	Špatně jsem vycházel s trenérem.....	46
5.4.1.2	Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly	47
5.4.1.3	Přišlo mi, že o mě nemají zájem	48
5.4.1.4	Hokej přestal být zábava.....	49
5.4.1.5	Nedostávalo se mi uznání	50

5.4.1.6	Začínal jsem ztrácet na své spoluhráče.....	50
5.4.1.7	Měl jsem málo volného času	50
5.4.2	Interpersonální důvody	51
5.4.2.1	Málo jsme vyhrávali	51
5.4.2.2	Z hokeje mi odešli kamarádi.....	51
5.4.2.3	Byl jsem pod velkým tlakem ze strany trenéra.....	52
5.4.2.4	Špatně jsem vycházel se spoluhráči.....	53
5.4.2.5	Byl jsem pod velkým tlakem ze strany rodičů.....	54
5.4.3	Strukturální důvody	54
5.4.3.1	Málo jsem hrál (nedostatek ice time).....	54
5.4.3.2	Nebavilo mě dojíždět na tréninky	55
5.4.3.3	Klub měl špatné technické zázemí	55
5.4.3.4	Neměl jsem peníze na vybavení a členské příspěvky.....	56
5.4.4	Jiné důvody	57
5.5	Doplňující otázky	57
5.5.1	Jak dlouho jste hrál za klub GAMMA, než jste skončil?	57
5.5.2	Bavil jste se s někým o tom, že chcete skončit?	58
5.5.3	Věnujete se po skončení nějaké intenzivnější pohybové aktivitě (pravidelně)?	58
6	Rozhovory.....	60
6.1	Rozhovor s trenérem a manažerem klubu	60
6.1.1	Představení respondentů	60
6.1.2	Odchod hráčů – trenér (Edgar).....	60
6.1.3	Odchod hráčů – manažer (Jáchym).....	61
6.1.4	Přístup klubu – trenér (Edgar).....	62
6.1.5	Přístup klubu – manažer (Jáchym).....	62
6.1.6	Problémy v hokeji – trenér (Edgar).....	63
6.1.7	Rodiče – manažer (Jáchym)	64
6.1.8	Problémy vrcholového sportu – manažer (Jáchym).....	64
6.1.9	Souhrn rozhovoru s trenérem a manažerem.....	65
7	Diskuse.....	67
7.1	Porovnání výsledků se zahraničními studii	67
7.2	Porovnání výsledků s českými studii	68
7.2.1	Basketbal a fotbal.....	69

7.3	Pohled hráče, trenéra a manažera (rozhovory)	70
7.4	Shrnutí	70
7.5	Zodpovězení výzkumné otázky	71
7.6	Limity práce	71
7.7	Náměty na další výzkum	72
8	Závěr	73
	Seznam použité literatury	74
	Seznam diagramů	83
	Seznam tabulek	83
	Seznam grafů	83
	Seznam příloh	84

1 Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá příčinami odchodu hráčů z vybraného hokejového klubu. Sám jsem v daném klubu působil několik let a přišlo mi zajímavé zjistit, jak se podmínky a celkové prostředí pro dnešní mládež za tu dobu změnilo a zdali byly dřívější problémy překonány, nebo zda v klubu stále přetrvávají.

V současnosti, kdy se stále více dětí potýká se zdravotními problémy a obecně klesá fyzická zdatnost u dětí a mládeže, je podle mého názoru toto téma velmi aktuální. Jak bude zmíněno v teoretické části, pravidelná fyzická aktivita přispívá nejen k udržování zdravé populace, ale sport jako celek má také značný vliv na politiku a ekonomiku.

I přestože se jedná o aktuální téma, problematikou odchodu mládeže z organizovaného sportu se zejména v českém prostředí zabývá jen málokdo. Pokud se podíváme do zahraničí, můžeme tam nalézt několik publikací, které se tímto problémem zabývají do hloubky, a jejichž výsledky byly využity i v této práci. Bohužel v rámci České republiky je spíše výjimkou nalézt podobné publikace, což byl jedním z důvodů pro výběr tohoto téma.

Zároveň je nutné rozlišovat mezi dětmi, které skončí se sportem, a dětmi, které opouští určité sportovní prostředí (klub). Obecně platí, že pokud děti opustí klub, znamená to, že nejsou spokojeny s nabízenými možnostmi. V českém kontextu však není přechod z jednoho klubu do druhého jednoduchý, zejména v ledním hokeji, kde funguje systém odstupného. To může vést k tomu, že řada dětí se rozhodne změnit sport místo klubu, což má negativní dopad především na lední hokej.

Hlavním cílem této práce je zjistit, proč hráči opouštějí vybraný hokejový klub. Dílčím cílem je zjistit, zda se hráči po odchodu z klubu stále věnují hokeji, dělají jiný sport, nebo jestli se sportem skončili. Na základě vlastních zkušeností předpokládám, že většina hráčů, kteří klub opustili, již s hokejem nepokračuje a věnuje se jinému sportu či volnočasovým aktivitám.

Přínos této práce by měl být dvojitý. V první řadě může tato práce pomoci zmiňovanému klubu zmapovat kritické oblasti a současně zjistit, zda se jedná o řešitelný problém. Druhým přínosem je rozšíření informací o této problematice pro vědeckou oblast.

2 Teoretická východiska

2.1 Lední hokej

Samotný lední hokej není nutné představovat, neboť se jedná o velmi populární a celosvětově známý sport. Nicméně pro pochopení problému, který tato práce řeší, jsou zde uvedeny informace o historii a současné situaci českého hokeje.

2.1.1 Historie ledního hokeje v ČR

Lední hokej se na území České republiky těší oblibě již déle než 90 let. Na samých počátcích se však jednalo o poněkud odlišný sport než ten, kterým je dnes. Dříve byl tento sport nazýván tzv. bandy hokej a svými pravidly a stylem hry se výrazně lišil od současného ledního hokeje (Stránský a Ondroušek, 1999).

Bandy hokej byla „hra s míčkem a zahnutými holemi, v Evropě předchůdce ledního hokeje, která se pěstovala zejména v Anglii, Skandinávii a Rusku už v druhé polovině 19. století podle různých pravidel.“ (Gut a Pacina, 1986, s. 22).

První „skutečné“ hokejové utkání českých hráčů v kanadském stylu se uskutečnilo 23.01.1909, kdy čeští sportovci podlehli v prvním zápase týmu z Francie 1:8. Je nutné však podotknout, že pro přípravu na nový styl hry měli stěží jeden den (Stránský a Ondroušek, 1999). Přestože utrpěli tuto porážku, byli čeští sportovci popsáni francouzským časopisem jako rychlý a bojovný tým, který se po naučení kanadského stylu stane jedním z nejtěžších soupeřů (Gut et al., 1998).

Začátky českého hokeje byly velmi úspěšné. Z pěti evropských šampionátů Češi dvakrát vyhráli, jednou skončili na druhém místě a jednou jim byl titul odebrán u jednacího stolu. Vzhledem k tomu, že od založení národního svazu neuplynulo ani šest let, byly tyto výsledky považovány za velký úspěch (Gut et al., 1998). Tyto úspěchy doprovázela i samotná obliba tohoto sportu, což přispělo k tomu, že v roce 1938 byl na území tehdejšího Československa největší počet klubů v celé Evropě (Táborský, 2005).

Predikce tehdejšího francouzského časopisu se vyplnily a český tým se v průběhu let stal jedním z nejlepších týmů, což ostatně dokazuje počet medailí, které Český hokej získal od doby, kdy přešel na kanadský styl.

Tabulka č. 1: Úspěchy v ledním hokeji – kanadský styl (1911–2005)

Úspěchy Československa a Česka - muži										
Zlaté medaile	Olympijské hry:	1998								
	Mistrovství světa:	1947	1949	1972	1976	1977	1985	1996	1999	2000
		2001	2005							
Mistrovství Evropy:	1911	1914	1922	1925	1929					
Stříbrné medaile	Olympijské hry:	1948	1968	1976	1984					
	Mistrovství světa:	1948	1961	1965	1966	1968	1971	1974	1975	1978
		1979	1982	1983						
Mistrovství Evropy:	1913	1921	1926							
Bronzové medaile	Olympijské hry:	1920	1964	1972	1992					
	Mistrovství světa:	1920	1933	1955	1957	1959	1963	1964	1969	1970
		1973	1981	1987	1989	1990	1992	1993	1997	1998
Mistrovství Evropy:	1923	1924								

Zdroj: Vlastní zpracování dle Tábořský (2005)

Od založení Českého svazu ledního hokeje v roce 1908 se českým sportovcům podařilo získat do roku 2005 celkem 17 zlatých, 19 stříbrných a 24 bronzových medailí.

V posledních letech se však medaile českým hokejistům spíše vyhýbají. Od roku 2005 se podařilo získat pouze pár medailí. V roce 2006 čeští hokejisté získali jednu bronzovou medaili na olympiádě v Turíně a stříbrnou medaili ze světového šampionátu v Rize. Poslední zlatou medaili se českému týmu podařilo vybojovat v roce 2010 na mistrovství světa v Rusku (Český hokej, 2023a).

2.1.2 Výkon českých hokejistů

Není žádným překvapením, že za posledních pár let došlo k zásadním změnám v ledním hokeji. Nová pravidla přispěla k rozvoji rychlejší a otevřenější hry. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby samotní hráči věnovali větší pozornost rychlosti, vytrvalosti a dovednostem, které jsou pro dnešní moderní hokej klíčové (Terry a Goodman, 2020).

Během let se neustále zvyšují požadavky na hráče a je proto důležité pravidelně sledovat jejich aktuální připravenost. Výzkumný tým z Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy měl za úkol zjistit, jak si mladí hokejisté stojí ve srovnání se světem (Voltr a Macháček, 2021). V roce 2021 byl proveden výzkum, který měl za úkol zjistit připravenost českých mládežnických reprezentací. K výzkumu byly použity následující testy:

- Wingate¹ – Sledování anaerobní kapacity, která určuje maximální výkon sportovce.
- Explosivita dolních končetin – Vertikální skok v cm.
- Testy na ledě – Akcelerace (4 m), sprint (30 m), kroužení kolem kuželů s kotoučem i bez něj (Voltr a Macháček, 2021).

Výsledky byly neuspokojivé. Většina testů ukázala, že čeští hokejisté výrazně zaostávají za svými zahraničními vrstevníky. Největší problém představoval sprint na 30 m, kde byl u kategorie U20 naměřen až 8metrový rozdíl oproti hráčům ze zahraničí (Voltr a Macháček, 2021).

Další znepokojení vyvolala samotná stavba těla hráčů, mnozí z nich totiž trpí svalovou dysbalancí. Martin Musálek² doplnil, že by se ke každému hráči mělo přistupovat individuálně, aby se předešlo specifickým problémům, a zároveň by měl být kladen větší důraz na fyzickou a koordinační připravenost (Voltr a Macháček, 2021).

Světová zdravotnická organizace (2016) upozornila na současný problém poklesu počtu sportujících dětí v Evropě. Podle údajů z MŠMT (2023) je momentální členská základna v organizovaném sportu velmi nízká a stále dochází k poklesu fyzické zdatnosti populace, což může být v budoucnosti velkým problémem nejen pro společnost, ale i pro samotné kluby.

Na základě těchto údajů lze usuzovat, že pro kluby bude v následujících letech stále těžší získávat nové a kvalitní hráče. Kluby by se proto měly zamyslet nad tím, jak přilákat, vychovávat, a především si udržet své hráče. S ohledem na snižující se počet aktivních sportovců a rozšiřující se nabídku sportovních aktivit to však nebude lehký úkol.

2.1.3 Popularita ledního hokeje v ČR

Dle výzkumu NSA (2020) je lední hokej na prvním místě z hlediska divácké atraktivity. Výzkumu se zúčastnilo kolem 5 tisíc respondentů starších 15 let, kteří byli rozděleni do 8 kategorií: *muži, ženy, lidé ve věku od 15 do 44 let, lidé nad 45 let, lidé s místem bydliště do 19 999 obyvatel, lidé s místem bydliště nad 20 000 obyvatel, lidé s osobním*

¹ Jedná se o anaerobní test, ve kterém se sledují rychlostně silové předpoklady neboli výkon. Pokud se sleduje práce dolních končetin, je tento test prováděn na bicyklovém ergometru. Pro testování horních končetin lze využít klikový ergometr (FTVS, 2019).

² Vedoucí výzkumu

měsíčním příjmem do 19 999 Kč a lidé s osobním měsíčním příjmem nad 20 000 Kč. U všech kategorií kromě žen se tento sport umístil na prvním místě.

Výzkum také zkoumal, jak atraktivní jsou jednotlivé sporty z hlediska aktivního provozování. Zde však byly výsledky pro lední hokej méně příznivé. Celkově se tento sport umístil až na 14. místě (NSA, 2020). Navzdory vysoké divácké atraktivitě se lední hokej v posledních letech potýká s neustálým úbytkem hráčů, což je doprovázeno snižujícím se počtem hokejových klubů. Za posledních 10 let došlo k více než 38% poklesu celkového počtu členů a 29% poklesu počtu klubů (ČUS, 2023a).

Tabulka č. 2: Počet členů v ČR – lední hokej (2011-2021)

Rok	Celkem	Muži	Ženy	Dospělí	Dorostenci	Dorostenky	Žáci	Žacky	Mládež	Počet oddílů
2011	58 679	37 360	1 944	39 304	7 163	230	11 143	839	19 375	521
2012	55 576	35 828	1 906	37 734	6 245	191	10 600	806	17 842	502
2013	90 026	64 206	2 628	66 834	7 538	227	14 516	911	23 192	729
2014	47 069	30 426	1 593	32 019	4 569	151	9 691	639	15 050	426
2015	41 201	25 318	1 424	26 742	9 470	614	4 237	138	14 459	394
2016	39 650	22 815	1 293	24 108	3 898	150	10 678	816	15 542	395
2017	34 862	13 026	549	13 575	4 528	184	15 777	798	21 287	627
2018	33 822	11 399	511	11 910	4 405	200	16 340	967	21 912	722
2019	35 751	11 633	531	12 164	4 363	191	17 908	1 125	23 587	722
2020	37 813	13 623	617	14 240	4 472	188	17 822	1 091	23 573	395
2021	36 331	11 592	562	12 154	4 768	198	18 057	1 154	24 177	370

Zdroj: Vlastní zpracování z ČUS (2023a) – ročenka (2011-2021)

Z tabulky je patrné, že s výjimkou roku 2013 se počty členů neustále snižují. Jedinou kategorií, která zaznamenává mírný nárůst, je mládež, kde se čísla v posledních 5 letech pohybují nad hranicí 20 000.

Posledním bodem bylo zjistit dostupnost sportu pro veřejnost, tedy finanční náročnost sportu. Výzkum ukázal, že lední hokej spadá do 3. kategorie, tedy sporty s „*mírně vyšší finanční náročností*“. Roční náklady na tento sport se pro 15 letého sportovce pohybují od 25 000 až 49 999 Kč na výkonnostní úrovni. Ačkoli lední hokej nepatří mezi nejdražší sporty, je v porovnání s ostatními sporty, jako např. fotbal či atletika, v určité nevýhodě (NSA, 2020). S cílem zpřístupnit sport široké veřejnosti poskytuje řada sportovních klubů různé slevy na sportování dětí a mládeže (Flemer, 2016). Český hokej momentálně nově přichozím hráčům do 10 let poskytuje příspěvek v hodnotě 1 500 Kč na nákup výstroje (Pojď hrát hokej, 2023a).

2.2 Sportovní kluby

Sportovní kluby mají ve společnosti nezastupitelné místo. Pomáhají s rozvojem, výchovou dětí a mládeže, poskytují prostor pro realizaci hráčů, trenérů a sportovních manažerů. Kluby prostřednictvím různých aktivit, jako jsou sportovní utkání nebo akce pro fanoušky, usilují o vytvoření nezapomenutelných zážitků a zábavy. Aby mohly existovat a fungovat, musí mít kvalitní personál, dostatek financí a schopnost přilákat a udržet hráče, kteří jsou základem každého sportovního klubu.

V rámci sportu existují profesionální a amatérské kluby. Podle Késenneho (2014) jsou profesionální sportovní kluby chápány jako podniky, které samy o sobě nepřinášejí žádný užitek, ten vzniká až ve chvíli, kdy dochází ke střetu s jiným klubem a k samotnému sportovnímu utkání (Késenne in Šíma, 2019). Amatérské kluby se odlišují tím, že oproti profesionálním klubům nevytváří zisk a je zde kladen větší důraz na dobrovolnictví. Cíle klubů jsou však v obou případech stejné – zajistit rozvoj hráčů a trenérů (Novotný, 2011). Většina amatérských klubů v současnosti spadá pod profesionální kluby a pomáhá s rozvojem hráčů do budoucna. Pro profesionální kluby je to ideální řešení, neboť je to pro ně levnější, než kdyby si hráče kupovali z jiného klubu.

Borkovcová (2007, s. 1) uvádí, že sportovní klub „je základní organizační jednotkou sportovního hnutí s právní subjektivitou.“ Sportovní kluby se zaměřují na podporu aktivního životního stylu a organizování sportovně-kulturních programů pro fanoušky. Sportovní kluby představují místo, kde se pravidelně setkávají hráči, trenéři a fanoušci (MŠMT, 2023).

Činnost sportovních klubů lze dle ČUS (2023b) rozdělit do dvou skupin:

- Hlavní činnost související se samotným posláním klubu.
- Vedlejší (hospodářská) činnost, která má za úkol zajistit dostatek prostředků na podporu hlavní činnosti (ČUS, 2023b).

Rektořík et al. (2015) uvádí, že hlavní činnosti klubu bývají značně odlišné, protože se vztahují k poslání samotné organizace. Naopak vedlejší činnosti mají ve většině organizací stejnou strukturu, bez ohledu na to, zda se jedná o ziskový nebo neziskový sektor. Autor také uvádí, že vedlejší činnosti zahrnují:

- Provozní činnost – Zajištění sportovního areálu a potřebného nářadí.

- Správní činnost – Smluvní podmínky spolupráce s majitelem pozemku, marketing, projekty.
- Personální činnost – Zabezpečení trenérů, manažerů, správců.
- Komplexní hospodářství – Účetnictví, ekonomika projektů a organizace (Rektořík et al., 2015).

Na rozdíl od jiných organizací se sportovní kluby vyznačují tím, že jejich hlavním posláním není zpravidla maximalizace zisku a veškerý majetek klubu je využíván výhradně k rozvoji hlavní činnosti (Borkovcová, 2007).

2.2.1 Financování sportovních klubů

Aby mohl klub fungovat, potřebuje kromě personálu také dostatek finančních prostředků, které mu umožní dlouhodobé a bezproblémové působení. Podle Čáslavové (2009) je mimořádně důležité, jak s těmito prostředky klub a jeho vedení zachází. Hlavní cílem je zajistit stabilní a dlouhodobý zdroj financí.

Zdroje financí pro sportovní kluby jsou velmi různorodé. Každý z těchto zdrojů má své vlastní opodstatnění a stanovené podmínky pro jeho získání. Wicker et al. (2013) uvádí, že velmi podstatnou roli má také samotná sportovní činnost klubu. Kluby, které se soustředí převážně na podporu volnočasových aktivit či sportu pro všechny, jsou podle tohoto autora považovány za méně stabilní než kluby zaměřené na vrcholový sport.

Financování sportovních klubů můžeme dle ČUS (2023b) rozdělit do dvou kategorií, a to na vlastní a cizí zdroje.

2.2.1.1 Vlastní zdroje

Představují nejdůležitější zdroj financování, neboť klub má nad nimi přímou kontrolu. Zároveň mohou být tyto zdroje využity k tvorbě finanční rezervy. Mezi vlastní zdroje patří členské příspěvky, příjmy z hlavní činnosti, příjmy z doplňkové činnosti a příjmy z podnikání (ČUS, 2023b).

Členské příspěvky jsou podle Pavlíka (2013) považovány za hlavní zdroj příjmů. Jejich samotná výše závisí na počtu tréninkových jednotek, nákladech na sportovní aktivity a sociálním statutu klubu. Výše členských příspěvků se dále odvíjí od sídliště klubu, přičemž nejvyšší příspěvky bývají v hlavních městech a nejnižší naopak na vesnicích.

Samotnou výši členských příspěvků stanovuje a schvaluje valná hromada (Novotný, 2011).

Novotný (2011) dále dělí příspěvky do třech skupin:

- Zápisné – Poplatek za evidenci, který se platí pouze jednou při vstupu do klubu.
- Členské příspěvky – Platí se jednou ročně.
- Oddílové příspěvky – Váží se na činnosti konkrétního oddílu a bývají placeny jednou ročně nebo jednou měsíčně (Novotný, 2011).

Výhodou členských příspěvků je, že jsou na rozdíl od některých jiných příjmů osvobozeny od daně z příjmu. To však platí pouze za předpokladu, že jejich placení vyplývá ze stanov klubu (ČUS, 2023b).

Pelikánová (2016, s. 192) označuje příjmy z výkonu hlavní činnosti jako „*ziskové hospodaření pořádaných akcí a realizovaných projektů*“.

Mezi příjmy z doplňkové činnosti patří pronájem sportovišť, pozemků a vybavení. Kluby tak využívají svůj vlastní majetek k dosažení těchto příjmů (ČUS, 2023b). Dle Novotného (2011) jsou peníze získané tímto způsobem zpravidla využívány na provoz tělovýchovných zařízení.

Dalším zdrojem příjmů pro kluby je samotné podnikání. Dle ČUS (2023b, s. 1) se jedná o „*aktivity, které jsou provozovány cílevědomě za účelem zisku, jménem klubu a na vlastní riziko*“.

V českém hokejovém prostředí se lze rovněž setkat s tabulkovým odstupným. Každý hráč, který působí pod hokejovým svazem, má klubovou registraci. Klub se stává vlastníkem hráčských práv a v případě přestupu má nárok na určitou finanční kompenzaci. Částka je odvozena od hráčova věku (lze rovněž chápat jako hráčských zkušeností) nebo typu soutěže (Český hokej, 2023b).

V případě, že se hráč rozhodne skončit s hokejem bez ohledu na důvod, klub se o tuto finanční kompenzaci připraví.

2.2.1.2 Cizí zdroje

Jedná se o dočasné finanční prostředky, které klub může získat v rámci půjčky od banky či od fyzických osob. Pokud se klub rozhodne jít touto cestou, musí si zajistit, že v požadovaném termínu, který mu stanoví banka či fyzická osoba, bude schopen peníze

vrátit. Hlavní nevýhodou je zde především úrok, se kterým však kluby při své žádosti musí počítat (ČUS, 2023b). Pokud navíc klub nedodrží stanovený termín splátky, hrozí zde také sankce. Novotný (2011) dodává, že kluby, které využívají především cizí zdroje, se vystavují značnému riziku a označuje tyto zdroje za nestabilní.

Dalším zdrojem příjmu pro kluby mohou být příspěvky od EU, státní dotace, příspěvky od územních samospráv a dary (ČUS, 2023b). Jak již bylo zmíněno dříve, každý z těchto zdrojů má svá pravidla pro jeho získání.

Evropská unie, respektive Evropská komise, si je vědoma významu sportu a snaží se o jeho podporu. Hlavní důvodem je, že se ukázalo, že sport jako takový je skvělým komunikačním prostředkem a současně dokáže mít pro danou zemi velký ekonomický přínos (Novotný, 2011). Příkladem takovéto podpory může být program Erasmus+, jehož cílem je kromě podpory vzdělávání také podpora samotného sportu. V rámci programu Erasmus+Sport se snaží o podporu sportovních programů (NSA, 2023). Jedná se o víceleté finanční programy, jež mají za úkol zajistit dostatek financí pro dosažení dlouhodobých cílů (MŠMT, 2023).

Za dotace ze státního rozpočtu lze v současnosti považovat především programy Národní sportovní agentury (ČUS, 2023b). Do roku 2022 se dotace rozdělovaly všem klubům rovnoměrně, to se však má v budoucnu změnit. Dle Filipa Neussera je jedním z hlavních cílů navýšení financí pro olympijské sporty (NSA, 2021).

Výše dotací od Národní sportovní agentury závisí na počtu dětí, velikosti členské základny, vzdělání trenérů... Další roli hraje celkové umístění klubu ve světovém žebříčku (NSA, 2021). Pokud z klubu odejdou talentovaní hráči, může klub zaznamenat tzv. dvojitou finanční ztrátu, která plyne z počtu členů v klubu a dosahovaných úspěchů.

Dalším zdrojem financí pro samotné kluby jsou peníze od krajů a měst. Výhodou je, že tyto prostředky lze cíleně využívat. Nevýhodou je, že v každém regionu se jejich výše může lišit (ČUS, 2023b). Regiony s vyšší členskou základnou disponují zpravidla většími finančními prostředky, což znamená, že i jednotlivým sportovním klubům v daném regionu připadá víc peněz (Novotný, 2011). Tyto prostředky mohou být následně kluby využity na modernizaci vybavení, nákup nových trenérů či hráčů.

2.3 Vliv sportu

Sport je ve společnosti vnímán většinou pozitivně a často je spojován s řadou benefitů, které s sebou přináší. Lze hovořit o jeho pozitivním dopadu na zdraví, přínosu v oblasti ekonomiky či podpoře výchovy dětí. Tento fenomén má ovšem i svá úskalí, typickým problémem sportu, zejména toho vrcholového, je četnost zranění a časová náročnost.

2.3.1 Zdraví

Pravidelná fyzická aktivita může snížit riziko výskytu kardiovaskulárních onemocnění a některých druhů rakoviny. Současně sport pomáhá s budováním a udržováním zdravých kostí, svalů a kloubů. Pravidelné sportování je považováno za prevenci předčasného úmrtí (WHO, 2003).

Velmi významný je také dopad sportu na duševní zdraví. Fyzická aktivita podporuje psychickou pohodu, snižuje stres, úzkost a depresi (WHO, 2003). Lze tedy konstatovat, že sport je do jisté míry jakýmsi lékem proti úzkosti a řešením, jak se vypořádat se stresovými situacemi (Araújo, 2019).

Navíc zapojení do organizovaného sportu v raném věku zvyšuje pravděpodobnost fyzicky aktivního životního stylu v dospělosti (Kjønniksen et al., 2009; Telama et al., 2006). Proto je dospívajícím doporučováno věnovat se nějakému sportu s cílem předejít případným zdravotním komplikacím (Lagestad, 2019). Pokles počtu aktivních sportovců by mohl mít negativní dopad na zdraví budoucích generací, neboť je obecně známo, že u nezdravých jedinců je vyšší pravděpodobnost narození nezdravých dětí.

2.3.2 Ekonomika

Sport má také významný dopad na domácí ekonomiku. Sportovní události, jako jsou Olympijské hry nebo Mistrovství světa, přinášejí do regionů a měst nemalé finanční prostředky (Preuss, 2005). Část z nich pochází od turistů, potažmo fanoušků, pro které jsou velké sportovní události lákadlem (Burgan a Mules, 1992). V tomto případě lze hovořit o tzv. přechodných fanoušcích, kteří navštěvují pouze významnější sportovní události. Tyto příjmy lze tedy označit za dočasné finanční prostředky (Štědroň, 2021).

Velké sportovní události také strhávají pozornost firem, které jsou ochotny vynaložit obrovské částky, ve snaze se zviditelnit. Příkladem může být společnost Coca-Cola, která v roce 1996 utratila 40 milionů dolarů, aby se stala oficiálním sponzorem Olympijských her (Shani a Sandler, 1996).

Dalším pohledem je, že pravidelné sportování může snížit náklady na zdravotní péči. Jak bylo uvedeno v kapitole 2.3.1, pravidelná fyzická aktivita snižuje riziko vzniku různých onemocnění a chorob. Země, ve které většina populace sportuje, bude mít pravděpodobně tyto náklady výrazně menší, což může pomoci ekonomice (WHO, 2003).

2.3.3 Výchova

V rámci sportu se člověk naučí hodnotám jako je fair play, disciplína, ale také soběstačnost, rozhodnost, zodpovědnost, které jsou pro život zásadní. Sport pomáhá s rozvojem dětí jak z fyzického, tak z mentálního hlediska. Zároveň se skrze sport lze naučit překonávat nejrůznější překážky (MŠMT, 2009). Příkladem může být špatný trenér ve sportovním klubu.

Existuje několik důkazů, že způsob, jakým vede trenér své svěřence, má zásadní vliv na atmosféru v týmu a celkovou spokojenost sportovců (Smith et al., 1978). Špatní trenéři vytvářejí prostředí, které na jedné straně může sportovce od sportu odradit, ale na druhé straně je může přimět k využívání nejrůznějších strategií, kterými se lze s tímto problémem vypořádat (d'Arripe-Longueville et al., 1998; Potrac et al., 2002). Pokud se hráči dostanou do takovéto situace již v mladém věku a naučí se ji zvládat, dá se předpokládat, že je to učiní silnější pro budoucí výzvy, které je v životě potkají.

2.3.4 Čas

Sportovní příprava je skvělým prostředkem, jak využít svůj volný čas. Nejenže intenzivní trénink pomáhá s rozvojem a udržováním fyzického a mentálního zdraví, ale rovněž snižuje pravděpodobnost, že se atlet vystaví negativním vlivům bezcílně žijících vrstevníků. V neposlední řadě odvádí sportovní trénink mladé hráče od destruktivních a kriminálních aktivit (Sekot, 2008).

Na druhé straně je nutné dodat, že sport na vrcholové úrovni bývá spojován s vysokou časovou náročností. Osobní život se začíná podřizovat tréninkům a soutěžím (Český hokej, 2023c). Díky tomu tak některé důležité věci, jako je například rodina, mohou být zanedbávány, což může narušit rodinný život (Sekot, 2008).

2.3.5 Zranění a doping

Ačkoli je sport spojován převážně s pozitivními účinky na organismus a duševní zdraví, je nutné zmínit, že s sebou tento fenomén přináší i jistá negativa. Jedním

z nejviditelnějších může být samotný doping. Profesionální sportovci ve snaze stát se těmi nejlepšími častokrát využívají nejrůznějších látek, které jim pomohou tohoto cíle dosáhnout. Některé z nich pomáhají s rozvojem síly, rychlosti, vytrvalosti a jiné mohou být naopak použity jako tlumiče bolesti. Dlouhodobé užívání však může mít na lidský organismus neblahé účinky (Novotný, 2011). Jedním z nejviditelnějších je postupné budování závislosti. V okamžiku, kdy sportovec přestane užívat tyto látky, mohou se u něj začít objevovat stavy deprese, pocity strachu a touha po dalších drogách. V extrémních případech pak může doping vést až k sebevraždě (Slepička a Pyšný, 2000).

Silové výkonové sporty, jako je lední hokej, americký fotbal a box, často doprovází značná vlna zavražďování a násilí, které se využívá jako prostředek k dosažení vítězství a zvýšení divácké atraktivity. Na první pohled se jedná o pozitivní efekt, neboť větší zájem u diváků bývá spojován s větším zájmem ze strany sponzorů, díky čemuž může do sportu proudit více peněz. Nutné je si ovšem uvědomit, že narůstající násilí ve sportu je doprovázeno také vážnějšími úrazy (Coakley, 1990). Některé z nich mohou být lehčího typu, jako zlomeniny, jiné bývají podstatně závažnější (například přetržené vazy). V horším případě může jít o úrazy, které pro sportovce znamenají konec kariéry (Pilný, 2018). S tím, jak se dnešní sport neustále vyvíjí a klade se stále větší důraz na rychlost a tvrdost, se četnost těchto zranění zvyšuje (Sekot, 2008).

Samotný konec kariéry ale zdaleka nemusí být to nejhorší, co se sportovcům může přihodit. Je důležité totiž rozlišovat mezi zraněními, která sportovcům nedovolí pokračovat ve svém oblíbeném sportu, ale umožní jim žít normální život a zraněními, která se promítají i do každodenního života.

2.4 Odchod hráčů ze sportu (klubu)

Existuje celá řada zahraničních studií, které se zabývají odchodem hráčů. Každá z nich se na tuto problematiku dívá odlišně a využívá různé metody. V této části budou zmíněny některé z těchto studií, které se staly inspirací pro praktickou část této práce.

Nejprve je nicméně nutné přiblížit motivy hráčů, tj. zjistit, proč hráči začínají se sportem a co je motivuje v něm pokračovat. Z tohoto důvodu je zde nejprve popsán model angažovanosti a teorie dosažení cílů.

2.4.1 Motivace

Motivaci lze chápat jako „*proces, který determinuje sílu, zaměření a trvání chování, přičemž je motivace často spojována se stavem nedostatku označovaným jako potřeba.*“ (Blažej, 2019, s. 8). Samotná výkonnost je určena tím, jak jsou jednotlivci motivováni. Dobře motivovaný člověk se pozná tím, že udělá více práce, než se od něj očekává (Armstrong a Taylor, 2015). Zejména pro trenéry je důležité pochopit, proč si hráči vybrali daný sport, jaké jsou jejich motivy a cíle a na základě toho k nim přistupovat (Tod et al., 2012). K pochopení hlavního zdroje motivace pomáhá model angažovanosti a teorie dosažení cílů.

2.4.2 Model angažovanosti

Model angažovanosti byl vytvořen na základě převažujících důkazů, že zábava je hlavním motivem pro sportovní účast, a to bez ohledu na věk, pohlaví či typ sportu. (Scanlan a Lewthwaite, 1986; Scanlan et al., 1989; Scanlan a Simons, 1992; Scanlan et al., 1989; Stein a Scanlan, 1992).

Tento model má 5 základních ukazatelů, které mohou zvýšit nebo snížit angažovanost ve sportu (Scanlan et al., 1993). Prvním z nich je potěšení ze sportu (Sport Enjoyment), které je definováno jako pozitivní emocionální reakce na sportovní zážitek, která je doprovázena pocitem radosti a zábavy. Druhým ukazatelem je možnost zapojení (Involvement Opportunities), které je chápáno jako předpokládané výhody, které jedinec získá setrváním v dané činnosti. Příkladem může být přátelství, zlepšení dovedností nebo fyzické kondice. Třetím ukazatelem je alternativní možnost zapojení (Alternatives Involvement). Sportovec se musí rozhodnout, zda bude investovat svůj čas a úsilí například do ledního hokeje, fotbalu, golfu atd. Čtvrtým ukazatelem je osobní investice (Personal Investments). Zde se zohledňují veškeré zdroje, které sportovec vynaložil, jako je čas, úsilí, energie, peníze, aby se stal elitním sportovcem a které by v případě ukončení sportovní kariéry vyšly vniveč. Posledním ukazatelem je sociální omezení (Social Constraints), jenž lze chápat jako sociální očekávání nebo normy, které v jedinci vyvolávají pocit povinnosti pokračovat v dané činnosti (Carpenter, 1992).

Trenér hraje v životě sportovců důležitou roli. Je klíčové, aby sportovci měli důvěru ve svého trenéra jak na osobní, tak na tréninkové úrovni. Dobré vztahy s trenérem jsou zásadní, zejména ve stresových situacích. Chování trenéra může sehrát klíčovou roli při rozhodnutí sportovců opustit sportovní prostředí. Pro sportovce na nejvyšší úrovni je

nezbytné cítit se autonomní, kompetentní a vidět potenciál pro zlepšení jejich výkonu (Atkinson a Feather, 1966). Velmi důležité je rovněž vyslyšet názory sportovců, neboť se ukazuje, že to je jedna z častých vlastností, kterou od trenéra očekávají (Jurková a Slepíčka, 2018).

Pochopení tohoto modelu může pomoci trenérům lépe porozumět svým svěřencům a odhalit, na jaké oblasti se mají zaměřit. Díky tomu mohou s hráči vybudovat pevnější vztahy a zvýšit šance, že budou ve sportu pokračovat. Zároveň existuje vysoká pravděpodobnost, že motivovanější hráči budou podávat lepší výkon, což povede k častějším úspěchům.

2.4.3 Teorie dosažení cílů

Teorie vychází z toho, že cíle, které si lidé kladou ve snaze dosáhnout nějakého úspěchu při cvičení nebo sportu, jsou jedním z hlavních zdrojů motivace (Duda, 2001). Lidé však definují úspěch a chápou schopnosti různým způsobem. V určitých situacích bude kladen důraz především na zvládnutí úkolu a sebezdokonalování. Někdo však může usilovat především o vítězství, aby si pozvedl své ego (Nicholls, 1989).

Podle výzkumníků jsou děti orientované na ego motivačně méně stabilní, zejména když si nejsou jisté svými schopnostmi. Avšak jakmile získají důvěru ve své schopnosti, dosahují podstatně lepších výsledků než děti orientované na úkoly. Děti orientované na úkoly se zajímají především o sebezdokonalování, což vede k tomu, že jsou motivovány bez ohledu na své schopnosti (Duda, 2001; Duda a Hall, 2001).

Podle Českého hokeje (2023d) lze využít stanovení cílů ke zlepšení motivace zejména u úkolů, které jsou atlety považovány za nevýznamné. Je však důležité, aby cíle byly dosažitelné, protože pokud jsou příliš ambiciózní a nepodaří se jich dosáhnout, mohou být silně demotivující.

2.4.4 Zahraniční studie

Zahraničních publikací zabývajících se problematikou odchodu dětí ze sportu existuje celá řada. V této části budou zmíněny čtyři z nich.

2.4.4.1 Rozvojové aktivity, které vedou k předčasnému ukončení studia a investicím do sportu

Autoři Côté a Wall (2007) ve své studii zjišťovali, zda má povaha a počet sportovních aktivit, kterými si děti ve svém dětství prošly, nějaký vliv na jejich rozhodnutí

pokračovat ve sportu nebo ho opustit. Výzkum se zaměřoval na lední hokej a účastníky byli rodiče hráčů, z nichž část pokračuje v ledním hokeji na vysoké úrovni a část s hokejem nedávno skončila. Data pro tento výzkum byla získána prostřednictvím ankety. Analýza odhalila, že hráči, kteří s hokejem skončili, se v mladším věku začali věnovat jiným sportovním aktivitám mimo led (Côté a Wall, 2007). Ačkoli může být toto zjištění pro jeden konkrétní sport (klub) jakkoliv nepříjemné a problematické Côté et al. (2003) tvrdí, že pro mladší sportovce je rozmanitý a hravý úvod do sportu vhodnější než brzká specializace.

I přestože Ericsson et al. (1993) poukazuje na to, že pro dosažené elitní úrovně, ať už v oblasti sportu, umění nebo hudby, je nezbytný dlouhodobý a specializovaný trénink. Côté et al. (2003) zdůrazňuje, že zábava a vzrušení ze sportovních aktivit jsou nezbytné pro rozvoj motivace, a tím i pro pokračování ve sportu.

V řadě výzkumů zaměřených na předčasný odchod ze sportu se pravidelně uvádí následující důvody: nedostatek času na jiné aktivity, celková časová náročnost, nedostatek zábavy, nedostatek herního času a velký nátlak ze strany trenéra nebo rodičů (Gould et al., 1982; Klint a Weiss, 1986).

Butcher et al. (2002) uznává, že důvody odchodu se mohou lišit v závislosti na intenzitě předchozí účasti a věku. Stejný autor provedl výzkum, ve kterém účastníci vyplnili údaje o historii své sportovní účasti počínaje první třídou. Výzkumu se zúčastnilo 1 387 respondentů. Výsledky ukázaly, že nejdůležitějším důvodem pro odchod byla absence potěšení a zábavy. Zároveň se ukázalo, že s přibývajícím věkem se tento důvod stává méně důležitým. Mezi další důležité důvody patřily: nedostatek času na školu či zaměstnání, trenér, zranění a jiné sporty, vyžadují velké množství času (Butcher et al., 2002).

2.4.4.2 Proč děti a mládež opouštějí sport

Autoři Crane a Temple (2015) zrevidovali faktory spojené s odchodem dětí a adolescentů z organizovaného sportu. Crawford et al. (1991); Jackson (1997) využili model omezení v rekreačních a volnočasových aktivitách a zařadili důvody odchodu do tří kategorií:

- Intrapersonální – Mezi intrapersonální důvody patří nedostatek zábavy, pocity úzkosti, nátlak ze strany trenéra či špatné vztahy s trenérem.

- Nedostatek zábavy – Zábava bývá označována jako hlavní důvod, proč se děti chtějí věnovat sportu (Bengoechea et al., 2004; Petlichkoff, 1992). Pokud se ve sportu setkávají děti s neflexibilními tréninkovými postupy či přísnými pravidly, mohou se sportem skončit (West a Strand, 2016).
- Úzkost a nervozita způsobená nadměrnou kritikou – Nepřiměřená kritika ze strany rodičů či trenérů může vést k menší radosti ze hry a zároveň u dětí vyvolávat pocity strachu z toho, že udělají chybu (Rotella et al., 1991).
- Tlak ze strany trenérů nebo špatné vztahy – Trenéři se špatnými komunikačními schopnostmi a autoritativním vedením nejsou zpravidla schopni navázat dobré vztahy se svými svěřenci, což může vést k tomu, že hráči se sportem skončí (Fraser-Thomas et al., 2008).
- Interpersonální – Do těchto důvodů patří nátlak rodičů, nedostatek času na ostatní aktivity.
 - Tlak ze strany rodičů – Fraser-Thomas et al. (2008) uvádí, že řada dětí začíná se sportem díky svým rodičům a často v něm kvůli nim pokračuje. Děti bývají pod velkým tlakem, protože se snaží za každou cenu uspět a nezklamat své rodiče (Fraser-Thomas et al., 2008).
 - Nedostatek času na ostatní aktivity – Přílišné soustředění na jednu činnost může jedince odvádět od společenského života, který bývá velmi důležitý zejména u dětí přecházejících na střední školu (Carlman et al., 2013).
- Strukturální – Do strukturálních důvodů patří zranění související se sportem, syndrom vyhoření, nedostatek herních příležitosti a finance.
 - Zranění spojená se sportem – Podle Williamse (2016) se každoročně zraní více než 3,5 milionu mladých sportovců, kteří utrpí zranění vyžadující lékařské ošetření. Dále tento autor uvádí, že z celkového počtu je 66 % zranění závažnějšího typu a vyžadují lékařskou péči. Řada z těchto sportovců se v obavách o své zdraví ke sportu již nevrátí.
 - Vyčerpání – Na dnešní děti je kladen stále větší tlak ze strany rodičů či trenérů. Ve snaze zlepšit se absolvují neúměrné množství tréninkových

jednotek, což může vést k přetrénování. Pokud jsou děti dlouhodobě přetrénované, mohou se sportem skončit (West a Strand, 2016).

- Nedostatek herních příležitostí – Někteří trenéři ve snaze dosáhnout úspěchu, upřednostňují pár „vyvolených“ hráčů a zapomínají na ostatní. Méně talentovaní hráči jsou tak vyřazeni z týmu (Fraser-Thomas et al., 2008).
- Rigidní účast, nedostatek času na volnou hru – Striktní pravidla mohou u dětí vyvolat ztrátu svobody a radosti ze hry (Martens, 2012).
- Finance – Řada sportů je spojována s různými poplatky, jako jsou členské příspěvky, trenérské poplatky a náklady na vybavení. Někteří hráči nemusí být schopni tyto požadavky splnit a jsou tak nuceni se sportem skončit (Witt a Dangi, 2018).

Podle Kelleyho a Carchie (2016) je možné na odchod hráčů nahlížet jako na dočasný jev, protože v několika studiích zjistili, že 33 % dětí, které odešly, se později ke sportu opět vrátily.

2.4.4.3 Systematický přehled o předčasném ukončení organizovaného vzdělávání sportu u dětí a mládeže

Autoři Crane a Temple (2015) analyzovali 43 studií, které se zabývaly odchodem dětí ze sportu. Jednalo se o několik desítek sportů, přičemž největší zastoupení měly fotbal, plavání, gymnastika a basketbal. Analýza ukázala, že nejčastější důvody odchodu spadaly do intrapersonální a interpersonální kategorie. Mezi nejčastějšími důvody byly „nedostatek zábavy“, „vnímání kompetence“, „sociální nátlak“ a „zranění“.

Intrapersonální důvody: Byly zkoumány celkem v 39 studiích. Nejčastějším důvodem, proč sportovci skončili, byl nedostatek zábavy. Velmi důležitým důvodem bylo vnímání fyzické připravenosti, tento důvod byl 14 studiemi shledán jako velmi významný. Dalšími častými důvody, které přispěly k rozhodnutí odejít, byly špatné vztahy s trenérem či spoluhráči (Crane a Temple, 2015).

Interpersonální důvody: V tomto případě byl hlavním důvodem k odchodu neustálý nátlak ze strany trenéra a rodičů. Dalším často zmiňovaným důvodem byl „měl jsem jiné věci na práci“. Interpersonální důvody byly zkoumány ve 28 studiích, z nichž 4

vedly, že děti, které opustily jeden sport, tak učinily, aby se mohly věnovat jinému (Crane a Temple, 2015).

Strukturální důvody: Nejčastěji zmiňovaným důvodem byl nedostatek času. Tento důvod souvisel s délkou tréninků, kvůli které sportovci nebyli schopni skloubit sportovní trénink se školou nebo zaměstnáním. Druhým nejčastějším důvodem byla zranění spojená se sportem. Je však třeba poznamenat, že tento důvod se vyskytoval především u gymnastů. Strukturální důvody byly sledovány celkem v 15 studiích (Crane a Temple, 2015).

Z porovnání 43 studií vyplývá, že dva nejdůležitější důvody, proč děti končí se sportem, jsou nedostatek zábavy a vnímání fyzické, potažmo sportovní zdatnosti. Nicméně pouze malý počet studií se zabýval tím, co přesně přispělo k nedostatku zábavy. Nejčastěji uváděnými faktory v souvislosti s tímto jevem byly nedostatek herního času nebo příležitostí, špatné vztahy s trenérem a časová náročnost tréninku (Crane a Temple, 2015).

2.4.4.4 Důvody ukončení účasti u mladých španělských sportovců: Vztah k pohlaví, typu sportu a úrovni soutěže

Studie vychází z odpovědí 561 respondentů ve věku od 14 do 24 let. Věk, ve kterém dotazovaní ukončili svou účast ve sportu, se pohyboval od 8 do 17 let (Molinero et al., 2006). Na rozdíl od některých jiných studií, platí v této studii podmínka, že všichni dotazovaní již nejsou členy sportovního klubu (Patriksson, 1988). Studie se zaměřuje na různé sporty, jako je fotbal, basketbal, tenis... (Molinero et al., 2006).

Pro sběr dat byl využit dotazník „*Questionnaire of Reasons for Attrition*“ od Gould et al. (1982), který se skládá z 32 otázek. V dotazníku byla použita Likertova škála, tedy pětibodový systém hodnocení, kde 1 značí nejmenší důležitost a 5 nejvyšší (Molinero et al., 2006).

Tabulka č. 3: Příčiny ukončení sportovní činnosti

Item	<i>M</i>	<i>SD</i>
Had other things to do	2.82	1.48
Did not like the coach	2.35	1.54
Not enough team spirit	2.08	1.34
No team work	1.96	1.23
Not as good as wanted to be	1.92	1.07
Not able to be with my friends	1.89	1.23
Did not get enough recognition	1.89	1.23
The training was too hard	1.88	1.06
Did not compete enough	1.87	1.20
Not interested in me	1.86	1.21
Not enough fun	1.84	1.17
Did not win enough	1.80	1.13
Was not popular	1.79	1.15
Friends no longer compete	1.77	1.21
My skills did not improve	1.77	1.06
Not exciting enough	1.76	1.06
Wanted to play another sport	1.75	1.28
Did not feel important enough	1.74	1.09
Did not like the pressure	1.74	1.12
Not in good enough shape	1.73	1.04
Did not receive enough rewards	1.72	1.09
Did not travel enough	1.71	1.12
Parents or friends no longer wanted me to compete	1.65	1.18
It was boring	1.62	1.05
Did not like being on the team	1.62	1.06
Did not like to compete	1.61	1.08
Did not meet new friends	1.51	0.98
I was too old	1.48	1.01
Did not like the awards	1.44	0.91

Zdroj: Molinero (2006)

Studie zjistila, že věk, ve kterém hráči ukončili svou účast ve sportu, byl velmi ovlivněn tím, zda se jednalo o individuální nebo týmový sport. Zároveň se projevil značné rozdíly mezi pohlavími (Molinero et al., 2006).

Pět nejčastějších důvodů k odchodu byly: „*měl jsem jiné věci na práci*“ (hodnota = 2,82), „*neměl jsem rád trenéra/trenérku*“ (hodnota = 2,35), „*chyběl zde týmový duch*“ (hodnota = 2,08), „*nebyla zde týmová spolupráce*“ (hodnota = 1,96) a „*nebyl jsem tak dobrý, jak jsem chtěl*“ (hodnota = 1,92). Naopak nejméně důležitými důvody napříč všemi respondenty byly důvody „*nelíbily se mi odměny*“ a „*byl jsem příliš starý*“. Oba tyto důvody měly hodnotu menší než 1,5 (Molinero et al., 2006).

2.4.5 České studie

Nejen v zahraničí, ale i v českém prostředí již v minulosti probíhaly výzkumy zaměřené na odchod dětí a mládeže ze sportu. V této části práce budou zmíněny dvě z těchto studií.

První studie pochází od autorky N. Zvrškovcové, která se ve své bakalářské práci zabývala důvody odchodu mladých basketbalistek. Do výzkumu se zapojilo 21 respondentek ve věku 12-18 let, které jako tři hlavní důvody odchodu označily „malý zájem ze strany klubu“, „nátlak ze strany trenéra“ a „nedostatek času na přátele a kamarády“. Dále bylo zjištěno, že nejvíce respondentek odešlo v kategorii dorostenek, tedy kategorii do 17 let (Zvrškovcová, 2020).

Druhá studie od T. Helešice se zaměřila na fotbalové prostředí. Na rozdíl od předchozího výzkumu zde byla použita pouze kvantitativní metoda. Autorovi se v rámci této práce podařilo získat odpovědi od 208 respondentů. Věkové rozmezí zde bylo velmi podobné, a to 13-18 let, avšak všichni respondenti byli mužského pohlaví. Hlavní důvody pro odchod hráčů byly „zájem o jiné věci“, „ztráta zájmu“, „nebyl jsem tak dobrý, jak jsem chtěl“ a „neměl jsem rád trenéra“. (Helešic, 2020).

Z těchto studií je patrné, že důvody, proč děti a mládež končí se sportem, se značně liší. Samozřejmě je nutné mít na paměti, že obě studie se liší počtem respondentů, použitými metodami a v neposlední řadě jsou zaměřeny na různé sporty.

2.4.6 Změna sportovního prostředí (klubu)

V předchozích kapitolách bylo zmíněno několik studií, které se zabývaly výhradně odchodem dětí a mládeže ze sportu. Je však nutné mít na paměti, že odchod dětí může být spojen i pouze se změnou prostředí. V takovém případě hovoříme o přestupu.

Důvody pro přestup se pak mohou u každého jednotlivce lišit. Nejčastějším důvodem je však vidina lepších podmínek pro sportovní rozvoj. Nicméně není zaručeno, že přestup do jiného klubu bude pro hráče přínosný. Přejít z menšího klubu do většího mu dokonce může uškodit. Větší kluby mají obvykle větší počet členů a někteří hráči zde nemusí dostávat tolik příležitostí jako v menších klubech. Tento problém se týká zejména mladých hráčů, kterým se ve velkých klubech nedostává takové pozornosti a prostoru, což se může později projevit na jejich schopnostech a dovednostech (Pojď hrát hokej, 2023b).

Pro úspěch malých, velkých, ziskových či neziskových firem je klíčové, aby porozuměly svým zákazníkům a byly schopny uspokojit jejich potřeby a přání (Jakubíková, 2013). Na hráče lze nahlížet jako na zákazníky, kteří mají své vlastní potřeby, cíle a přání, které je potřeba uspokojit. Pokud klub nedokáže uspokojit potřeby a přání hráčů, mohou se rozhodnout odejít a hledat prostředí, které jim nabídne lepší možnosti.

2.5 Důsledky odchodu hráčů

Odchod hráčů ze sportu je v každém ohledu jistou ztrátou, je nicméně nutné rozlišovat, zda se jedná o odchod spojený s přestupem do jiného klubu nebo se hráč rozhodl skončit se sportem úplně (Carlman, 2013).

2.5.1 Společnost

V dnešním světě je sport významným fenoménem, pomáhá ekonomice, slouží jako politický nástroj a přispívá k udržování diplomatických vztahů. Současně sport pomáhá s rozvojem nejchudších oblastí a poskytuje řadu podnikatelských příležitostí. Pomáhá také řešit problémy, jako je zdraví, násilí, kriminalita a chudoba (Sekot, 2008). „Sport vytváří pocit sounáležitosti a spoluúčasti – může být tudíž důležitým nástrojem integrace přistěhovalců a vyloučených skupin společnosti.“ (MŠMT, 2009, s. 6).

Prostřednictvím organizovaného sportu se sportovec dostává do vzájemné interakce s trenéry, ostatními sportovci, ale také s přáteli a diváky. Jedinec se tak naučí navazovat vztahy a interagovat s ostatními lidmi. Mimo jiné sport působí na rozvoj sociálních dovedností a postojů, což se následně odráží v chování (Novotný, 2010).

V neposlední řadě sport vytváří řadu pracovních míst, a to jak nesportovního, tak sportovního charakteru. Své uplatnění zde nacházejí hráči, trenéři, sportovní manažeři, ale také účetní, právníci, pracovníci v oblasti marketingu a mnoho dalších (ČSÚ, 2019). Mimo jiné pomáhá s budováním a modernizací infrastruktury země (MŠMT, 2009).

V zemích, kde dochází k poklesu počtu sportujících lidí, se tyto výhody, které sebou tento fenomén přináší, vytrácí, což může mít dopad na prestiž samotné země, ekonomiku a mnoho dalších oblastí.

2.5.2 Klub

Je důležité si uvědomit, že odchodem hráčů, klub nepřichází „pouze“ o samotného hráče, ale zejména o finanční prostředky, které jsou pro chod klubu stěžejní. Jedná se především o členské příspěvky, dotace, peníze za přestupy a také peníze od fanoušků.

2.5.2.1 Členské příspěvky

První finanční ztrátu představují členské příspěvky. Dle Novotného (2011) je však nutné rozlišovat mezi velkými kluby, které disponují majetkem, a kluby menšího typu, které majetek nemají. U větších sportovních klubů mohou členské příspěvky představovat 9 % celkových příjmů klubu, zatímco u menších klubů mohou tvořit až 3/4 celkových příjmů klubu. Matějček (2020) uvádí, že pro lední hokejové kluby mohou v mládežnické kategorii tvořit až 20% podíl na celkových příjmech za sezonu.

Tyto prostředky mohou být klubem využívány například na uhrazení nákladů za dopravu nebo na zaplacení soutěžních poplatků (Novotný, 2011).

2.5.2.2 Dotace

Dalším zdrojem financí pro sportovní kluby jsou dotace, ať už ze strany státu či územních samospráv. Ačkoli se nejedná o nikterak závratné částky, jejich význam nelze popřít (Novotný, 2011). Je však nutné podotknout, že v porovnání s ostatními zeměmi EU se Česká republika řadí mezi ty nejslabší, pokud jde o financování sportu (MŠMT, 2009).

Pomoc sportovní kluby nachází například u Národní sportovní agentury, která v roce 2022 poskytla sportovním organizacím téměř 2,5 miliardy korun. Nejvyšší částku obdržel ČSLH (240 milionů korun) a FAČR (506 milionů korun) (NSA, 2022). Podstatné je, že výše peněz poskytovaných Národní sportovní agenturou se odvíjí od velikosti členské základy, vzdělání trenérů a dosahovaných úspěchů (NSA, 2021).

2.5.2.3 Odstupné

V českém hokeji se lze setkat s tzv. tabulkovým odstupným. Každý klub dopředu ví, kolik v případě přestupu hráče dostane zaplaceno. Ačkoli se celková částka, která je za hráče zaplacená rozděluje ještě mezi další kluby, ve kterých hráč působil a které pomohly s jeho výchovou, jedná se o nezanedbatelnou částku. Zejména pokud daný hráč odejde do zahraničí, typicky do NHL, dostane klub mnohonásobně vyšší částku, než kterou by dostal za přestup od kteréhokoliv českého hokejového klubu. Výše této

částky zpravidla několikrát převažuje investici, kterou dal klub do hráče (Matějček, 2020).

2.5.2.4 Fanoušci

Velmi významnou roli z pohledu příjmů mají také samotní fanoušci. Dle Štědrně (2021) lze rozlišovat mezi několika skupinami fanoušků: přechodní, místní, oddaní, fanatičtí a nefunkční. Především fanatičtí a oddaní fanoušci jsou ti, kteří neváhají utrácet nemalé částky za klubové suvenýry nebo sportovní akce. Svému oblíbenému sportovnímu klubu jsou rovněž jakousi oporou, a to bez ohledu na to, zdali se klubu daří či nikoli (Štědroň, 2021).

Značnou část fanoušků na sportovních utkáních ovšem tvoří také přechodní fanoušci, kteří navštěvují především významnější sportovní události. Jelikož nebývají přímo spojováni se samotným klubem, je zde mnohem větší důraz kladen na úroveň poskytovaného zážitku, úspěchy nebo historii klubu (Štědroň, 2021).

Fanoušci jsou velkým lákadlem pro samotné sponzory, kteří mají ve sportovním prostředí nezastupitelné místo. V případě, že z klubu odejdou oblíbení a talentovaní hráči, lze předpokládat nižší zájem ze strany fanoušků, což může mít v konečném důsledku za následek i menší zájem ze strany sponzorů.

3 Cíle a úkoly

Hlavním cílem této práce je zjistit hlavní příčiny, jež vedly k odchodu hráčů z vybraného hokejového klubu. Případová studie se zaměřuje na všechny hráče, kteří ve věku 15 až 20 let klub v posledních pěti letech opustili.

3.1 Dílčí úkoly

- Definovat základní pojmy související s tématem.
- Zahnout do teoretické části studie, které již byly zpracovány na toto téma.
- Operacionalizace, konstrukce dotazníku a otázek pro rozhovory.
- Provést pilotáž.
- Zaslát dotazník (včetně informovaného souhlasu) bývalým hráčům klubu.
- Provést rozhovor s hráči.
- Provést rozhovor s manažerem klubu.
- Sběr dat a jejich analýza.
- Interpretace výsledků.

3.2 Výzkumná otázka

Stojí za odchodem hráčů samotný klub? Pokud ano, může tuto situaci nějakým způsobem změnit?

4 Výzkumná metoda a metodika práce

V následující části jsou popsány metody, které byly využity pro získání dat, jež sloužila jako podklad pro tuto práci. Při výzkumu byla využita kvantitativní metoda formou elektronických dotazníků a kvalitativní metoda, která zahrnovala rozhovory. Získaná data byla zpracována a porovnána s výsledky studií, které se zabývají touto problematikou.

4.1 Základní soubor

Základní soubor byl zvolen tak, aby odpovídal tématu a cílům práce. Práce se zaměřuje na mladé hráče, kteří ve věku 15–20 let opustili vybraný hokejový klub. Spodní hranice věkového intervalu byla záměrně stanovena na 15 let. Podle Českého hokeje (2023c) se v tomto věku řada hráčů rozhoduje, zda se budou věnovat vrcholovému sportu, nebo se pro ně sport stane pouze určitou náplní volného času. Zároveň se v tomto věku klade větší důraz na kombinaci školy a sportu. Horní hranice byla stanovena na 20 let z podobných důvodů.

Další podmínkou bylo, že k odchodu muselo dojít v letech 2018–2022, a to z důvodu dosažení co nejaktuálnějších informací. Ačkoli by se mohlo zdát, že časové rozmezí je příliš velké a mohlo by tak dojít k tomu, že si někteří hráči přesné důvody odchodu z klubu již nebudou pamatovat, bylo důležité zde zachovat alespoň dva roky, které nebyly ovlivněny příchodem světové pandemie Covid-19, jež negativně zasáhla do sportovního prostředí.

4.2 Výzkumný soubor

V této práci představují výzkumný soubor všichni hráči, kteří se výzkumu zúčastnili. Jednalo se o vzorek s částečně ovlivněným výběrem na základě dostupnosti.

Pro kvantitativní část byla minimální hranice stanovena na 20 respondentů, aby byla zajištěna určitá vypovídající hodnota. Maximální hranice pro tento výzkum nebyla stanovena. Snahou bylo získat co největší počet respondentů ve spolupráci s klubem.

Pro získání hlubších informací byla pro tento výzkum zvolena ještě kvalitativní metoda ve formě rozhovorů. Hlavním cílem bylo získat alespoň 3 respondenty. Počet respondentů zde byl výrazně nižší, jelikož rozhovory byly na rozdíl od dotazníků

mnohem časově náročnější a předpokládal se tak nižší zájem. Horní hranice zde nebyla, stejně jako v kvantitativní části, stanovena.

Ve spolupráci s klubem se podařilo zjistit, že v letech 2018-2022 z klubu odešlo celkem 32 hráčů ve věku 15-20 let. Jelikož měl klub kontakt pouze na 10 hráčů, byl autor této práce nucen získat kontakty na zbývajících 22 hráčů prostřednictvím těchto 10 hráčů. Část kontaktů tedy byla zajištěna samotným klubem a část samotnými respondenty. Z celkového počtu 32 respondentů na dotazník odpovědělo 21 z nich.

4.3 Zdroje dat

Jelikož se jedná o případovou studii konkrétního hokejového klubu, kde se v minulosti ještě neprováděl žádný podobný výzkum, pracovala tato práce výhradně s primárními daty, která byla získána autorem této práce.

4.4 Metody a techniky sběru dat

Veškerá data pro kvantitativní část práce byla sbírána prostřednictvím elektronického dotazníku, který byl zaslán jednotlivým respondentům společně s instrukcemi, jak dotazník vyplnit. Dotazník byl jednotlivým respondentům zaslán skrze platformu Instagram a Messenger. Sběr dat probíhal v období od 01.06.2023 do 11.06.2023.

Sběr dat pro kvalitativní část byl podmíněn odpověďmi z dotazníku. Poslední otázka *„Byl byste ochoten se zúčastnit krátkého rozhovoru a podělit se o Vaše další zážitky?“* měla za úkol zjistit celkový počet respondentů, kteří by byli ochotni zúčastnit se rozhovoru. Hráči, kteří na tuto otázku odpověděli „*Ano*“, byli kontaktováni a společně s instrukcemi, jak bude rozhovor probíhat, jim byl zaslán informovaný souhlas, který byl schválený Etickou komisí FTVS.

Z celkového počtu 21 respondentů odpovědělo 7 z nich „*Ano*“. Nakonec se však podařilo domluvit na rozhovoru s jedním. Z tohoto důvodu se autor této práce rozhodl, že tento rozhovor bude využit pouze k doplnění informací v praktické části *„5 Výsledky dotazníku“*.

Rozhovor se sportovním manažerem a trenérem probíhal stejně jako v případě hráčů, jediný rozdíl byl, že oproti hráčům nebyl trenérovi a manažerovi zaslán dotazník a domluva na rozhovoru byla provedena telefonicky.

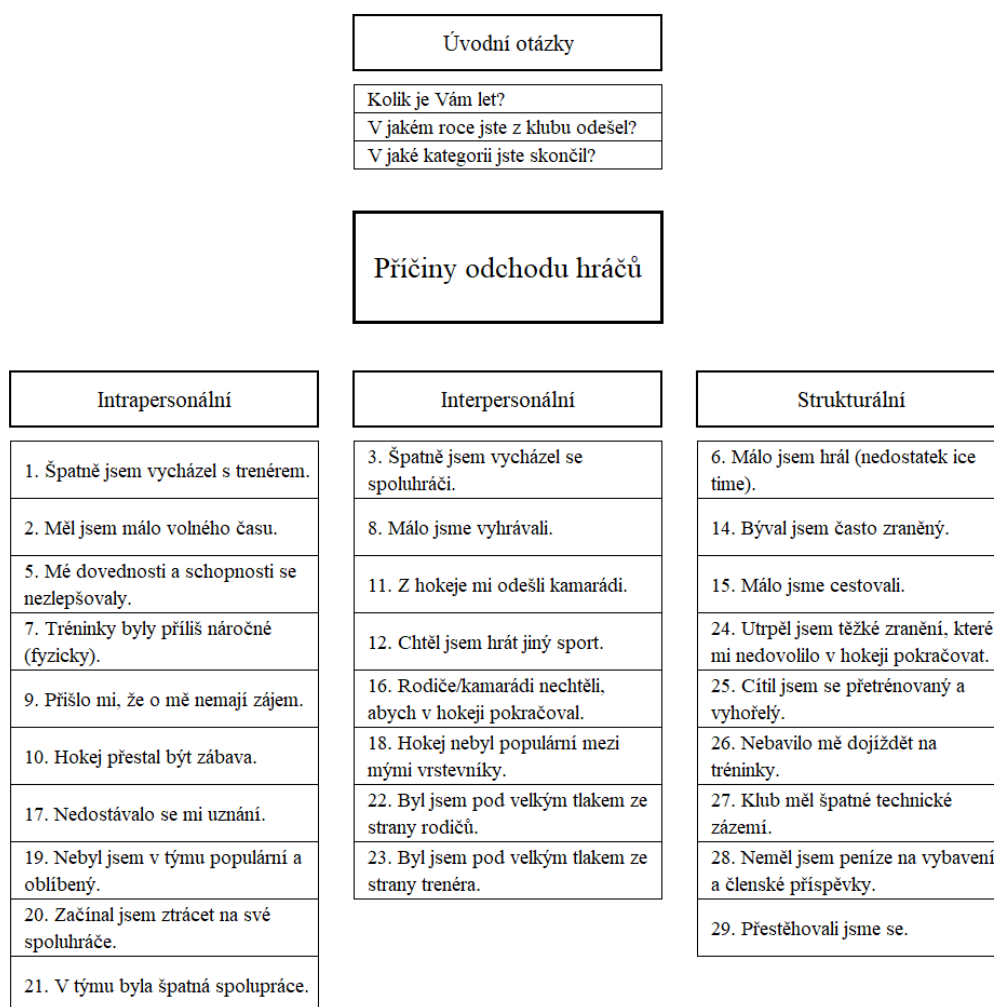
Část rozhovorů byla provedena online a část osobně, dle preference respondentů. Každý rozhovor byl po předchozím souhlasu respondenta nahrán a jeho záznam byl uložen na heslem zabezpečeném počítači nebo mobilním telefonu. Následně byly rozhovory přepsány a jejich textové verze byly zaslány jednotlivým respondentům. Přepsané rozhovory jsou k nalezení v přílohách 9; 10 a 11.

Sběr dat pro kvalitativní část práce probíhal od 16.06.2023 do 23.06.2023. Délka rozhovoru se pohybovala okolo 45 minut.

4.5 Operacionalizace

V této části práce byl výzkumný problém rozdělen podle Witt a Dangi (2018) do tří oblastí: intrapersonální, interpersonální a strukturální.

Diagram č. 1: Operacionalizace

Zdroj: Vlastní zpracování dle Witt a Dangi (2018)

Na základě této studie byly zkonstruovány otázky pro elektronický dotazník. Nicméně jednotlivé otázky byly ještě prokonzultovány s vedoucím práce. Výše zmíněné otázky jsou očíslovány podle pořadí, ve kterém byly respondentům položeny v dotazníku.

4.6 Konstrukce dotazníku

Pro lepší srovnatelnost výsledků této studie s výsledky studií, které se již dříve zabývaly touto problematikou, byl vybrán vzor dotazníku od autora Gould et al. (1982), který obsahuje 32 otázek a byl již využit v několika studiích. Vzor dotazníku je k nalezení v kapitole 2.4.4.4.

Jednotlivé otázky byly přeloženy a upraveny tak, aby lépe zapadaly do tématu této práce. Po konzultaci s vedoucím práce byly některé z otázek vyřazeny. Příkladem mohou být otázky „*Byl jsem příliš starý*“, „*Nepoznal jsem nové kamarády*“ nebo „*Nelíbily se mi odměny*“. Naopak některé z otázek byly do dotazníku přidány „*Utrpěl jsem těžké zranění, které mi nedovolilo v hokeji pokračovat*“, „*Nebavilo mě dojíždět na tréninky*“ či „*Klub měl špatné technické zázemí*“.

Na závěr dotazníku byly rovněž přidány doplňující otázky „*Měl jste jiný důvod, proč jste s hokejem skončil?*“, „*Jak dlouho jste hrál za klub GAMMA, než jste skončil?*“, „*Bavil jste se s někým o tom, že chcete skončit?*“, „*Věnujete se po skončení nějaké intenzivnější pohybové aktivitě (pravidelně)?*“ a otázka navazující na kvalitativní část práce „*Byl byste ochoten se zúčastnit krátkého rozhovoru a podělit se o Vaše další zážitky?*“.

V dotazníku byla použita kombinace uzavřených a otevřených otázek. Otázky, které zjišťovaly příčiny odchodu hráčů, byly uzavřené a vycházely z Likertovy škály. Možné odpovědi byly: 1) Velmi nedůležité, 2) Nedůležité, 3) Mírně důležité, 4) Důležité, 5) Velmi důležité. Včetně úvodních otázek, kde byly zjišťovány demografické údaje dotazník obsahoval 37 otázek. Celý dotazník je k nalezení v příloze č. 5.

4.7 Otázky pro rozhovory

Otázky pro kvalitativní část práce byly vytvořeny na základě konzultace s vedoucím práce. Jednalo se o polostrukturované rozhovory. Jednotlivé otázky jsou k nalezení v přílohách 6; 7 a 8.

Otázky pro hráče byly poněkud rozsáhlejší a vždy byly poupraveny na základě odpovědí z dotazníku. Otázky pro trenéra a manažera se lišily pouze detaily.

4.8 Pilotáž

Pro zajištění správnosti dotazníku byl dotazník zaslán 10 „zkušebním“ respondentům, kteří měli ověřit srozumitelnost otázek. Pilotáž probíhala od 29.05.2023 do 01.06.2023. Na základě připomínek byly některé otázky upraveny. Příkladem může být otázka „*Bavil jste se s někým o tom, že chcete skončit?*“, která byla doplněna o odpověď „*Ano – spoluhráčům*“ a také byla změněna možnost odpovědi z jedné na více možných odpovědí. Po provedení úprav byl dotazník opětovně prokonzultován s vedoucím práce a po jeho souhlasu byl zaslán jednotlivým respondentům.

4.9 Analýza dat

Dotazník vytvořený v Google Forms byl propojen s Google Sheets, ve kterém se shromažďovaly odpovědi respondentů. Údaje byly poté zkopírovány do programu MS Excel, kde došlo k jejich zanesení do přehledných tabulek, ze kterých byly následně vytvořeny grafy. Autor nejčastěji využíval funkcí „*COUNTIF*“, „*PRŮMĚR*“, „*SUMA*“.

Rozhovory byly přepsány do textové podoby a následně upraveny. Některé informace, které byly získány během rozhovorů, nejsou v této práci uvedeny. Jedná se především o citlivá data nebo odpovědi, které nesouvisejí s tímto výzkumem.

5 Výsledky dotazníku

Pro lepší přehlednost jsou výsledky uváděny v absolutních hodnotách. Některé odpovědi jsou v této části práce prezentovány pouze slovně. Jedná se především o otázky, u kterých byly odpovědi jednotlivých respondentů totožné či velmi podobné.

U některých otázek je na konci komentář, který vychází z rozhovoru s jedním z bývalých hráčů. Tento komentář má pomoci s přiblížením daného problému. Hráč je v této části označován pod smyšleným jménem Alfréd. Jeho komentář je celkem u 7 otázek.

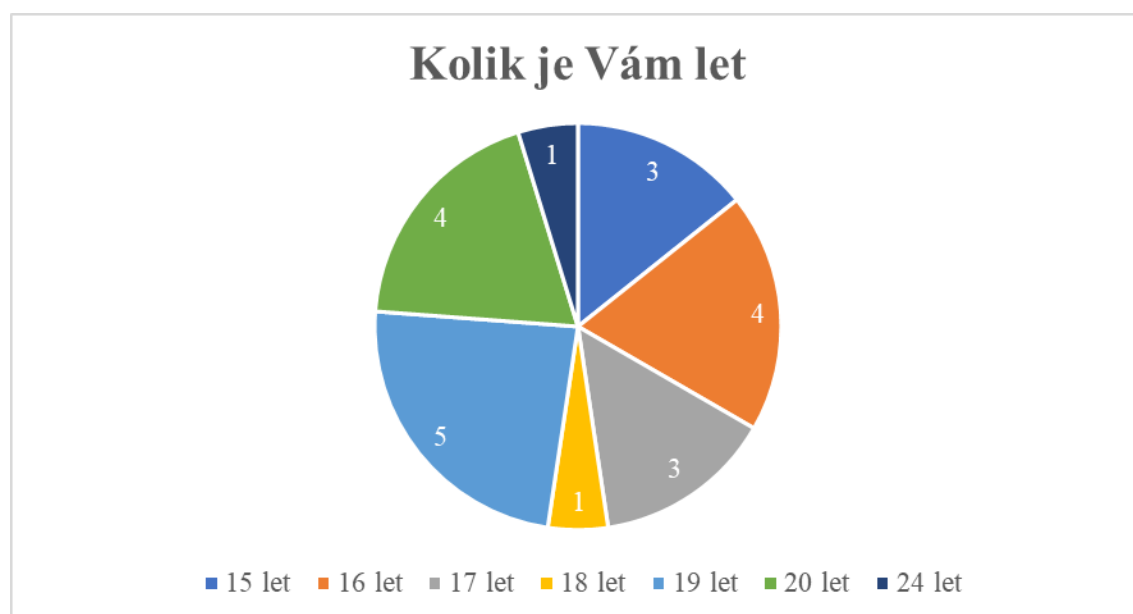
5.1 Úvodní otázky

První tři otázky, které byly respondentům položeny, měly za úkol zjistit jejich věk, rok, ve kterém odešli a kategorii, ve které skončili. Všechny tyto otázky byly povinné.

5.1.1 Kolik je Vám let?

Nejprve bylo nutné zjistit aktuální věk jednotlivých respondentů. Získání těchto údajů bylo velmi důležité především pro kvalitativní část práce, která zahrnovala informované souhlasy pro zletilé a nezletilé hráče.

Graf č. 1: Kolik je Vám let?

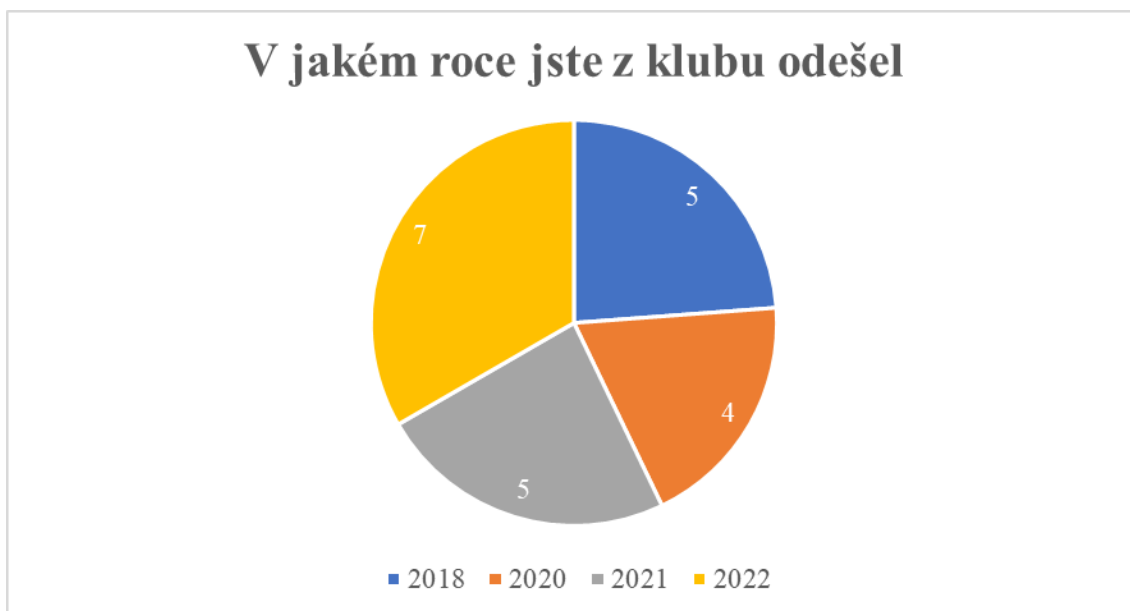
Zdroj: Vlastní zpracování

Na grafu si lze všimnout, že většina respondentů účastnících se tohoto výzkumu je starší 18 let. Konkrétně se jedná o 11 respondentů.

5.1.2 V jakém roce jste z klubu odešel?

Dalším údajem, který bylo nutné zjistit byl rok odchodu hráčů z klubu. Tato otázka měla poukázat na tzv. kritický rok, kdy došlo k největšímu odlivu hráčů. V rámci výzkumu se zkoumal odchod hráčů za posledních 5 let, tedy od roku 2018-2022.

Graf č. 2: V jakém roce jste z klubu odešel?

Zdroj: Vlastní zpracování

Z grafu je patrné, že nejvíc hráčů z klubu odešlo v roce 2022. Celkem v tomto roce odešlo 7 hráčů. Velmi zajímavé bylo zjištění, že žádný z 21 dotazovaných neodešel z klubu v roce 2019, tedy roce, kdy přišla světová pandemie Covid-19.

5.1.3 V jaké kategorii³ jste skončil?

Poslední z úvodních otázek zjišťovala, ve které kategorii hráči skončili. Na výběr byly tři odpovědi „*Juniorů*“, „*Dorost*“ a „*9. třída*“. Další kategorie nebylo nutné přidávat, neboť tyto kategorie přesně odpovídaly předem stanoveným kritériím, představujícím podmínku opuštění klubu hráčem ve věku 15-20 let.

³ V kategorii 9. třídy se pohybují hráči ve věku 14-15 let, v dorostu 15-17 let a v juniorské kategorii je to 17-20 let.

Graf č. 3: V jaké kategorii jste skončil?

Zdroj: Vlastní zpracování

Hned na první pohled je zřejmé, že nejvíc hráčů odešlo z „Dorostu“. Konkrétně z této kategorie odešlo 11 hráčů.

5.2 Celkové výsledky

V následující tabulce jsou zprůměrovány jednotlivé odpovědi respondentů. Hodnoty jsou seřazeny od nejvyšší po nejnižší. Nejnižší možná hodnota byla 1 a nejvyšší 5. Vyšší hodnota znamená, že byl tento důvod shledán většinou respondentů jako zásadní pro rozhodnutí z klubu odejít.

Tabulka obsahuje celkem 26 uzavřených otázek, které byly v kapitole 4.5 rozděleny do třech kategorií, a to na intrapersonální, interpersonální a strukturální důvody.

Tabulka č. 4: Celkové výsledky

Pořadí	Příčiny	Hodnoty
1.	Klub měl špatné technické zázemí.	3,43
2.	Přišlo mi, že o mě nemají zájem.	3,14
3.	Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly.	3,00
4.	Málo jsme vyhrávali.	2,67
5.	Málo jsem hrál (nedostatek ice time).	2,62
6.	Nedostávalo se mi uznání.	2,52
7.	Hokej přestal být zábava.	2,33
8.	V týmu byla špatná spolupráce.	2,33
9.	Byl jsem pod velkým tlakem ze strany trenéra.	2,24
10.	Špatně jsem vycházel s trenérem.	2,14
11.	Býval jsem často zraněný.	1,57
12.	Nebyl jsem v týmu populární a oblíbený.	1,52
13.	Byl jsem pod velkým tlakem ze strany rodičů.	1,52
14.	Nebavilo mě dojíždět na tréninky.	1,52
15.	Z hokeje mi odešli kamarádi.	1,48
16.	Cítil jsem se přetrénovaný a vyhořelý.	1,48
17.	Měl jsem málo volného času.	1,43
18.	Málo jsme cestovali.	1,43
19.	Neměl jsem peníze na vybavení a členské příspěvky.	1,43
20.	Tréninky byly příliš náročné (fyzicky).	1,24
21.	Rodiče/kamarádi nechtěli, abych v hokeji pokračoval.	1,19
22.	Přestěhovali jsme se.	1,19
23.	Hokej nebyl populární mezi mými vrstevníky.	1,10
24.	Začínal jsem ztrácet na své spoluhráče.	1,10
25.	Chtěl jsem hrát jiný sport.	1,05
26.	Utrpěl jsem těžké zranění, které mi nedovolilo v hokeji pokračovat.	1,05

Zdroj: Vlastní zpracování

Z tabulky je hned na první pohled vidět, že na prvních třech příčkách se umístily důvody „Klub měl špatné technické zázemí.“, „Přišlo mi, že o mě nemají zájem.“ a „Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly.“ Jednalo se tedy o dva intrapersonální a jeden strukturální důvod. Nejvyšší naměřená hodnota byla 3,43 u otázky na technické zázemí klubu.

Naopak nejméně podstatnými důvody byly „Začínal jsem ztrácet na své spoluhráče.“, „Chtěl jsem hrát jiný sport.“ a „Utrpěl jsem těžké zranění, které mi nedovolilo v hokeji pokračovat.“. Zejména překvapující bylo zjištění, že nikdo z hráčů neskončil kvůli zranění, která bývají v ledním hokeji na denní bázi.

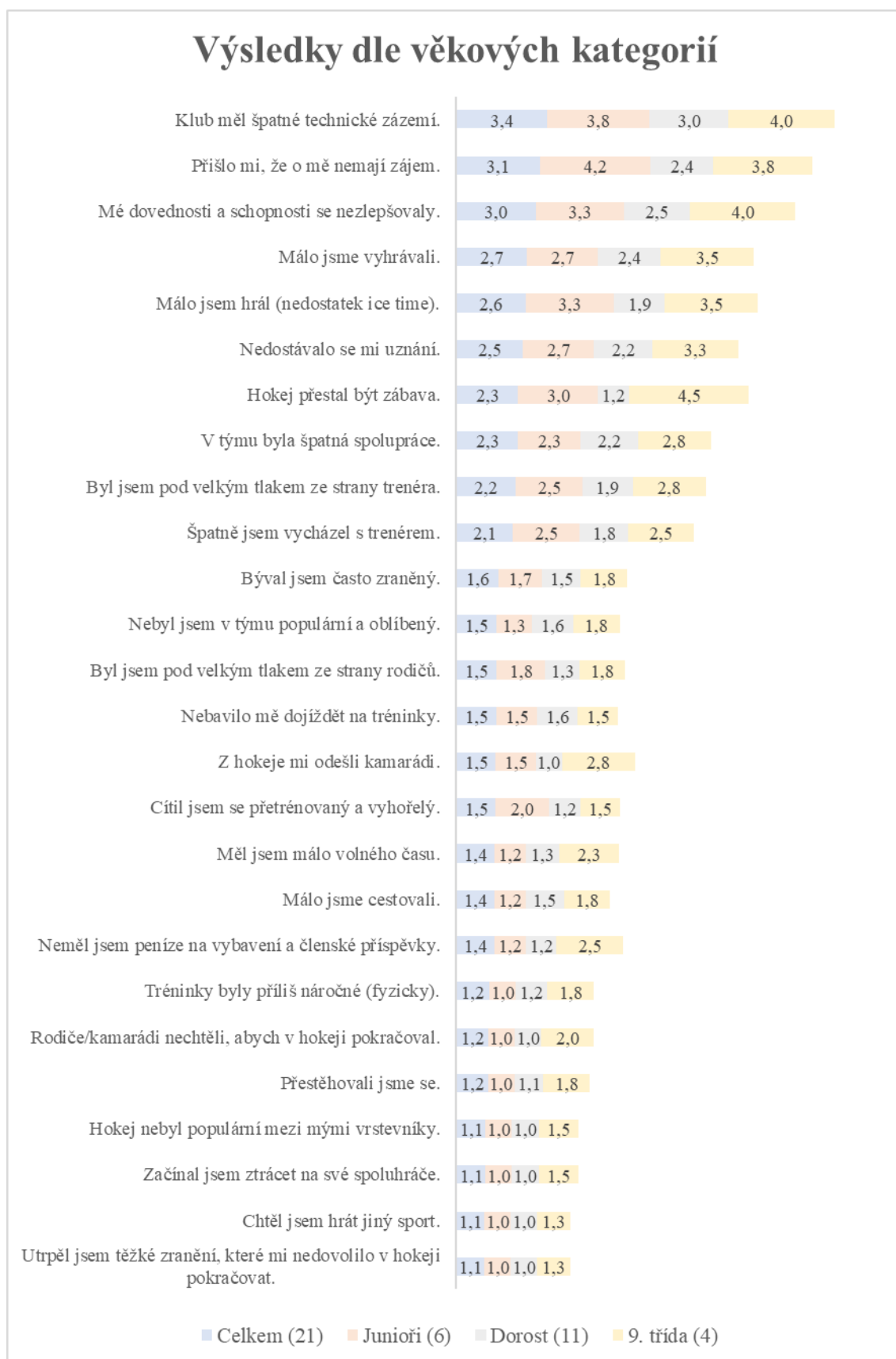
Dále je možné si z tabulky všimnout, že u několika důvodů se vyskytují stejné hodnoty. Jedná se například o „*Hokej nebyl populární mezi mými vrstevníky.*“ a „*Začínal jsem ztrácet na své spoluhráče.*“ nebo „*Z hokeje mi odešli kamarádi.*“ a „*Cítil jsem se přetrénovaný a vyhořelý.*“.

V neposlední řadě je možné si všimnout, že na vyšších příčkách se nacházely především intrapersonální důvody.

5.3 Výsledky dle věkových kategorií

Pro lepší srovnání byly jednotlivé důvody odchodu hráčů rozděleny podle kategorií, tedy na 9. třídu, dorost a juniory. Snahou zde bylo zachytit, jaké jsou mezi jednotlivými kategoriemi rozdíly. Podobně jako v předchozí kapitole jsou zde hodnoty seřazeny od nejvyšší po nejnižší.

Graf č. 4: Výsledky dle věkových kategorií

Zdroj: Vlastní zpracování

Na grafu si lze všimnout velkých rozdílů v odpovědích respondentů dorostu a 9. třídy. Největší rozdíl je u důvodu „*Hokej přestal být zábava.*“, kde u hráčů dorostu byla naměřená hodnota (1,2), ale u hráčů 9. třídy byla tato hodnota (4,5), což může být způsobeno nižším počtem respondentů 9. třídy nebo také tím, že v pozdějších letech je kladen mnohem větší důraz na výkon.

Zajímavé bylo rovněž zjištění, že důvody „*Přišlo mi, že o mě nemají zájem.*“ a „*Málo jsem hrál (nedostatek ice time).*“ měly u juniorů i 9. třídy velmi podobné hodnoty, především v porovnání s kategorií dorostu.

5.4 Jednotlivé odpovědi respondentů

V následující části jsou zachyceny odpovědi respondentů na jednotlivé otázky. Graficky jsou však zachyceny pouze ty, u kterých se odpovědi respondentů výraznějším způsobem lišily.

Pro lepší přehlednost a porovnatelnost výsledků byly odpovědi rozděleny do třech kategorií, a to na intrapersonální, interpersonální a strukturální důvody.

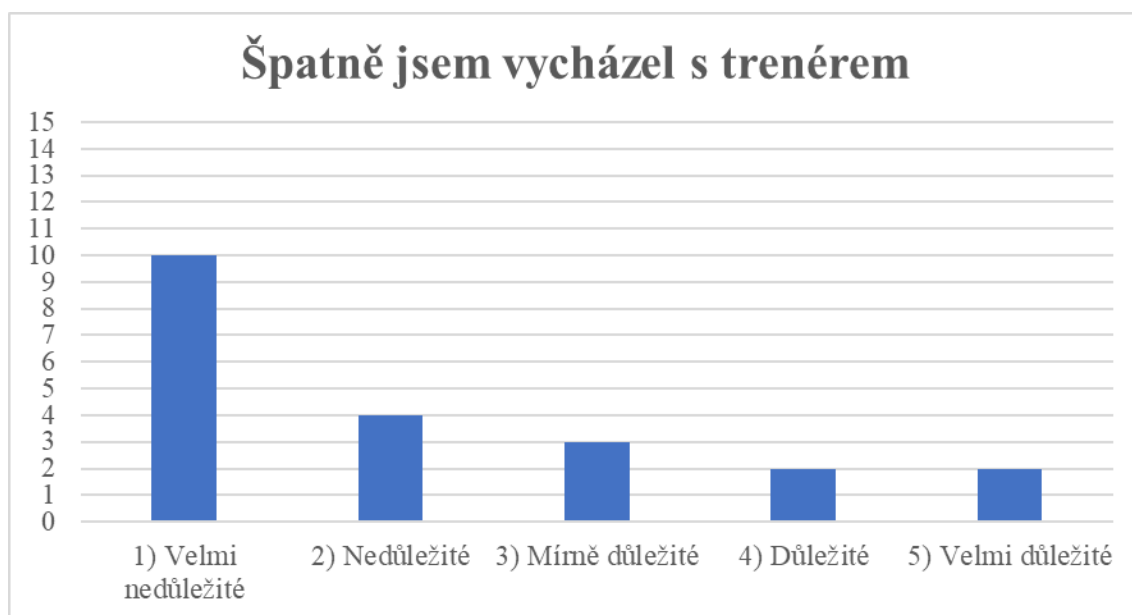
5.4.1 Intrapersonální důvody

Pro připomenutí intrapersonální důvody zahrnují nedostatek zábavy, nátlak trenéra či špatné vztahy s trenérem.

5.4.1.1 Špatně jsem vycházel s trenérem

Jak už samotný název napovídá, snahou této otázky bylo zjistit, jaké byly vztahy mezi hráči a trenéry.

Graf č. 5: Špatně jsem vycházel s trenérem

Zdroj: Vlastní zpracování

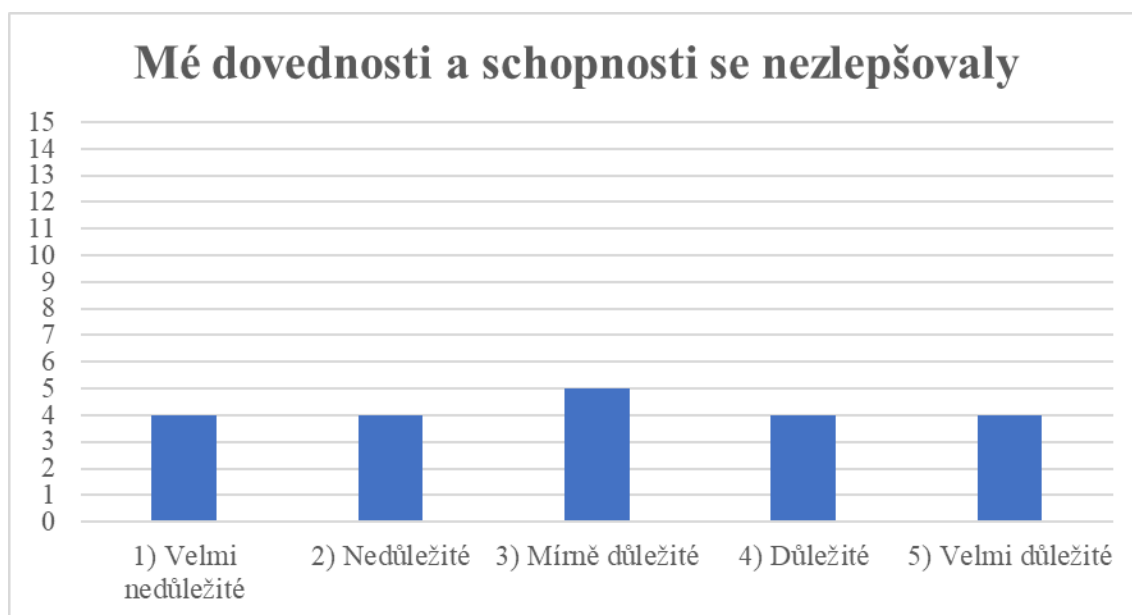
Na základě výsledků lze konstatovat, že většina hráčů (14) s trenérem vycházela poměrně dobře a nepovažovala trenéra za hlavní důvod k odchodu.

Rozhovor s hráčem: Alfred se během svého působení v klubu setkal se třemi trenéry. Prvního trenéra popsal jako autoritativní typ, který jim však dokázal předat mnoho zkušeností. Druhý trenér měl oproti prvnímu přátelštější vystupování, ale v době jeho působení se již začala snižovat intenzita tréninků. Třetí trenér přistupoval k hokeji velmi laxně, dle Alfreda to dokonce působilo, že ho trénování ani nebaví.

5.4.1.2 Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly

Ačkoli byla tato otázka velmi subjektivní, je možné ji spojit i s jakousi kvalitou klubu. Pokud se dlouhodobě hráči nezlepšují, může to být způsobeno jejich vlastní vinou, ale také špatným vedením.

Graf č. 6: Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly

Zdroj: Vlastní zpracování

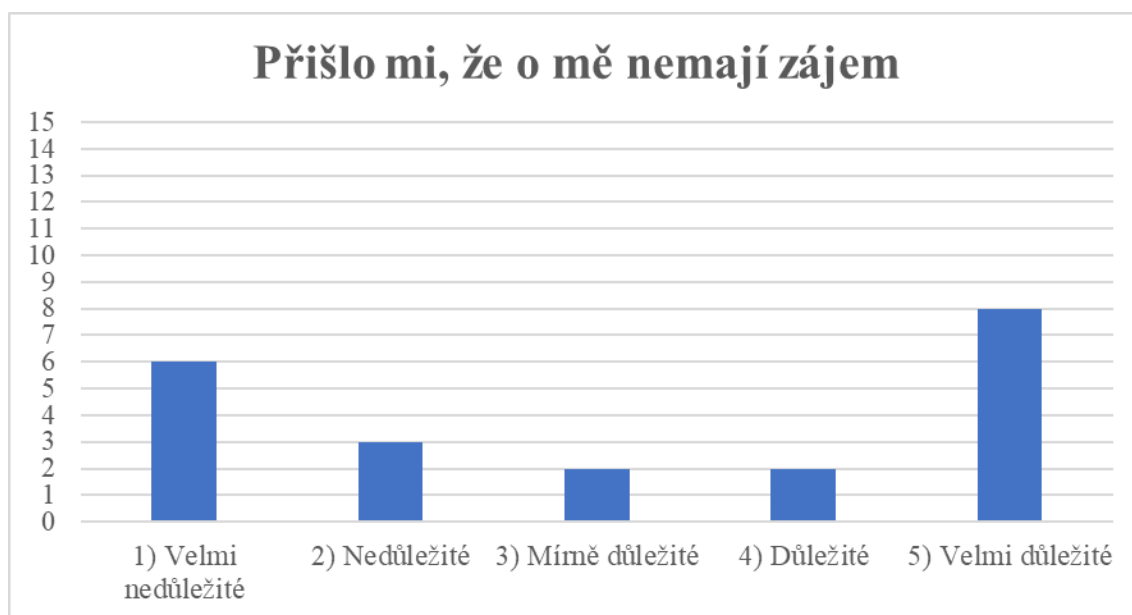
Graf ukazuje, že 13 hráčů nebylo zcela spokojeno se svým progresem a čtyři z nich tuto skutečnost považovali za jeden z hlavních důvodů k odchodu.

Rozhovor s hráčem: V případě Alfreda se jednalo dokonce o hlavní důvod. Na otázku „*Jaký byl hlavní důvod, kvůli kterému jste skončil?*“ Alfred odpověděl „*V té době jsem se neměl kam posunout.*“ (Alfred).

5.4.1.3 Přišlo mi, že o mě nemají zájem

Tato otázka je stejně jako ta předchozí velmi subjektivní. Někteří hráči totiž mohou vyžadovat větší pozornost, ať už ze strany trenéra nebo samotného klubu, zatímco jiní ne.

Graf č. 7: Přišlo mi, že o mě nemají zájem

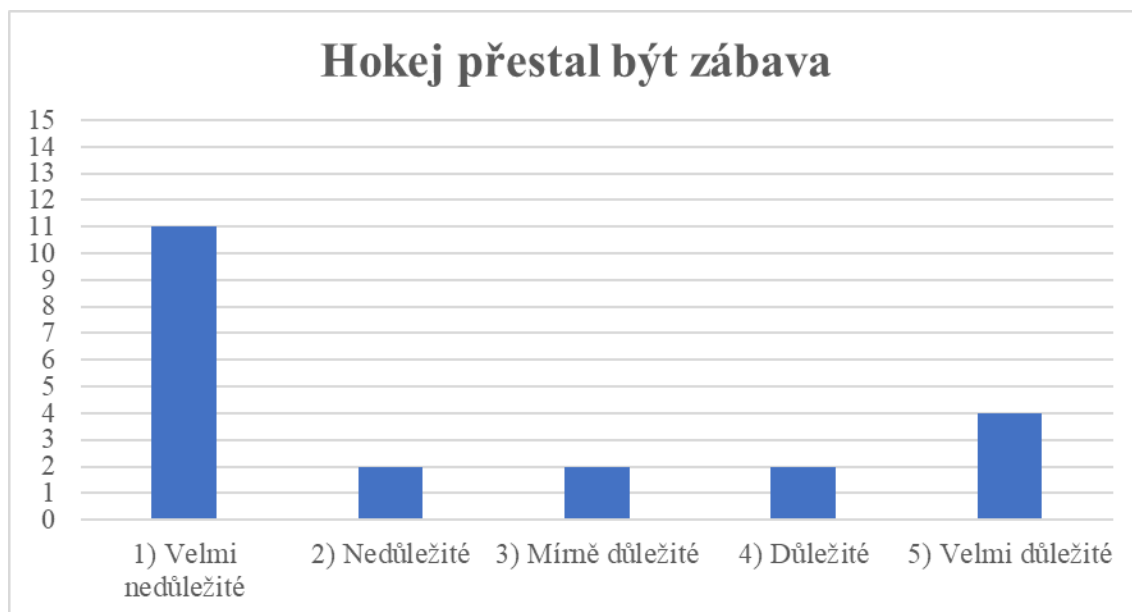
Zdroj: Vlastní zpracování

Na základě poskytnutých odpovědí si lze všimnout, že 12 hráčů považovalo zájem ze strany klubu za nedostatečný. Nejvyšší hodnota byla u kategorie juniorů (4,2).

5.4.1.4 Hokej přestal být zábava

Zábava je považována za jeden z hlavních zdrojů motivace, který determinuje, zdali sportovec ve své činnosti pokračuje či nikoli.

Graf č. 8: Hokej přestal být zábava

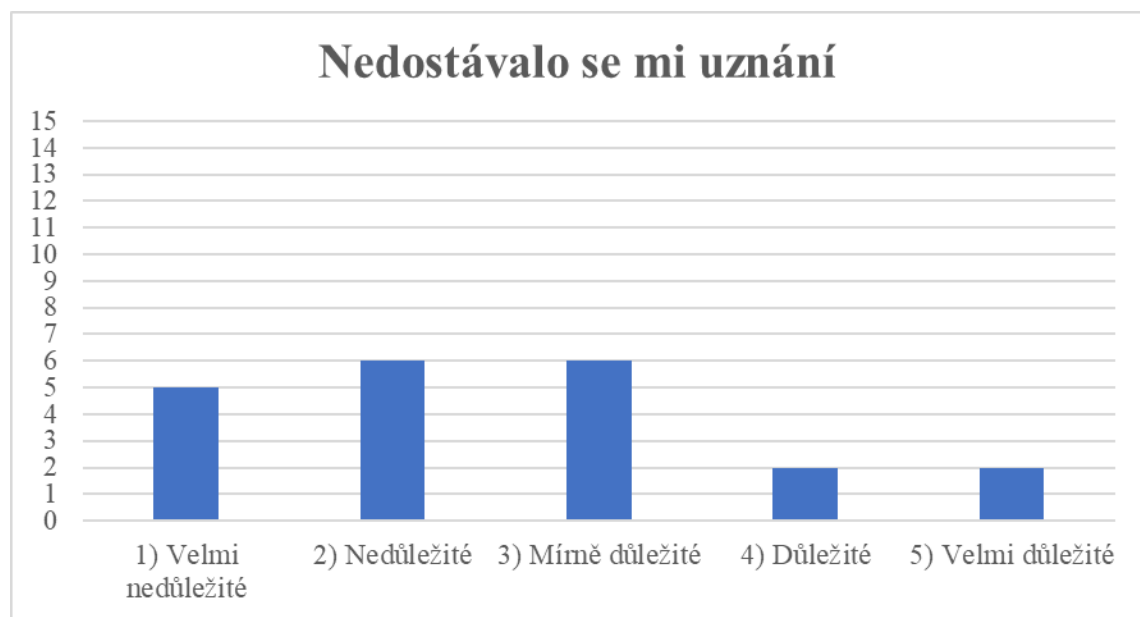
Zdroj: Vlastní zpracování

Poskytnuté odpovědi respondentů ukázaly, že hokej jako takový řadu z nich bavil a neměl na jejich rozhodnutí zásadní vliv. Jak ukazuje graf v kapitole 5.3 zábava se vytrácela především u hráčů, kteří odešli v 9. třídě, tedy hráčů ve věku 14-15 let.

5.4.1.5 Nedostávalo se mi uznání

Cílem této otázky bylo zjistit do jaké míry hráči vyžadují ocenění za své výkony a jak velký význam pro ně pravidelné odměny a pochvaly představují.

Graf č. 9: Nedostávalo se mi uznání

Zdroj: Vlastní zpracování

Graf poukazuje na to, že pouze u dvou hráčů bylo nedostatečné uznání neboli pochvala a odměna jedním z hlavních důvodů, proč odešli. Podobně jako v předchozí otázce volili vyšší hodnotu především hráči z 9. třídy.

5.4.1.6 Začínal jsem ztrácet na své spoluhráče

I přestože je v ledním hokeji velká konkurence, což vede k tomu, že je na hráče vyvíjen větší tlak na výkon, došlo u této otázky k téměř úplné shodě, kdy z celkového počtu 21 hráčů jich 19 odpovědělo „1) *Velmi nedůležité*“ a dva hráči odpověděli „2) *Nedůležité*“.

5.4.1.7 Měl jsem málo volného času

U této otázky se odpovědi respondentů od otázky předchozí poněkud lišily, ovšem ne příliš zásadním způsobem. Na tuto otázku odpovědělo 13 hráčů „1) *Velmi nedůležité*“, 7 hráčů „2) *Nedůležité*“ a jeden hráč zvolil „3) *Mírně důležité*“.

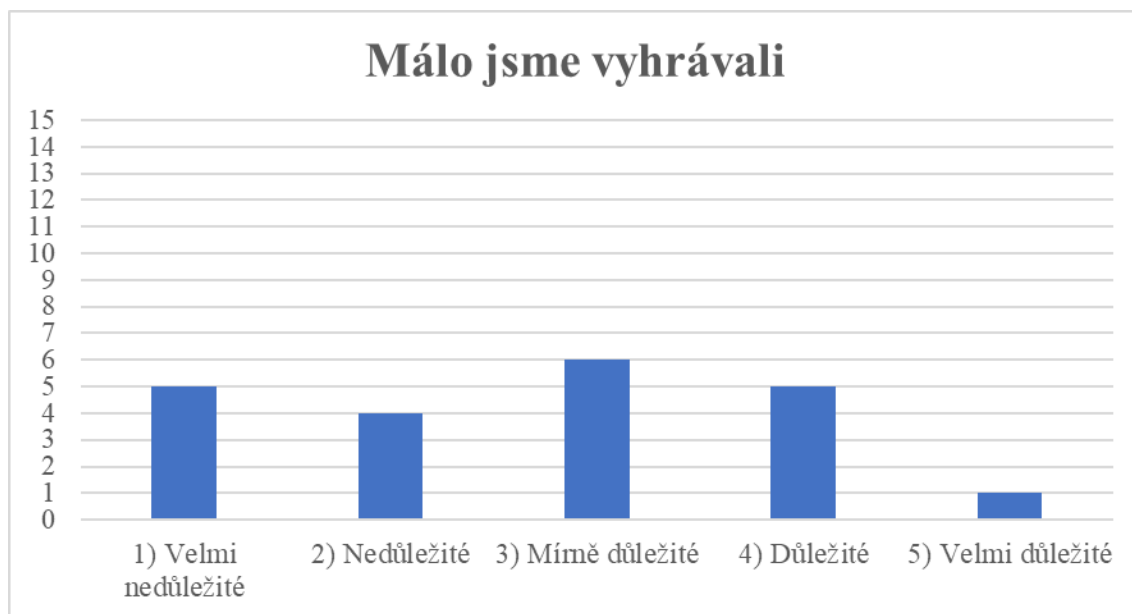
5.4.2 Interpersonální důvody

V této části byla pozornost zaměřena na vztahy mezi hráči, rodiči a také na samotné úspěchy.

5.4.2.1 Málo jsme vyhrávali

Jak bylo zmíněno v kapitole 2.4.3, pro některé hráče je hlavní motivací k setrvání ve sportu pravidelné dosahování úspěchů. Cílem této otázky bylo zjistit, do jaké míry jsou pro ně úspěchy zásadní a kolik z nich lze označit za hráče orientující se na ego.

Graf č. 10: Málo jsme vyhrávali

Zdroj: Vlastní zpracování

Graf ukazuje, že pro téměř polovinu hráčů nebyl úspěch dostatečným důvodem pro odchod z klubu. 12 hráčů ovšem uvedlo, že úspěch hrál alespoň mírnou roli v jejich rozhodnutí z klubu odejít.

Rozhovor s hráčem: Alfréd v rozhovoru uvedl, že řada jeho spoluhráčů přistupovala k hokeji velmi laxe a úspěchy pro ně nebyly podstatné, což do jisté míry ukazuje i tento graf. Ovšem pro něj samotného bylo pravidelné dosahování úspěchů poměrně důležitým faktorem.

5.4.2.2 Z hokeje mi odešli kamarádi

Jelikož se jedná o kolektivní sport, bylo nutné zjistit, do jaké míry jsou odchody hráčů propojené s odchodem jejich spoluhráčů.

Graf č. 11: Z hokeje mi odešli kamarádi

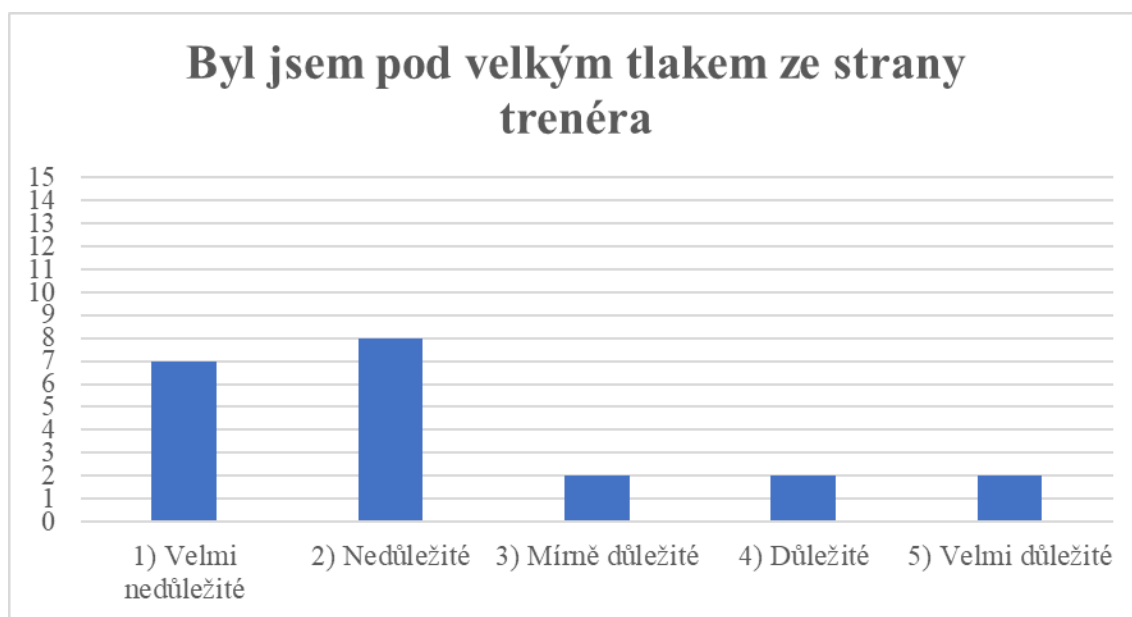
Zdroj: Vlastní zpracování

Z grafu vyšlo jasně najevo, že naprostá většina hráčů nevnímala odchod svých spoluhráčů jako signál, proč z klubu odejít.

5.4.2.3 Byl jsem pod velkým tlakem ze strany trenéra

Trenéři představují pro hráče jistou autoritu a obecně mají ve sportu velmi důležitou roli. Svým vystupováním mohou řadě hráčů zpříjemnit, ale i znepříjemnit život. Pokud budou na hráče klást nepřiměřené požadavky, může to vést k jejich rozhodnutí odejít.

Graf č. 12: Byl jsem pod velkým tlakem ze strany trenéra

Zdroj: Vlastní zpracování

Jak výsledky ukázaly, pouze 6 hráčů uvedlo, že vystupování trenéra mělo mírný, až velký vliv na jejich rozhodnutí z klubu odejít. Na základě poskytnutých odpovědí lze konstatovat, že trenér nebyl u většiny hráčů jedním z hlavních důvodů odchodu.

Rozhovor s hráčem: Alfred v rozhovoru popsal, že za dobu svého působení se v klubu setkal celkem se třemi trenéry. Zpočátku byly tréninky náročné a intenzivní, ale postupem času začalo docházet k snižování jejich intenzity, což dle Alfreda bylo jedním z důvodů, proč se přestaly dostavovat úspěchy.

5.4.2.4 Špatně jsem vycházel se spoluhráči

Lední hokej je kolektivním sportem, který vyžaduje především spolupráci, je tedy nutné, aby spolu hráči dobře vycházeli. Prostřednictvím této otázky se autor snažil zjistit, jaká panovala v týmu atmosféra.

U této otázky byly na výběr dvě možnosti „Ano“ a „Ne“, pokud respondent odpověděl „Ano“ následovala otázka „Pokud jste vybral „Ano“ v předchozí otázce (3), uveďte prosím, jak tato záležitost ovlivnila Vaše rozhodnutí z klubu odejít.“, kde bylo opět na výběr z pěti možných odpovědí.

Tato otázka oproti ostatním otázkám nebyla zařazena do celkových výsledků, jelikož pouze tři hráči uvedli, že měli problémy se svými spoluhráči. Dva z hráčů odpověděli „2) Nedůležité“ a jeden „5) Velmi důležité“.

Rozhovor s hráčem: Alfred uvedl, že se svými spoluhráči vycházel relativně dobře a až na pár výjimek byla komunikace na běžné bázi. Taktéž ovšem uvedl, že později mu vystupování jeho spoluhráčů a trenéra, které bylo velmi laxní, zkazilo celkový zážitek.

5.4.2.5 Byl jsem pod velkým tlakem ze strany rodičů

Někteří rodiče mají tendenci se přehnaně angažovat v aktivitách svých dětí. Z tohoto důvodu bylo nutné zjistit, jak velký vliv mělo jejich vystupování.

K velkému překvapení pouze dva hráči vybrali možnost „3) *Mírně důležité*“. Zbylých 19 hráčů vybralo možnost „1) *Velmi nedůležité*“ a „2) *Nedůležité*“. Z uvedených odpovědí lze usoudit, že rodiče neměli u většiny hráčů zásadní vliv na jejich rozhodnutí.

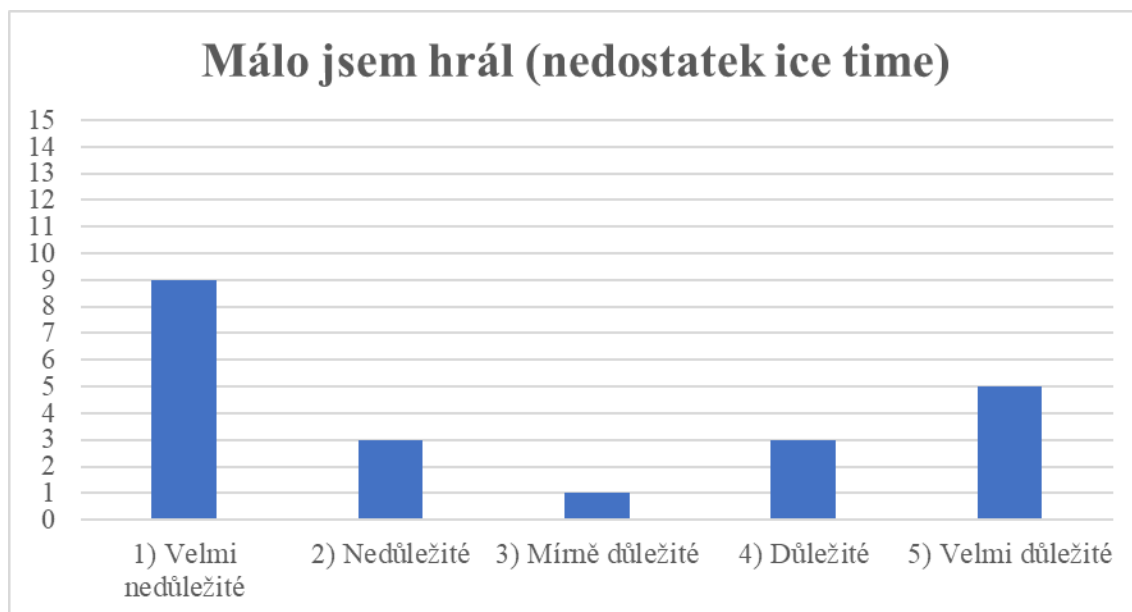
5.4.3 Strukturální důvody

Mezi tyto důvody patří zranění, nedostatek herních příležitostí, finance a také přetrénování.

5.4.3.1 Málo jsem hrál (nedostatek ice time).

První otázka ze strukturálních důvodů byla zaměřená na hráčské příležitosti, respektive, kolik prostoru se hráčům dostávalo.

Graf č. 13: Málo jsem hrál (nedostatek ice time)

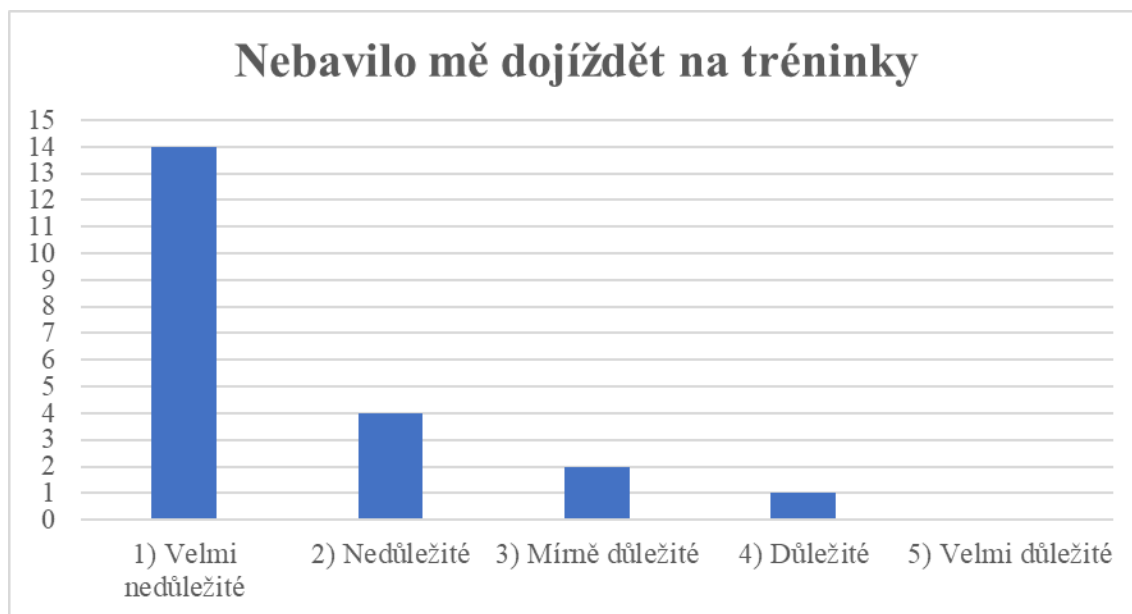
Zdroj: Vlastní zpracování

Z grafu si lze všimnout, že 11 hráčů považovalo množství času stráveného na ledě za adekvátní. Zbylých 10 hráčů však mělo určité výhrady.

5.4.3.2 Nebavilo mě dojíždět na tréninky

Téměř jakýkoliv sport bývá spojován s časovou náročností, především tedy sport vrcholové úrovně. Hráči musí pravidelně docházet na tréninky, absolvovat nejrůznější soustředění, kurzy, ale také se naučit skloubit jejich oblíbený sport například se školou. Pokud však hráči nebydlí někde v okolí klubu, může to pro ně či jejich rodiče představovat určité komplikace.

Graf č. 14: Nebavilo mě dojíždět na tréninky

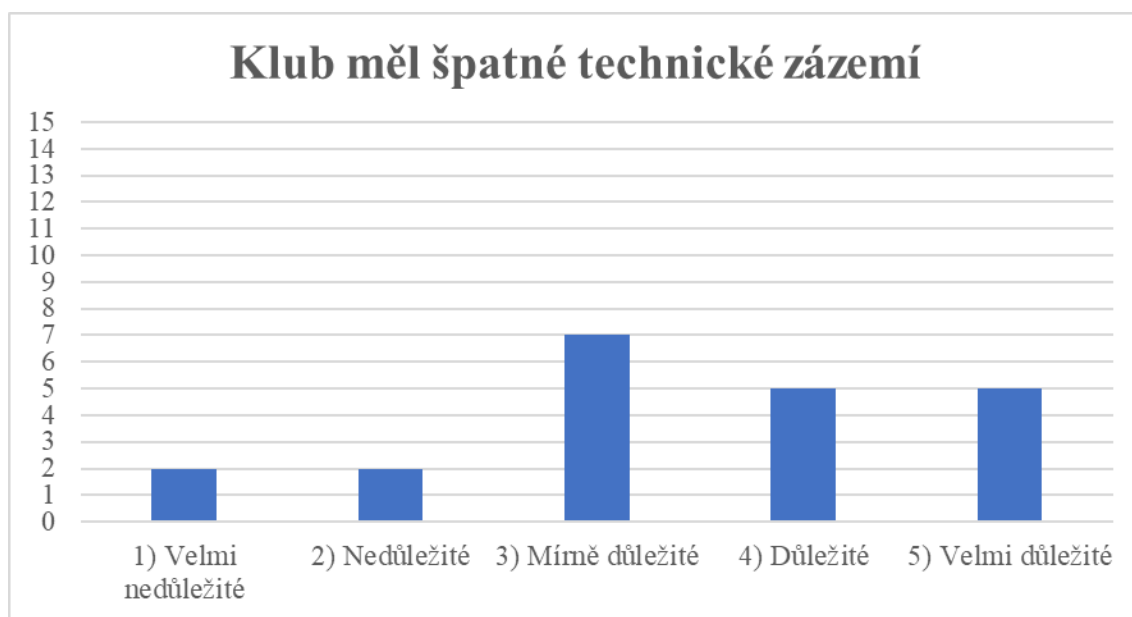
Zdroj: Vlastní zpracování

Graf ukazuje, že většina hráčů neměla s dojížděním na tréninky větší problém. Na základě těchto výsledků lze rovněž usuzovat, že většina hráčů bydlela relativně blízko stadionu. Pouze tři hráči uvedli, že umístění klubu pro ně nebylo zcela optimální.

5.4.3.3 Klub měl špatné technické zázemí

Zázemí klubu je pro každého hráče velmi podstatné, neboť zde hráči tráví relativně dost času a měli by se zde cítit pohodlně. Jelikož jde zázemí chápat vícero způsoby, byla do této otázky vložena nápověda, vysvětlující pojem „technické zázemí“ jako vybavenost posilovny, šaten a sprch.

Graf č. 15: Klub měl špatné technické zázemí

Zdroj: Vlastní zpracování

Z uvedených odpovědí vyšlo jasně najevo, že zázemí klubu shledala většina hráčů (17) jako nedostačující a považovala jej za hlavní problém. Pouze čtyři hráči neměli se zázemím výraznější problém.

Rozhovor s hráčem: Jelikož v rámci dotazníku vyšlo, že hlavním důvodem k odchodu napříč všemi kategoriemi bylo špatné technické zázemí, byla Alfredovi položena následující otázka „V rámci dotazníku vyšlo najevo, že hlavním důvodem pro odchod většiny hráčů bylo technické zázemí klubu, Vy sám jste tomu přiřadil hodnotu 4, můžete mi na to říct Váš názor?“ na kterou odpověděl „Určitě to mohlo mít vliv, když to porovnám s jinými týmy, tak tam je to zázemí na úplně jiné úrovni. I když se to zázemí v klubu GAMMA za ta léta zlepšilo, tak mi to stále přijde nic moc.“ (Alfred).

5.4.3.4 Neměl jsem peníze na vybavení a členské příspěvky

Nedílnou součástí každého sportu jsou samozřejmě finance. Ať už se jedná o placení členských příspěvků, platby za vybavení či za dopravu. Jelikož je lední hokej považován v porovnání s jinými velmi populárními sporty za relativně drahý sport, bylo téměř povinností tuto otázku hráčům položit.

Z celkového počtu 21 hráčů vybralo 15 z nich odpověď „1) Velmi nedůležité“, 5 hráčů „2) Nedůležité“ a pouze jediný hráč odpověděl „5) Velmi důležité“.

5.4.4 Jiné důvody

Na závěr byla hráčům položena otevřená otázka „*Měl jste jiný důvod, proč jste s hokejem skončil?*“. Na tuto otázku odpovědělo celkem 6 hráčů. Pouze jeden hráč uvedl, že důvodem odchodu byla finanční náročnost. Zbylých pět hráčů odpovědělo, že s hokejem neskončili, ale pouze přestoupili do jiného klubu.

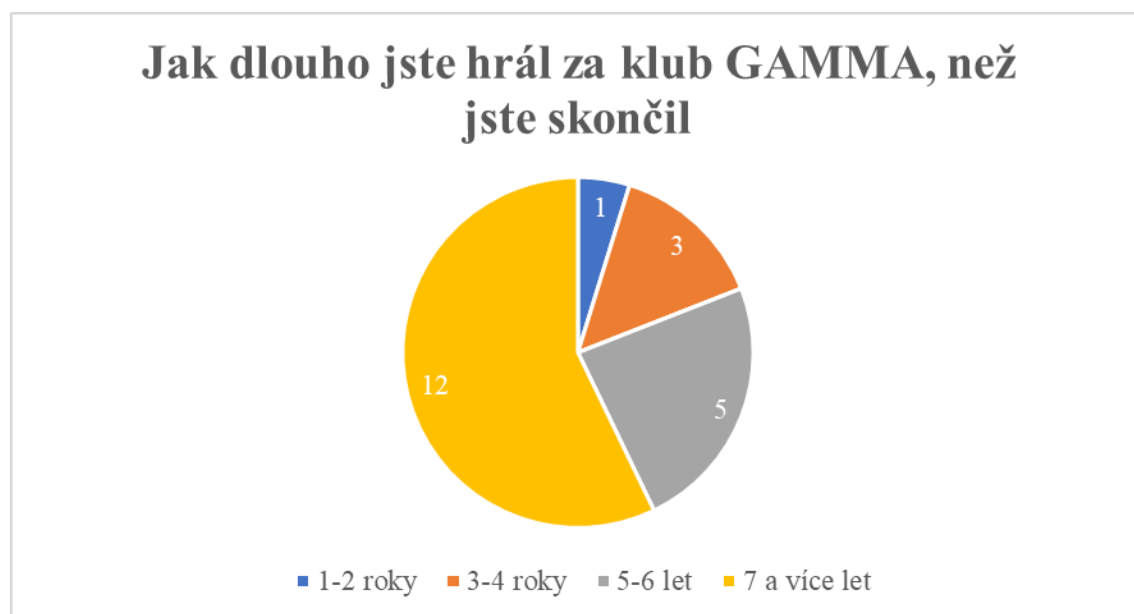
5.5 Doplnující otázky

Tyto otázky měly za úkol zjistit, jak dlouho hráči v klubu působili, zdali se o svém rozhodnutí z klubu odejít s někým bavili a v neposlední řadě, jestli se momentálně věnují nějaké pohybové aktivitě.

5.5.1 Jak dlouho jste hrál za klub GAMMA, než jste skončil?

Prostřednictvím této otázky se autor snažil zjistit, zdali mají hráči nějaké zkušenosti s jinými kluby nebo se jedná o tzv. odchovance.

Graf č. 16: Jak dlouho jste hrál za klub GAMMA, než jste skončil?

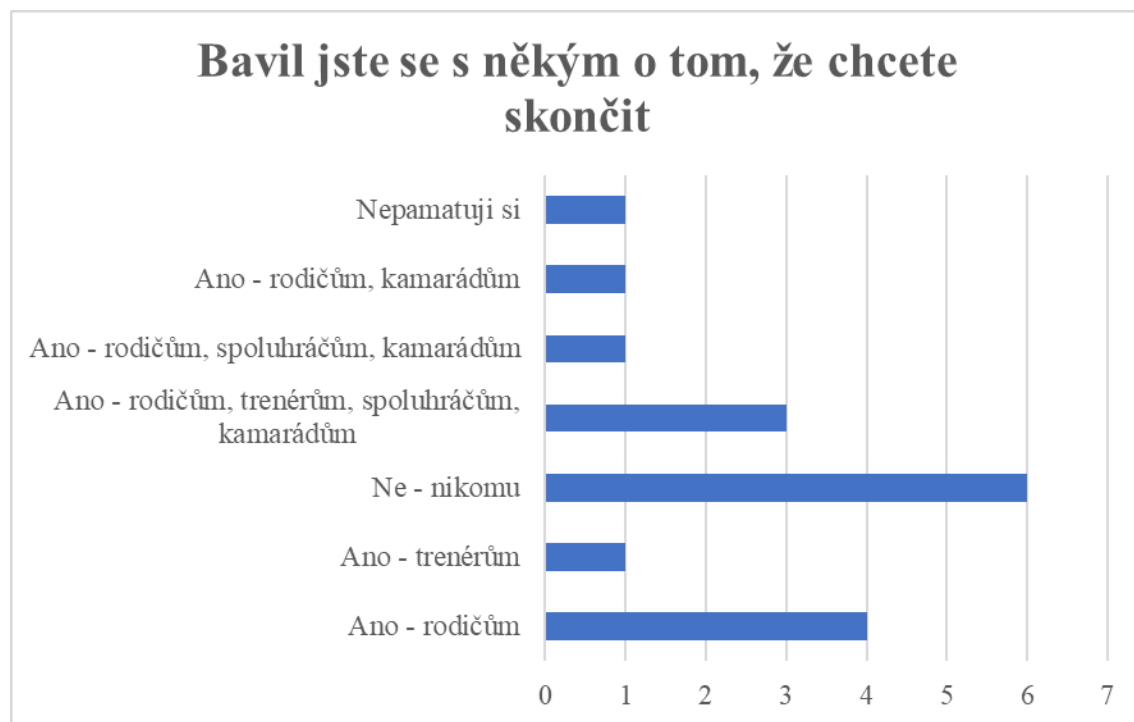
Zdroj: Vlastní zpracování

Z grafu je patrné, že většina hráčů, kteří z klubu odešli, byli jeho součástí 7 a více let. Pouze jeden hráč vydržel v klubu 1-2 roky.

5.5.2 Bavil jste se s někým o tom, že chcete skončit?

Snahou bylo zjistit, zdali se hráči se svým rozhodnutím z klubu odejít někomu svěřili. U této otázky bylo možné vybrat více odpovědí. Otázka obsahovala ještě nápovědu, ve které bylo napsáno „Řekl jste někomu, co Vás trápí či Vám nevyhovuje?“.

Graf č. 17: Bavil jste se s někým o tom, že chcete skončit

*Na tuto otázku odpovědělo 17 respondentů

Zdroj: Vlastní zpracování

Graf ukazuje, že z celkového počtu 17 hráčů se 10 z nich rozhodlo někomu o svém rozhodnutí z klubu odejít říct. Dále je zajímavé, že pouze čtyři hráči se o tomto kroku bavili s trenérem. U respondentů, kteří na tuto otázku neodpověděli, se dá pouze předpokládat, že si tuto informaci již nepamatují.

5.5.3 Věnujete se po skončení nějaké intenzivnější pohybové aktivitě (pravidelně)?

Otázka měla za úkol zjistit, zdali se hráči v současnosti věnují nějakému sportu, ať už profesionálně či amatérsky. Na základě některých odpovědí, které byly uvedeny v kapitole 5.4.4 ovšem tato otázka nebyla zcela vhodně formulována.

Na tuto otázku odpovědělo 15 respondentů. Podle očekávání se většina hráčů, kteří na tuto otázku odpověděli, stále věnuje nějaké pohybové aktivitě. U zbylých 6 respondentů, kteří na tuto otázku neodpověděli lze pouze na základě odpovědí

z dotazníku odhadovat, že se nějaké pohybové aktivitě stále věnují. Zároveň lze na základě odpovědí na otázku „*Chtěl jsem hrát jiný sport.*“ usuzovat, že řada těchto hráčů se stále věnuje lednímu hokeji.

Rozhovor s hráčem: Alfred v rozhovoru řekl, že v době odchodu z klubu s hokejem neskončil. S hokejem skončil až později a nyní se věnuje posilování.

6 Rozhovory

Pro získání informací zevnitř klubu byly navíc provedeny rozhovory s trenérem a sportovním manažerem.

Všechna uvedená jména v následující části jsou smyšlená pro zachování anonymity respondentů.

6.1 Rozhovor s trenérem a manažerem klubu

Není žádným překvapením, že trenéři tráví s hráči relativně dost času a mohou mít zásadní vliv na rozhodování hráčů. Autorovi zároveň přišlo, že by bylo velmi zajímavé zjistit, jak se na problematiku dívá druhá strana.

Ve snaze zjistit, jak se k situaci staví i samotné vedení klubu, byl rovněž proveden rozhovor se sportovním manažerem mládeže.

6.1.1 Představení respondentů

Trenér (Edgar): Edgar působí v klubu GAMMA⁴ již osmým rokem, momentálně je na pozici hlavního trenéra a vlastní trenérkou licenci A pro lední hokej.

Manažer (Jáchym): Ačkoli Jáchym přišel do klubu GAMMA teprve nedávno, působil na pozici manažera již v jiných klubech a s vedením mládeže má tedy zkušenosti. Zároveň má zkušenosti i se samotným trénováním. Momentálně vlastní licenci B pro lední hokej.

6.1.2 Odchod hráčů – trenér (Edgar)

Edgar si odchodu hráčů všímá. Ze dvou kategorií, které vedl odešlo celkem 10 hráčů. Převážně se jednalo o přestupy do zahraničí, ale pár hráčů přestoupilo i v rámci české nejvyšší soutěže. Nikdo z těchto hráčů však s hokejem po odchodu z klubu neskončil.

Na otázku, proč se tomu tak stalo odpověděl, že řada hráčů odchází do zahraničí s vidinou okamžitého zlepšení a lepšího vzdělání. Taktéž ovšem dodává, že pouze pár hráčům se povede v zahraničí uchytit a vybudovat si tam slibnou kariéru.

Velký vliv na odchod hráčů mají dle něj především agenti, kteří dostávají peníze, když některého hráče do klubu přivedou. „*Agenti pak vyvíjejí tlak na hráče, potažmo na*

⁴ Název GAMMA je označení pro klub, ve kterém byl tento výzkum prováděn.

jejich rodiče, aby kluky poslali do zahraničí a ti pod vidinou vzdělání a představ, jak se v hokeji zlepšit odejdou.“ (Edgar).

Konkrétní čísla, kolik hráčů odchází, si nevede, ale v průměru to dle jeho slov z pěti ročníků vychází na dva až tři hráče ročně.

Nejvíce hráčů pak dle Edgara odchází z kategorie 9. třídy, neboť se jedná o hráče ve věku 14-15 let, kteří si právě v tomto věku uvědomují, jestli pro ně má hokej dál smysl nebo se mají zaměřit na něco jiného. Záleží však na každém z hráčů, jak si to vyhodnotí.

Jelikož bylo v rámci dotazníků zjištěno, že nejčastějším důvodem pro odchod z klubu bylo technické zázemí a malý zájem ze strany klubu, nemohla být tato otázka v rozhovoru opomenuta. Edgar přiznává, že technické zázemí klubu nepatří k těm nejlepším a že to určitě může hrát svou roli. Zároveň dodává, že ani světová pandemie Covid-19, během které byly tréninky výrazným způsobem omezeny, tomu příliš nepomohla.

Zájem ze strany klubu vnímá jako věc, která nemá řešení. Záleží vždy na každém jednotlivci, jak to má nastavené. Podobně to vidí i u rodičů *„jsou rodiče, kteří k tomu přistupují je to tvůj kroužek, je to tvůj sport a nepotkáte je zde ani jednou za pět let. A pak máte rodiče, kteří jsou na každém tréninku a zápase.“ (Edgar).*

6.1.3 Odchod hráčů – manažer (Jáchym)

Jáchym říká, že si je vědom, jaká je situace v klubu GAMMA a dodává, že v klubu DELTA⁵, ve kterém působil dřív tyto problémy neměli.

Zázemí, které se v klubu GAMMA z odpovědí hráčů ukázalo být nedostačujícím, i on sám považuje za slabší, než tomu bylo v klubu DELTA a přiznává, že to může být jedním z důvodů, proč tolik hráčů odchází.

Dalším důvodem dle Jáchyma může být větší konkurence v klubu mezi mládeží. Jelikož před příchodem do klubu GAMMA působil v klubu DELTA, do kterého se mu podařilo minimálně jednoho z hráčů přivést právě z klubu GAMMA, dodává, že hráči mohou hledat snazší cestu, jak se v tomto sportu prosadit.

Stejně jako Edgarovi mu byla položena otázka, jestli se jednalo o přestupy nebo zda hráči s hokejem skončili. Jáchym uvedl, že převážná většina odchodů byly přestupy, což on sám z pohledu klubu považuje za mnohem horší.

⁵ Název DELTA označuje klub, ve kterém dřív manažer Jáchym působil.

„Když někdo skončí, protože si řekne, že ho to už nebaví, je to pro klub menší problém, než když jde hrát někam jinam, jelikož to znamená, že mu tady to prostředí nějakým způsobem vadí.“ (Jáchym).

Vzhledem k tomu, že má Jáchym zkušenosti i z jiného klubu, byla mu položena otázka, zdali by mohl porovnat zázemí mezi oběma kluby, které bylo zmiňováno jako nejčastější důvod k odchodu. Jáchym rozdělil zázemí do třech kategorií:

- Kvalitu kabin, kterou však považuje za dostačující. Uvědomuje si však, že řada klubů je v tomto ohledu napřed.
- Nedostatek vidí v zázemí pro letní přípravu, což vzhledem k dnešní době považuje za významnější nedostatek, který se bude snažit v budoucnu vyřešit.
- Poslední bodem je ubytování přespolečných hráčů, které dle jeho slov není zcela dořešené, ale dodává, že vzhledem k tomu, že většina hráčů, kteří klub opustili, byli z blízkého okolí, nepovažuje to za důvod k odchodu.

6.1.4 Přístup klubu – trenér (Edgar)

Na otázku, jestli tuto situaci řeší s manažerem mládeže odpověděl, že to řeší denně. Společně se sportovním manažerem se snaží vytvořit ideální podmínky pro hráče. V rámci rozhovoru poukazuje na to, že určitým nedostatkem jsou juniorské smlouvy, které v klubu GAMMA dostává jen hrstka hráčů v porovnání s ostatními kluby. *„Z doslechu vím, že zatímco jinde dostane smlouvu 10 hráčů, tak tady ji dostanou maximálně dva.“ (Edgar).* Přiznává však, že smlouvy nebo nové vybavení, které v některých klubech dostávají hráči každý rok, je velmi finančně náročné a řada klubů si pak stěžuje, že se jim tyto investice nevrací. Uvědomuje si ovšem, že pro klub GAMMA je to určitý handicap.

„Některé kluby mají na mládež 6x větší rozpočet. Ta konkurence tady je a bohužel ty peníze jsou ve všem důležité, nehledě na to, od koho je máte, jestli od sponzora, města nebo majitele, mají zkrátka oproti nám výhodu.“ (Edgar).

6.1.5 Přístup klubu – manažer (Jáchym)

Ačkoli nepůsobí v klubu nikterak dlouho, informace o tom, jak to v klubu probíhalo před jeho příchodem má a na základě poskytnutých informací mu tehdejší zásah klubu přijde nedostatečný.

Na základě uvedených informací byla Jáchymovi položena otázka, jaké jsou jeho kompetence, načež odpověděl, že co se týče mládeže, ta v podstatě spadá plně pod jeho vedení.

Zároveň uvedl, že mu vadí, jak se vyvinuly podmínky pro Český hokej. Jeho hlavní výtkou bylo, že kluby špatně hospodaří. On sám je zastánce toho, že by se mělo investovat především do trenérů, kteří mají na starosti celý tréninkový proces. Jáchym se domnívá, že by trenéři měli mít vyšší platy, což by je mohlo přimět k tomu absolvovat více kurzů, které si teď musí platit sami. Zároveň dodává, že vyšší platy by mohly přilákat více trenérů, čímž navazuje na poslední bod a tedy, že je mimořádně důležité zajistit si dostatek trenérů.

„Další věc je, že ten trénink je specifický druh činnosti a je nutné, aby byl intenzivní, což znamená, že musí být intenzivní také trenér. Pokud chcete mít dobře vedený trénink s energickým trenérem, tak ho nemůžete přetížit a potřebujete mít dostatek trenérů.“ (Jáchym).

Momentální snahou klubu je zamezit odchodu hráčů tím, že zlepší všechny zmiňované aspekty, zejména pak tréninkový proces. *„My se budeme chtít soustředit na tréninkový proces a ukázat, že to děláme dobře a vybudovat si důvěru u hráčů a jejich rodičů.“* (Jáchym).

6.1.6 Problémy v hokeji – trenér (Edgar)

Kromě vlivů agentů na hráče je Edgar nespokojen rovněž s celkovou situací v českém hokeji. Tvrdí, že pouze hrstka hráčů se dokáže dostat nejvyšších soutěží. Zároveň dodává, že s tím, jak pravidelně odchází nejlepší hráči do zámoří, se snižuje kvalita našich soutěží. Jedná se v podstatě o takový začarovaný kruh. *„Tím že jsou ti naši nejlepší hráči rozstřelení různě po světě, tak o to horší tady máme my soutěže, což je dle mého názoru důvod, proč se rozhodnou odejít do zahraničí.“* (Edgar).

Další problém vidí v přístupu samotných trenérů, kteří své děti častokrát posílají do zahraničí, což má za následek pokles důvěry v české soutěže. U hráčů i rodičů to může vyvolat dojem, že pokud to chtějí v životě „někam dotáhnout“, musí odejít do zahraničí. *„Zároveň když si trenéři budou vybírat do Národního týmu, tak si vybírají především hráče ze zahraničí, jelikož se předpokládá, že si prošli nějakou konkurencí a museli něco dokázat. Když se podíváte na kluky, kteří teď byli na dvacítkách, tak dvě třetiny z nich budou ze zahraničí a možná tak pět z české soutěže.“* (Edgar).

Do jisté míry zde vnímá i vliv tisku, kdy novináři píší o tom, jak někteří naši nejlepší hráči odešli do zahraničí a díky tomu uspěli. Problém pak vidí zejména v tom, když se tito hráči v zahraničí neprosadí a vracejí se do Česka. *„Mám vyzorováno, že hodně z těch kluků, kteří se vrátí s hokejem skončí nebo jsou v kraji ve 3. nejvyšší soutěži. Když bych vzal ten poměr hráčů, kteří odešli do zahraničí a něco z nich je, tedy mají kariéru 5-10 let, tak těch je stejné minimum, jako těch, kteří tady zůstanou.“* (Edgar).

6.1.7 Rodiče – manažer (Jáchym)

Dle Jáchyma představují velký problém samotní rodiče, kteří dle jeho názoru mají nereálné požadavky na sportovní kluby, a to napříč všemi sporty. Podle Jáchyma je obrovský nepoměr mezi tím, co rodiče zaplatí a co skutečně dostanou.

Z tohoto důvodu byla Jáchymovi položena otázka, do jaké míry se členské příspěvky podílí na klubových příjmech. Jáchym odpověděl, že členské příspěvky pro celou mládež tvoří 15-17 % z celkového rozpočtu. Nejedná se tedy o zcela bezvýznamnou částku, ale i přesto musí klub zhruba 80 % příjmů sehnat jinde.

„Myslím si, že do budoucna nezbyde Českému hokeji jiná možnost než zvednout členské příspěvky, aby ta spoluúčasť rodičů byla větší a já jsem dokonce přesvědčený o tom, že když budou větší, tak si ty rodiče toho budou i víc vážit.“ (Jáchym).

6.1.8 Problémy vrcholového sportu – manažer (Jáchym)

Jáchym rozděluje problémy sportu na několik částí, které zde budou stručně popsány. První problém je obecný. Představuje ho problém velmi široké škály sportů, které lze od dětského věku provozovat. Členské základy klubů jednotlivých sportů jsou v tomto ohledu výrazně ovlivněny, jelikož se veškerá dětská populace rozděluje mezi více sportů a počet dětí v klubu je tedy automaticky nižší, než tomu bývalo dříve.

Dalším problémem dle Jáchyma je, že mládež byla dlouhou dobu opovrhována a až v posledních několika letech se jí začínají kluby více věnovat. V případě ledního hokeje vidí souvislost s veleúspěšnými lety, které zapříčinily, že všichni obyvatelé zpohodlněli. Velké výtky má rovněž k současnému tréninkovému procesu.

„Strašně se upustilo od těžkého a běžeckého tréninku. Já, když si vybavím všechny schůze na svazu a dělají se testy, které se pak porovnávají se špičkovými zeměmi jako je Kanada, Amerika, Finsko, Švédsko, tak mi už jenom v té fyzické připravenosti

zaostáváme až třeba o 20-25 %. V jakémkoliv sportu, pokud nestačíte fyzicky, tak nemáte šanci, nebo musíte mít geniální hráče, kteří to urvou šikovností.“ (Jáchym).

Dále dodává že velkým nešvarem jsou pro lední hokej individuální tréninkové kempy, které vzbuzují v rodičích i hráčích falešné naděje. Navíc pro kolektivní sport nepovažuje kemp zaměřující se pouze na rozvoj individuálních schopností za adekvátní.

Posledním problémem, který zde byl už jednou zmiňován, jsou samotní rodiče, kteří na kluby vyvíjí neustálý tlak a požadují nereálné věci. Za velmi významný problém považuje také nedůvěru ve společnosti, která je v určitých situacích však oprávněná.

„Já do jisté míry ty rodiče i chápu, jelikož to hokejové prostředí není úplně čisté a když si to vezmu, tak jsme měli trenéra Národního týmu chyceného s úplatkem, což na té důvěře moc nepřidá. Každý takovýto případ navíc vzbuzuje ještě větší nedůvěru.“ (Jáchym).

Jedno řešení vidí v neustálé práci s rodiči, ale sám přiznává, že je to náročné a doteď se mu příliš nedaří.

6.1.9 Souhrn rozhovoru s trenérem a manažerem

Trenér (Edgar): Odchodu hráčů si společně s vedením klubu všímá. Snaží se zjednat nápravu a snížit počty hráčů, kteří z klubu odchází. V rámci finančních možností to ovšem nebude lehký úkol.

Trenér (Edgar): Jedním z hlavních problémů jsou dle Edgara agenti, kteří přesvědčí rodiče a hráče, že zahraničí je v podstatě jedinou možností, jak zajistit, aby se v tomto sportu posunuli. Zároveň vidí problém v chování samotných trenérů, kteří své děti tlačí do zahraničí a při výběru například do Národního týmu vybírají zejména hráče, kteří byli v zahraničí.

Manažer (Jáchym): Jáchym přiznává, že klub GAMMA není v současnosti oproti některým jiným klubům v té nejlepší pozici. Je si vědom, že zázemí klubu, které bylo většinou hráčů označeno za hlavní důvod jejich odchodu, je na tom v porovnání s ostatními kluby skutečně hůře. Ačkoli plánuje na této záležitosti v budoucnu zapracovat, v tuto chvíli se soustředí především na trenéry a tréninkový proces. Jeho cílem je vzbudit důvěru v hráčích a rodičích a přesvědčit je, že to klub s hokejem myslí vážně. Jako jednu z možných cest vidí tréninkový proces.

Manažer (Jáchym): Jak však Jáchym popsal výše, nebude to jednoduchý úkol. Ve společnosti panuje dle jeho názoru obrovská nedůvěra, kterou je možné získat nazpět jen velmi obtížně. Zároveň dodává, že Český hokej je v současnosti ve složité situaci, rodiče vkládají svou důvěru do individuálních tréninkových kempů, které jsou však pro lední hokej jako kolektivní sport nevhodné. V neposlední řadě se ztenčuje počet dětí, které sportují a v případě, že se nějakému sportu věnují, nedosahují v něm zdaleka takových výsledků, jako jejich předchůdci.

7 Diskuse

V této části budou porovnány výsledky této práce se zahraničními studiiemi a současně studiiemi z českého prostředí. Zároveň zde budou porovnány odpovědi jednotlivých respondentů, tedy hráčů, trenéra a sportovního manažera.

7.1 Porovnání výsledků se zahraničními studiiemi

Jak bylo řečeno v úvodu této práce, zahraničních publikací existuje na toto téma mnohem více než českých. V této sekci dojde k porovnání často zmiňovaných důvodů odchodu se získanými výsledky.

V našem výzkumu byl hlavním důvodem odchodu hráčů „*Klub měl špatné technické zázemí*“, což je v porovnání s ostatními studiiemi velmi nezvyklé. Autoři Crane a Temple (2015) zjistili, že v 15 studiích, které se odchodem hráčů zabývaly a byly v nich zkoumány strukturální důvody, byla nejčastějším důvodem odchodu časová náročnost, respektive nemožnost skloubit tréninky se školou či zaměstnáním. Ačkoli studie od Molinero et al. (2006) nebyla přímo rozdělena na intrapersonální, interpersonální a strukturální důvody, umístil se první strukturální důvod až na 9. místě.

Autoři Crane a Temple (2015) z analýzy 43 studií zjistili, že nedostatek zábavy je jedním z častých důvodů, proč děti opouštějí sport. Tento důvod je označován za hlavní faktor také dle Bengoechea et al. (2004); Petlichkoff (1992). Ve výzkumu, který jsme provedli, se však důvod odchodu ze sportu příčinou nedostatku zábavy umístil až na 7. místo. Côté et al. (2003) uvádí, že zábava je nezbytná pro rozvoj motivace a pokračování mladších sportovců ve sportu. Toto tvrzení potvrzují výsledky hráčů 9. kategorie, kde byla naměřena hodnota (4,5). Nicméně u kategorie dorostu a juniorů byla tato hodnota výrazně nižší, což způsobilo, že se tento důvod neumístil tak vysoko.

Dle Williamse (2016) se každoročně zraní více než 3,5 milionu mladých sportovců, kteří vyžadují lékařské ošetření. Autoři Crane a Temple (2015) a Butcher et al. (2002) uvádějí, že zranění představuje často důvod pro ukončení sportovní činnosti. V této práci se však tento důvod umístil až na 11. místě. Tento výsledek je překvapivý, protože jak poukazuje Coakley (1990), hokej je sportem, který doprovází velká vlna násilí a zranění jsou zde na denní bázi.

Způsob, jakým vede trenér svěřence má zásadní vliv na atmosféru a celkovou spokojenost v týmu (Smith et al., 1978). Trenéři se špatnými komunikačními schopnosti

a autoritativním vedením mají problémy navázat vztahy se svými svěřenci, což může vést k jejich odchodu (Fraser-Thomas et al., 2008). V této práci bylo zjištěno, že většina hráčů (14) neměla s vystupováním trenéra větší problémy a během rozhovoru s jedním hráčem se dokonce ukázalo, že mu autoritativní vedení vyhovovalo. Ve studii autorů Crane a Temple (2015) byl ovšem nátlak ze strany trenéra a rodičů jedním z hlavních důvodů k odchodu. Tento důvod byl významný rovněž ve studii od Molinero et al. (2006), ve které skončil na 2. místě z 32 možných důvodů.

Důvod „*Mé schopnosti a dovednosti se nezlepšovaly.*“ se dle očekávání umístil poměrně vysoko, konkrétně na třetím místě. V rámci rozhovoru s hráčem bylo zjištěno, že v jeho případě se jednalo o hlavní důvod, proč z klubu odešel. Zároveň tento důvod propojil s vystupováním jednoho z trenérů, které mu přišlo velmi laxní. Autoři Crane a Temple (2015) rovněž uvedli, že ve 39 studiích se tento důvod umístil taktéž poměrně vysoko. Ve studii od Molinero et al. (2006) se však tento důvod stagnujících dovedností umístil až na 15. místě.

Velmi překvapující bylo zjištění, že naprostá většina hráčů nepovažovala důvod „*Chtěl jsem hrát jiný sport.*“ za důležitý. Celkově se tento důvod umístil na předposledním (25.) místě. S rozšiřující se nabídkou sportů je toto zjištění ještě více překvapující. Jak uvádí Côté a Wall (2007), počet sportů, kterými si děti projdou v dětství, má velký vliv na jejich rozhodnutí odejít z daného sportu nebo v něm pokračovat.

Vliv rodičů ve sportu nelze popřít. Fraser-Thomas (2008) uvádí, že řada dětí začíná se sportem právě z iniciativy vlastních rodičů. Někteří rodiče ovšem mají tendence se až příliš v daném sportu angažovat a naplňovat prostřednictvím vlastního potomka své cíle, kterých se jim samotným nepodařilo v jejich kariérách dosáhnout, což může být pro děti velmi stresující. Rotella et al. (1992) tvrdí, že nepřiměřená kritika a nátlak ze strany rodičů mohou snížit radost z hry a vést k rozhodnutí skončit se sportem. Z výsledků této studie však vyplývá, že většina hráčů nepovažovala nátlak ze strany rodičů za nepřiměřený a celkově se tento důvod umístil na 13. místě.

7.2 Porovnání výsledků s českými studii

Ačkoli byly některé výsledky této práce již porovnány s řadou zahraničních studií, je nutné poznamenat, že vhodnějším způsobem je porovnání s českými studii, neboť myšlení, kultura a možnosti jsou zde stejné.

Zároveň je důležité zdůraznit, že studie, s nimiž bude tato práce porovnána, jsou podobně jako studie zahraniční zaměřeny výhradně na odchod dětí ze sportu. I když tato práce vychází z těchto studií, je nutné mít na paměti, že v naší práci většina hráčů se sportem neskončila, ale pouze změnila prostředí (klub), jak bylo uvedeno v kapitole 6.1.2.

7.2.1 Basketbal a fotbal

Autorka Zvrškovcová (2020) ve své práci uvádí, že hlavním důvodem odchodu hráček z basketbalu byl „*malý zájem ze strany klubu*“. Jedná se o intrapersonální důvod, který je ve většině studií často na vyšších pozicích. Helešic (2020) ve své práci zaměřené na fotbalové prostředí zjistil, že nejčastějším důvodem pro odchod hráčů byl „*zájem o jiné věci nebo činnosti*“. Stejně jako u autorky Zvrškovcové (2020) se jedná o intrapersonální důvod. V této práci jsme zjistili, že hlavním důvodem, proč hráči odešli byl „*Klub měl špatné technické zázemí*.“ a na rozdíl od výsledků obou výše zmiňovaných autorů se jedná o důvod strukturální povahy.

Dalším důvodem, který se u autora Helešice (2020) umístil poměrně vysoko, konkrétně na 2. místě, byl důvod „*ztráta zábavy*“. Tento důvod je velmi často zmiňován i v řadě zahraničních studií. Autorka Zvrškovcová (2020) tento důvod definovala jako „*Začala to být nuda*“. V naší práci jsme si tento důvod označili jako „*Hokej přestal být zábava*“. I přesto, že zábava je často považována za hlavní zdroj motivace pro pokračování ve sportovní účasti, v naší práci tento důvod skončil na 7. místě a u autorky Zvrškovcové (2020) dokonce až na 15. místě. Je však nutné podotknout, že každá práce pracovala s jiným počtem respondentů a baterie otázek se v každé práci lišila.

Na to, že mohou trenéři svým chováním a nátlakem způsobit, že děti se sportem skončí, poukazuje autor Helešic (2020), u kterého se tento důvod umístil na 4. místě. U autorky Zvrškovcové (2020) se tento důvod umístil na 6. místě a v této práci obsadil 10. příčku. Ačkoli se pouze v jedné studii umístil mezi pěti nejdůležitějšími důvody, lze konstatovat, že přílišný nátlak trenéra v dětech může vyvolat nutkání odejít ze sportu (v případě této práce spíše z klubu).

Jeden z důvodů, který se ve všech třech studiích umístil nízko, byl „*Rodiče/kamarádi nechtěli, abych dál hrál/hrála*“. U autorky Zvrškovcové (2020) se umístil na 32. místě, u autora Helešice (2020) na 29. místě a v této práci na 21. místě. Ačkoli by se mohlo zdát, že je pořadí velmi odlišné, vezmeme-li v úvahu celkový počet otázek

v jednotlivých studiích, lze konstatovat, že tento důvod byl shledán respondenty ve všech studiích jako nedůležitý.

7.3 Pohled hráče, trenéra a manažera (rozhovory)

Velmi zajímavé poznatky přinesly do této práce samotné rozhovory. Hlavním důvodem pro odchod hráčů bylo v případě této práce nedostačující zázemí klubu. Všichni tři respondenti se shodli, že technické zázemí v klubu nepatří mezi nejlepší a může být jedním z důvodů, proč hráči z klubu odešli.

Zajímavé taktéž je, že ačkoli byly trenérovi a sportovnímu manažerovi kladeny téměř identické otázky, jejich odpovědi se poněkud lišily. Trenér vidí problém především v agentech, kteří pod vidinou provize tlačí na hráče, případně jejich rodiče a snaží se je přesvědčit, že jedinou možnou cestou, jak v hokeji uspět, je přesun do zahraničí. Manažer vidí dnešní problém především v rodičích, kteří kladou na sportovní kluby přehnané požadavky a nevěří jejich výchově. Jako další velký problém pak vidí obecnou nedůvěru ve společnosti.

V rámci rozhovoru bylo rovněž zjištěno, že určité situace jsou neřešitelné. Příkladem může být porovnání rozhovoru hráče a sportovního manažera, kdy u jedné otázky týkající se podpory ve sportu se odpovědi obou respondentů zcela lišily. Sportovní manažer zastává názor, že členské příspěvky, které rodiče platí nejsou dostatečné a do budoucna by mělo dojít k jejich zvýšení. Na druhé straně však stojí hráč, který říká, že by kluby měly hráče víc podporovat, dávat jim lepší vybavení a celkově je materiálně i nemateriálně zabezpečit. Jedné straně tedy přijde momentální podpora ze strany klubu nedostatečná a druhé straně naopak více než dostačující.

7.4 Shrnutí

Výsledky této práce byly v předchozích částech porovnány se zahraničními i českými studii. Oproti těmto studiím se však výsledky v této práci poměrně dost liší, zejména hlavní důvod odchodu. Největší odlišností je, že zatímco ve výše uváděných studiích bývá hlavní důvod intrapersonální, v této práci se jedná o důvod strukturálního charakteru, což je velmi neobvyklé i s přihlédnutím na to, že se jedná o jiné sporty.

Vysvětlení však přinesly rozhovory s trenérem a manažerem mládeže, ze kterých vyšlo jasně najevo, že převážná většina hráčů opustila klub prostřednictvím přestupu. Předšlé studie se však zabývají především sportovci, kteří se sportem skončili, což může být

jeden z důvodů, proč se výsledky takto liší. Ačkoli byl předpoklad pro tuto práci chybný, nepovažují to za problém, neboť hlavním cílem této práce bylo zjistit důvody odchodu hráčů z klubu, který byl splněn.

7.5 Zodpovězení výzkumné otázky

Výzkumná otázka byla v této práci stanovena následovně: „*Stojí za odchodem hráčů samotný klub?*“. Na základě odpovědí z dotazníku a rozhovorů lze konstatovat, že do jisté míry ano. Toto tvrzení vychází z rozhovoru s manažerem klubu, který potvrdil, že zásahy klubu byly v minulosti nedostatečné.

Jak bylo v práci několikrát zmíněno, hlavním důvodem, proč většina hráčů odešla, bylo nedostačující technické zázemí klubu. Ačkoli manažer a trenér potvrdili, že zázemí klubu není skutečně nejlepší, jedná se o problém, který v tuto chvíli nemá řešení, neboť změna této situace by vyžadovala značné množství financí, které v tuto chvíli nemá klub k dispozici.

7.6 Limity práce

Hlavním limitem této práce je její nereprezentativnost. Pro vybraný klub práce přinesla výsledky, které lze označit za vypovídající, ale kvůli nízkému počtu respondentů je nelze aplikovat na ostatní hokejové kluby.

Dalším limitem je nízký počet rozhovorů. Ačkoli lze říci, že v rámci dotazníků se podařilo získat požadovaný počet respondentů, u rozhovorů toto říci nelze. Rozhovory s větším počtem hráčů by do této problematiky vnesly více detailů, což by práci rozhodně pomohlo. Na druhou stranu zde byl pro autora vytvořen prostor, jak se s tímto nedostatkem vyrovnat. Rozhovor s jedním hráčem byl využit jako doplnění a jakési zpestření v kapitole „5 *Výsledky dotazníku*“.

Posledním limitem je malý počet studií, které se touto problematikou na našem území zabývají. I přestože jsme si v teoretické části řekli důvody, proč je důležité se této problematice více věnovat, pouze pár jedinců se jí skutečně věnuje. Díky tomu tak musel autor této práce porovnávat získaná data především se zahraničními studii, což nemusí být s ohledem na jiné myšlení či kulturu zcela vhodné.

7.7 Náměty na další výzkum

Z pohledu ledního hokeje by bylo zajímavé udělat podobný výzkum, který by byl aplikován na několik hokejových klubů současně ve snaze zjistit, jaké jsou mezi kluby rozdíly v počtu hráčů, kteří je opustili. V tomto případě by ovšem bylo vhodné, kdyby nebyly kluby anonymizovány.

Dalším problémem, který by mohl být zkoumán, vychází z odpovědí trenéra Edgara, který říká, že pro lední hokej jsou v současnosti velkým problémem agenti, kteří ve snaze získat provizi vyvíjí tlak rodiče, aby dali své děti do zahraničí. V domácích soutěžích pak zůstává méně kvalitních hráčů a jejich úroveň zároveň klesá, což tento problém ještě umocňuje. Případná práce by se mohla pokusit změřit vliv agentů.

Poslední návrh vychází z rozhovoru se sportovním manažerem mládeže, který poukazuje na problematiku individuálních hokejových kempů, které jsou založené na komerční bázi. Předmětem kritiky je rozvoj individuálních dovedností, které jsou pro kolektivní sport důležité, ale ne klíčové. Dále kritizuje, že tyto kempy vytváří v rodičích i samotných hráčích iluze, že jsou v hokeji dobří i když tomu tak není.

8 Závěr

Hlavním cílem této práce bylo zjistit příčiny odchodu hráčů z hokejového klubu. Pro získání údajů byla využita kvantitativní a kvalitativní metoda. Celkem se výzkumu zúčastnilo 23 respondentů, z nichž 21 byli hráči. S ohledem na to, že se podařilo získat odpovědi od 2/3 hráčů, považuji cíl své práce za splněný.

Z poskytnutých dat jasně vyplývá, že třemi hlavními důvody pro odchod z klubu byly: „*Klub měl špatné technické zázemí.*“, „*Přišlo mi, že o mě nemají zájem.*“ a „*Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly.*“. Naopak nejméně důležité důvody byly: „*Utrpěl jsem těžké zranění, které mi nedovolilo v hokeji pokračovat.*“, „*Chtěl jsem hrát jiný sport.*“ a „*Začínal jsem ztrácet na své spoluhráče.*“. Pro získání hlubších informací byl proveden rozhovor s jedním hráčem, trenérem a manažerem klubu. Vzhledem k tomu, že se v rámci rozhovorů podařilo získat odpovědi pouze od jednoho hráče, je jeho výpověď spíše jakýmsi zpeřčením. Rozhovor s trenérem a manažerem poskytl na tuto problematiku druhý úhel pohledu. Zároveň se díky rozhovorům s manažerem a trenérem podařilo zjistit, že naprostá většina hráčů, kteří odešli s hokejem neskončili, ale pouze přestoupili do jiného klubu.

Smyslem této práce bylo poukázat na problémy dnešního sportovního prostředí, ve kterém dochází k neustálému snižování počtu participujících dětí, což má negativní dopad na zdraví dětí samotných, na společnost, ale také na jednotlivé sportovní organizace, tedy kluby. Kluby by neměly tento problém přehlížet, jelikož jak bylo zmíněno v teoretické části této práce, je velmi pravděpodobné, že budou mít do budoucna stále větší problémy se získáváním nových členů, kteří jsou pro jejich existenci zásadní. Z praktické části je patrné, že pro některé kluby jsou dnešním velkým problémem samotní rodiče, kteří mají nereálná očekávání a častokrát sebou nechávají manipulovat.

Tato práce poskytuje vybranému klubu cenné informace, které mu mohou pomoci při budoucím rozhodování. Ačkoli se autor domnívá, že klub nějaké představy o tom, proč hráči odešli má, může mu tato práce poskytnout lepší přehled a potvrdit jeho případné hypotézy. Zároveň tato práce přispívá k dalším poznatkům v oblasti „*Drop-out from sport*“, která je v našem prostředí poměrně málo prozkoumaná. V neposlední řadě jsme se v této práci dozvěděli, jakým problémům musí kluby ve sportu čelit a získali jsme návrhy na případné náměty dalších výzkumů.

Seznam použité literatury

ARAÚJO VILA, Noelia; FRAIZ BREA, Jose Antonio; DE ARAÚJO, Arthur Filipe. Health and sport. Economic and social impact of active tourism. *European journal of investigation in health, psychology and education* [online]. 2019, 10.1: 70-81 [cit. 2023-06-20]. ISSN 2254-9625. Dostupné z: <<https://doi.org/10.3390/ejihpe10010007>>.

ARMSTRONG, Michael a Stephen TAYLOR. *Řízení lidských zdrojů: moderní pojetí a postupy: 13. vydání*. Přeložil Martin ŠIKÝŘ. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 9788024752587.

ATKINSON, John W.; NORMAN, T. Feather NT A Theory of Achievement Motivation. *NY: Wiley*, 1966.

BENGOECHEA, Enrique García; STREAN, William B.; WILLIAMS, D. J. Understanding and promoting fun in youth sport: coaches' perspectives. *Physical Education & Sport Pedagogy* [online]. 2004, 9.2: 197-214 [cit. 2023-06-20]. ISSN 1740-8980. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/1740898042000294994>>.

BLAŽEJ, Adam. *Motivace dětí a mládeže ve sportu*. Brno: Masarykova univerzita, 2019. ISBN 978-80-210-9355-3.

BORKOVCOVÁ, Šárka. Marketing neziskových sportovních klubů. *Západočeská univerzita v Plzni: Fakulta ekonomická* [online]. 2007, 1-10 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <Marketing neziskových sportovních klubů (rodamiento.cz)>.

BURGAN, Barry; MULES, Trevor. *Economic impact of sporting events*. *Annals of tourism research*, 1992, 19.4: 700-710.

BUTCHER, J; LINDNER, K. J. and Johns, D. P. Withdrawal from competitive youth sport: a retrospective ten-year study. *Journal of Sport Behaviour* [online]. 2002, 25(2): 145–163 [cit. 2023-06-03]. ISSN 0162-7341. Dostupné z: <Withdrawal+from+Competitive+Youth+Sport.pdf (sqspcdn.com)>.

CARLMAN, Peter; WAGNSSON, Stefan; PATRIKSSON, Göran. Causes and consequences of dropping out from organized youth sports. *Swedish Journal of Sport Research* [online]. 2013, 2.1: 26-54 [cit. 2023-06-19]. ISSN 2001-6018. Dostupné z: <Causes and consequences of dropping out from organized youth sports (diva-portal.org)>.

CARPENTER, Paul John. *Staying in sport: Young athletes' motivations for continued involvement*. University of California, Los Angeles, 1992. Dostupné také z: <Staying in sport: Young athletes' motivations for continued involvement - ProQuest>.

COAKLEY, Jay J., et al. *Sport in society: Issues and controversies*. CV Mosby Company, 1990. ISBN 0801603048.

CÔTÉ, Jean, John A. HAY. Children's involvement in sport: A developmental perspective. *Psychological Foundations of Sport* [online]. 2002, 484–502 [cit. 2023-06-10]. Dostupné z: <https://www.researchgate.net/publication/37627080_Children%27s_involvement_in_sport_A_developmental_perspective>.

CRANE, Jeff; TEMPLE, Vivienne. A systematic review of dropout from organized sport among children and youth. *European physical education review* [online]. 2015, 21.1: 114-131 [cit. 2023-06-07]. ISSN 1356-336X. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1177/1356336X145552>>.

CRAWFORD, Duane W.; JACKSON, Edgar L.; GODBEY, Geoffrey. A hierarchical model of leisure constraints. *Leisure sciences* [online]. 1991, 13.4: 309-320 [cit. 2023-06-12]. ISSN 0149-0409. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/01490409109513147>>.

ČÁSLAVOVÁ, Eva. *Management a marketing sportu*. Praha: Olympia, 2009. ISBN 978-80-7376-150-9.

ČESKÝ HOKEJ. *Historie českého hokeje* [online]. 2023a [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <Historie českého hokeje | Český hokej (ceskyhokej.cz)>.

ČESKÝ HOKEJ. *PŘESTUPNÍ ŘÁD mimo klubů extraligy a I. Ligy* [online]. 2023b [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <Přestupní řád mimo klubů extraligy a I. ligy 2023-05-01 (změny) - revize 25.04.2023 (ceskyhokej.cz)>.

ČESKÝ HOKEJ. *Sportovní psychologie* [online]. 2023d [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <Sportovní psychologie | Český hokej (ceskyhokej.cz)>.

ČESKÝ HOKEJ. *Výchovný proces ČSLH* [online]. 2023c [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <vychovny_proces_CSLH_DL_tisk.indd (ceskyhokej.cz)>.

ČSÚ. *STATISTIKA SPORTU: ZÁKLADNÍ UKAZATELE 2019* [online]. 2019 [cit. 2023-06-11]. Dostupné z: <<https://www.czso.cz/documents/10180/161287478/09001621.docx/47ece096-414f-4c00-80ff-6b76f20c5083?version=1.3>>.

ČUS. *Hospodaření klubu* [online]. 2023b [cit. 2023-06-10]. Dostupné z: <Česká unie sportu (cuscz.cz)>.

ČUS. *Ročenka* [online]. 2023a [cit. 2023-06-05]. Dostupné z: <Ročenka ČUS (cuscz.cz)>.

D'ARRIPE-LONGUEVILLE, Fabienne; FOURNIER, Jean F.; DUBOIS, Alice. The perceived effectiveness of interactions between expert French judo coaches and elite female athletes. *The Sport Psychologist* [online]. 1998, 12.3: 317-332 [cit. 2023-06-12]. ISSN 1640-5544. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1123/tsp.12.3.317>>.

DUDA, J. L. Achievement goal research in sport: Pushing the boundaries and clarifying some misunderstandings, [In:] GC Roberts (Ed.), *Advances in motivation in sport and exercise*. Champaign, IL: Human Kinetics Books, 2001.

DUDA, Joan; HALL, H. Achievement goal theory in sport: Recent extensions and future directions. In: *Handbook of sport psychology*. John Wiley & Sons, 2001. p. 417-443.

ERICSSON, K. Anders; KRAMPE, Ralf T.; TESCH-RÖMER, Clemens. The role of deliberate practice in the acquisition of expert performance. *Psychological review* [online] 1993, 100.3: 363 [cit. 2023-06-15]. ISSN 0033-295X. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1037/0033-295X.100.3.363>>.

Flemr, L. AND Vodičková, L. *Finanční náročnost sportu ve sportovních klubech - Radotín a Zbraslav*. *Studia Kinanthropologica* [online] 2016, vol. 17, iss. 2, p. 95-103 [cit. 2023-06-03]. Dostupné z: <Finanční náročnost sportu ve sportovních klubech - Radotín a Zbraslav (jcu.cz)>.

FRASER-THOMAS, Jessica; CÔTÉ, Jean; DEAKIN, Janice. Understanding dropout and prolonged engagement in adolescent competitive sport. *Psychology of sport and exercise* [online]. 2008, 9.5: 645-662 [cit. 2023-06-12]. ISSN 1469-0292. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2007.08.003>>

FTVS. *Wingate test* [online]. 2019 [cit. 2023-06-05]. Dostupné z: <Wingate test - Fakulta tělesné výchovy a sportu (cuni.cz)>.

GOULD, Daniel, et al. Reasons for attrition in competitive youth swimming. *Journal of Sport Behavior* [online] 1982, 5.3: 155 [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <Reasons for Attrition in Competitive Youth Swimming - ProQuest>.

GUT, Karel a Václav PACINA. *Malá encyklopedie ledního hokeje*. Praha: Olympia, 1986.

GUT, Karel, Marcela NOVÁKOVÁ a Jaroslav PRCHAL. *Český hokej: oficiální publikace Českého svazu ledního hokeje*. Praha: Olympia, 1998. ISBN 80-7033-525-4.

HELEŠIC, T. *Udržení mladých hráčů v českém fotbale*. Praha, 2020. 61 s. Bakalářská práce na UK FTVS. Vedoucí práce Crossan, William Morea.

JACKSON, Edgar L. In the eye of the beholder: 1 a comment on Samdahl & Jekubovich (1997), "a critique of leisure constraints: Comparative analyses and understandings". *Journal of Leisure Research* [online] 1997, 29.4: 458-468 [cit. 2023-06-11]. ISSN 0022-2216. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/00222216.1997.11949809>>.

JAKUBÍKOVÁ, Dagmar. *Strategický marketing: strategie a trendy*. 2., rozš. vyd. Praha: Grada, 2013. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-4670-8.

JEAN, Côté, et al. From play to practice: A developmental framework for the acquisition of expertise in team sport. *Recent advances in research on sport expertise. Champaign, IL: Human Kinetics* [online]. 2003, [cit. 2023-06-05]. Dostupné také z: <(PDF) From play to practice: "A developmental framework for the acquisition of expertise in team sport," (researchgate.net)>.

JURKOVÁ, K.; SLEPIČKA, P. Demotivační okolnosti ukončení sportovní kariery talentované mládeže [Demotivating circumstances leading to drop out from sport of talented youth]. *Studia Kinanthropologica* [online] 2018, 19.1: 27-40 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <DOI: 10.32725/sk.2018.032>.

KELLEY, Bruce, Carl CARCHIA. Hey, data data – swing. *ESPN* [online]. 2013 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: <http://www.espn.com/espn/story/_/id/9469252/hidden-demographics-youth-sportsespn-magazine>.

Késenne, S. *The Economic Theory of Professional Team Sports: An Analytical Treatment*. Edward Elgar Publishing, 2014. ISBN 978-1781955383.

KJØNNIKSEN, Lise; ANDERSSSEN, Nils; WOLD, Bente. Organized youth sport as a predictor of physical activity in adulthood. *Scandinavian journal of medicine & science in sports* [online] 2009, 19.5: 646-654 [cit. 2023-06-18]. ISSN 1600-0838. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1111/j.1600-0838.2008.00850.x>>.

- Klint, K. A. and Weiss, M. R. 1986. Dropping in and dropping out: participation motives of current and former youth gymnasts. *Canadian Journal of Applied Sport Sciences* [online] 11: 106–114 [cit. 2023-06-04]. Dostupné z: <Dropping in and dropping out: participation motives of current and former youth gymnasts. - Abstract - Europe PMC>.
- LAGESTAD, Pål Arild. *Differences between adolescents staying in and dropping out of organized sport: A longitudinal study* [online] 2019. [cit. 2023-06-11]. ISSN 2247-8051. Dostupné z: <DOI:10.7752/jpes.2019.s2065>.
- MARTENS, Rainer. *Successful coaching* [online]. 4th edition. Human Kinetics, 2012, 443 s. ISBN 9781450400510.
- MATĚJČEK, M. *Přestupní řád v českém hokeji a jeho dopady*. Praha, 2020. 129 s. Diplomová práce na UK FTVS. Vedoucí práce Crossan, William Morea.
- MOLINERO, Olga, et al. Dropout Reasons in Young Spanish Athletes: Relationship to Gender, Type of Sport and Level of Competition. *Journal of sport behavior* [online]. 2006, 29.3 [cit. 2023-06-13]. Dostupné z: <Dropout-reasons-in-young-Spanish-athletes-relationship-to-gender-type-of-sport-and-level-of-competition.pdf (researchgate.net)>.
- MŠMT. *Analýza financování sportu v České republice* [online]. 2009, 21 s. [cit. 2023-06-22]. Dostupné z: <Analýza financování sportu v České republice, MŠMT ČR (msmt.cz)>.
- MŠMT. *Koncepce podpory sportu 2016-2025* [online]. 2023 [cit. 2023-06-14]. Dostupné z: <Koncepce podpory sportu 2016-2025, MŠMT ČR (msmt.cz)>.
- NICHOLLS, John G. *The competitive ethos and democratic education*. Harvard University Press, 1989.
- NOVOTNÝ, Jiří. *Ekonomika sportu: vybrané kapitoly*. Praha: Oeconomica, 2010. ISBN 978-80-245-1713-1.
- NOVOTNÝ, Jiří. *Sport v ekonomice*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 9788073576660.
- NSA. *Evropská unie* [online]. 2023 [cit. 2023-06-10]. Dostupné z: <Evropská unie - Národní sportovní agentura (agenturasport.cz)>.

NSA. *NSA představila kritéria financování sportovních svazů pro rok 2022* [online]. 2021 [cit. 2023-06-11]. Dostupné z: <NSA představila kritéria financování sportovních svazů pro rok 2022 - Národní sportovní agentura % % (agenturasport.cz)>.

NSA. *Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022 (18/2021)* [online]. 2022 [cit. 2023-06-01]. Dostupné z: <MK22K2_na web.xlsx (agenturasport.cz)>.

NSA. *Výsledky výzkumů: Míry popularity sportu v České republice 2020, Finanční náročnosti provozování sportů z hlediska pořízení potřebné výstroje a výbroje* [online]. 2020 [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <Prezentace aplikace PowerPoint (agenturasport.cz)>.

PATRIKSSON, Göran, et al. Theoretical and empirical analyses of dropouts from youth sports in Sweden. *Scandinavian Journal of Sports Science* [online] 1988, 10.1: 29-37 [cit. 2023-06-14]. Dostupné z: <Theoretical and empirical analyses of dropouts from youth sports in Sweden. (cabdirect.org)>.

PAVLÍK, Marek. *Základní ekonomické charakteristiky sportovních klubů v ČR. Tělesná kultura* [online] 2013, 36.1: 67-92 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <*Economic characteristic of sport clubs in the Czech republic (upol.cz)>.

PELIKÁNOVÁ, Anna. *Účetnictví, daně a financování pro nestátní neziskovky*. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2016. Účetnictví a daně (Grada). ISBN 978-80-271-0339-3.

PETLICHKOFF, Linda M. Youth sport participation and withdrawal: Is it simply a matter of fun?. *Pediatric Exercise Science* [online] 1992, 4.2: 105-110 [cit. 2023-06-05]. ISSN 1640-5544. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1123/pes.4.2.105>>.

PILNÝ, Jaroslav. *Úrazy ve sportu a jak jim předcházet*. Druhé, rozšířené a doplněné vydání. Praha: Grada Publishing, 2018. ISBN 978-80-271-0757-5.

Pojď hrát hokej. *Přestupy v mládežnickém hokeji: jak postupovat při změně klubu* [online]. 2023b [cit. 2023-06-11]. Dostupné z: <Přestupy v mládežnickém hokeji: jak postupovat při změně klubu | Pojď hrát hokej (pojdhathokej.cz)>.

Pojď hrát hokej. *Zaregistrujte se do Českého hokeje a získejte příspěvek na první výstroj* [online]. 2023a [cit. 2023-06-11]. Dostupné z: <Zaregistrujte se do Českého hokeje a získejte příspěvek na první výstroj | Pojď hrát hokej (pojdhathokej.cz)>.

POTRAC, Paul; JONES, Robyn; ARMOUR, Kathleen. 'It's All About Getting Respect': The Coaching Behaviors of an Expert English Soccer Coach. *Sport, education and society* [online] 2002, 7.2: 183-202 [cit. 2023-06-11]. ISSN 1357-3320. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/1357332022000018869>>.

PREUSS, Holger. The economic impact of visitors at major multi-sport events. *European sport management quarterly* [online] 2005, 5.3: 281-301 [cit. 2023-06-13]. ISSN 1618-4740. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/16184740500190710>>.

REKTOŘÍK, Jaroslav, Petr PIROŽEK a Jana NOVÁ. *Projektový management ve sportu*. Brno: Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, 2015. ISBN 978-80-210-7995-3.

ROTELLA, Robert J.; HANSON, Tom; COOP, Richard H. Burnout in youth sports. *The Elementary School Journal* [online] 1991, 91.5: 421-428 [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1086/461664>>.

SCANLAN, Tara K., et al. An introduction to the sport commitment model. *Journal of sport and exercise psychology* [online] 1993, 15.1: 1-15 [cit. 2023-06-18]. ISSN 1640-5544. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1123/jsep.15.1.1>>.

SCANLAN, Tara K.; LEWTHWAITE, Rebecca. Social psychological aspects of competition for male youth sport participants: IV. Predictors of enjoyment. *Journal of sport psychology*, 1986, 8.1.

SCANLAN, Tara K.; RAVIZZA, Kenneth; STEIN, Gary L. An in-depth study of former elite figure skaters: I. Introduction to the project. *Journal of sport and exercise psychology* [online] 1989, 11.1: 54-64 [cit. 2023-06-13]. ISSN 1640-5544. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1123/jsep.11.1.54>>.

SCANLAN, Tara K.; SIMONS, Jeffery P. The construct of sport enjoyment. *Motivation in sport and exercise*, 1992, 199215.

SCANLAN, Tara K.; STEIN, Gary L.; RAVIZZA, Kenneth. An in-depth study of former elite figure skaters: II. Sources of enjoyment. *Journal of sport and exercise psychology* [online] 1989, 11.1: 65-83 [cit. 2023-06-15]. ISSN 1640-5544. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1123/jsep.11.1.65>>.

SEKOT, Aleš. *Sociologické problémy sportu*. Praha: Grada, 2008. Sociologie (Grada). ISBN 978-80-247-2562-8.

SHANI, David; SANDLER, Dennis. Climbing the sports event pyramid. *Marketing News*, 1996, 30.18: 6.

SLEPIČKA, Pavel. *Problematika dopingů a možnosti dopingové prevence*. Praha: Karolinum, 2000. ISBN 80-246-0205-9.

SMITH, Ronald E.; SMOLL, Frank L.; CURTIS, Bull. Coaching behaviors in little league baseball. *Psychological perspectives in youth sports*, 1978, 173: 201-208.

STEIN, Gary L.; SCANLAN, Tara K. Goal attainment and non-goal occurrences as underlying mechanisms to an athlete's sources of enjoyment. *Pediatric Exercise Science* [online] 1992, 4.2: 150-165 [cit. 2023-06-21]. ISSN 1640-5544. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1123/pes.4.2.150>>.

STRÁNSKÝ, Jiří a Kamil ONDROUŠEK. *Historie československého a českého hokeje 1908 - 1999*. Praha: Vyšehrad, 1999. ISBN 80-7021-308-6.

ŠÍMA, Jan. *Ekonomika evropských profesionálních fotbalových klubů a soutěží*. Jesenice: Ekopress, 2019. ISBN 978-80-87865-58-3.

ŠTĚDRONĚ, Bohumír. *Manažerské rozhodování a sport*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2021. ISBN 978-80-246-4928-3.

TÁBORSKÝ, František. *Sportovní hry II: základní pravidla, organizace, historie*. Praha: Grada, 2005. ISBN 80-247-1330-6.

TELAMA, Risto, et al. Participation in organized youth sport as a predictor of adult physical activity: a 21-year longitudinal study. *Pediatric Exercise Science* [online] 2006, 18.1: 76-88 [cit. 2023-06-14]. Dostupné z: <07Telama(76) (sqspcdn.com)>.

TERRY, Michael A. a Paul GOODMAN. *Hokej: anatomie*. Přeložil Martin LUKÁŠ. Brno: CPress, 2020. ISBN 978-80-264-3018-6.

TOD, David, Joanne THATCHER a Rachel RAHMAN. *Psychologie sportu*. Praha: Grada, 2012. Z pohledu psychologie. ISBN 978-80-247-3923-6.

VOLTR, Martin a Radek MACHÁČEK. *Hrozivá ztráta! Čeští mládežníci na svět fyzicky nestačí* [online]. 2021 [cit. 2023-06-02]. Dostupné z: <Hrozivá ztráta! Čeští mládežníci na svět fyzicky nestačí | Hokej.cz - web českého hokeje>.

WALL, Michael; CÔTÉ, Jean. Developmental activities that lead to dropout and investment in sport. *Physical education and sport pedagogy* [online] 2007, 12.1: 77-87

[cit. 2023-06-11]. ISSN 1740-8980. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/17408980601060358>>.

WEST, G. S.; STRAND, B. Preventing youth sports dropouts. Louisiana Association of Health. *Phys. Educ. Recreat. Dance (LAHPERD) J*, 2016, 79: 13-15.

WICKER, Pamela; FEILER, Svenja; BREUER, Christoph. Organizational mission and revenue diversification among non-profit sports clubs. *International Journal of Financial Studies* [online] 2013, 1.4: 119-136 [cit. 2023-06-14]. ISSN 2227-7072. Dostupné z: <<https://doi.org/10.3390/ijfs1040119>>.

WILLIAMS, T. Reasons why kids drop out of sports. *Our Everyday Life*. 2016.

WITT, Peter A., Tek B. DANGI. *Why Children/Youth Drop out of Sports*. *Journal of Park and Recreation Administration* [online]. 2018, 36, 191–199 [cit. 2023-06-11]. Dostupné z: <[doi:10.18666/JPRA-2018-V36-13-8618](https://doi.org/10.18666/JPRA-2018-V36-13-8618)>.

WORLD HEALTH ORGANIZATION, et al. *Growing up unequal: gender and socioeconomic differences in young people's health and well-being*. World Health Organization. Regional Office for Europe, 2016. ISBN 9789289051361. Dostupné také z: <Growing up unequal: gender and socioeconomic differences in young people's health and well-being (who.int)>.

WORLD HEALTH ORGANIZATION, et al. *Health and development through physical activity and sport*. World Health Organization [online]. 2003, [cit. 2023-06-11]. Dostupné také z: <PA-UN.ICSD final draft.doc (who.int)>.

ZVRŠKOVCOVÁ, N. *Faktory vedoucí k odchodu dětí z vybraného basketbalového klubu*. Praha, 2020. 147 s. Bakalářská práce na UK FTVS. Vedoucí práce Crossan, William Morea.

Seznam diagramů

Diagram č. 1: Operacionalizace

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Úspěchy v ledním hokeji – kanadský styl (1911–2005)

Tabulka č. 2: Počet členů v ČR – lední hokej (2011-2021)

Tabulka č. 3: Příčiny ukončení sportovní činnosti

Tabulka č. 4: Celkové výsledky

Seznam grafů

Graf č. 1: Kolik je Vám let?

Graf č. 2: V jakém roce jste z klubu odešel?

Graf č. 3: V jaké kategorii jste skončil?

Graf č. 4: Výsledky dle věkových kategorií

Graf č. 5: Špatně jsem vycházel s trenérem

Graf č. 6: Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly

Graf č. 7: Přišlo mi, že o mě nemají zájem

Graf č. 8: Hokej přestal být zábava

Graf č. 9: Nedostávalo se mi uznání

Graf č. 10: Málo jsme vyhrávali

Graf č. 11: Z hokeje mi odešli kamarádi

Graf č. 12: Byl jsem pod velkým tlakem ze strany trenéra

Graf č. 13: Málo jsem hrál (nedostatek ice time)

Graf č. 14: Nebavilo mě dojíždět na tréninky

Graf č. 15: Klub měl špatné technické zázemí

Graf č. 16: Jak dlouho jste hrál za klub GAMMA, než jste skončil?

Graf č. 17: Bavil jste se s někým o tom, že chcete skončit

Seznam příloh

Příloha č. 1: Vyjádření Etické komise

Příloha č. 2: Úvod k elektronickému dotazníku

Příloha č. 3: Informovaný souhlas k rozhovorům – nezletilí

Příloha č. 4: Informovaný souhlas k rozhovorům – zletilí

Příloha č. 5: Dotazník pro bývalé hráče

Příloha č. 6: Otázky pro hráče

Příloha č. 7: Otázky pro trenéra

Příloha č. 8: Otázky pro manažera

Příloha č. 9: Rozhovor s hráčem – Alfred (20.06.2023)

Příloha č. 10: Rozhovor s trenérem – Edgar (21.06.2023)

Příloha č. 11: Rozhovor s manažerem – Jáchym (21.06.2023)

Příloha č. 1: Vyjádření Etické komise

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU
Josef Martího 31, 162 52 Praha 6-Vešelavín

Žádost o vyjádření Etické komise UK FTVS

k projektu výzkumné, kvalifikační či seminární práce zahrnující lidské účastníky

Název projektu: Okolnosti vedoucí k odchodu mládeže z vybraného hokejového klubu

Forma projektu: výzkumná práce – bakalářská práce

Období realizace: květen 2023–červen 2023

Výzkum bude realizován v souladu s platnými epidemiologickými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR.

Předkladatel: Lukáš Rybář, UK FTVS, Management TVS

Hlavní řešitel: Lukáš Rybář, UK FTVS, Management TVS

Místo výzkumu (pracoviště): anonymizováno, rozhovory budou probíhat na neutrálním, bezpečném, předem domluveném místě

Vedoucí práce (v případě studentské práce): Mgr. Billy Crossan, Ph.D.

Popis projektu: Hlavním cílem bakalářské práce je zjistit prostřednictvím kombinace kvantitativního a kvalitativního výzkumu jaké okolnosti vedou k odchodu hráčů z organizovaného sportu, konkrétně z hokejového klubu, který je anonymizován. Cílem je tedy zjistit, jaký je motiv odchodu těchto hráčů a jak tyto okolnosti vnímají samotní hráči a trenéři.

Pro získání požadovaných dat bude využit polostrukturovaný dotazník (pro kvantitativní metodu) a polostrukturované rozhovory s vybranými bývalými hráči klubu (pro kvalitativní metodu) a zároveň rozhovor s manažerem klubu, v rozhovorech nebudou zjišťovány civilové informace. Kontakty na respondenty budou získány manažerem klubu či trenéry daného klubu. Kvantitativní dotazník bude zaslán hráčům, kteří skončili s hokejem přes emailovou adresu. Dotazník nebude veřejně dostupný na internetu.

Otázky budou strukturované tak, aby se nedotýkaly citlivých témat. Nicméně i přes tento záměr nelze zaručit, že některé z otázek mohou u daných hráčů vyvolat emocionální reakce, neboť důvody odchodu z klubu jednotlivých hráčů mohou spadat pod obecně známé důvody, jiné zase důvody, které nelze předvídat a mohou tak spadat pod citlivá data. Aby došlo k minimalizaci tohoto rizika, budou jednotlivé otázky konzultovány s vedoucím práce a případně i se školním psychologem.

Charakteristika účastníků výzkumu: Při první tzv. kvantitativní části by mělo dojít k rozeslání dotazníku všem hráčům ve věku 15–20 let, kteří v těchto kategoriích opustili vybraný hokejový klub. Předpokládaný počet cca 25 hráčů. V druhé tzv. kvalitativní části budou osloveni hráči s nejběžněji jmenovaným faktorem, se kterými bude proveden rozhovor. Bude se jednat o 3–6 hráčů z celkového počtu. Dále bude proveden rozhovor s manažerem vybraného klubu, který bude zmiňován v anonymní podobě.

Lze předpokládat, že hráči mají minimální až žádné zkušenosti s rozhovory. Nebudou však vybíráni podle žádných specifických kritérií, pouze podle toho, jaké výsledky přinese dotazník. V případě nezletilých hráčů budou dotazníky vyplněny za asistence rodičů. U rozhovoru bude navržena možnost vzdálenější přítomnosti, aby nedocházelo k odpovědím ovlivněným rodičem. Výzkumu se nezúčastní osoby s akutním (zejména infekčním) onemocněním.

Zajištění bezpečnosti: Rizika prováděného výzkumu nebudou vyšší než očekávaná rizika v rámci daného výzkumu. Rozhovory budou probíhat na neutrálním, bezpečném, předem domluveném místě.

Etické aspekty výzkumu: Výzkum zahrnuje vulnerabilní skupinu nezletilých osob. Přínosem daného výzkumu bude zdůraznění problematiky dnešního organizovaného sportu a poukázání na faktory, které jsou klíčové jak pro fyzické, tak i psychické zdraví dětí ve sportu. Odpovědi dotazovaných jednotlivců mohou výrazně pomoci v budoucím fungování vybraného klubu a získají se tak data, která mohou být použita jako případová studie u podobně vyspělých a funkčních klubů.

Potenciální střet zájmů: Vztah k danému klubu: hrál jsem za tento klub 7 let.

K potenciálnímu či skutečnému střetu zájmů v rámci mého výzkumu dojít nemůže, jelikož tam již několik let nepůsobím a hráči, kteří budou dotazováni, osobně neznám. Zároveň je výzkum zcela dobrovolný a dotazovaný má tak plné právo odmítnout zodpovězení otázky či se výzkumu nezúčastnit. Nemám žádný zájem na ovlivnění výzkumu a jeho výsledků. Výzkum bude čistě objektivní. Jelikož se jedná o případovou studii, data nebudou porovnávána s jiným klubem.

Ochrana osobních dat: Data budou shromažďována a zpracovávána v souladu s pravidly vymezenými nařízením Evropské Unie č. 2016/679 a zákonem č. 110/2019 Sb. – o zpracování osobních údajů. Budou získávány následující osobní údaje: dotazník: věk, e-mailová adresa a odpovědi na otázky z dotazníku, a polostrukturovaný rozhovor: jméno, příjmení, věk, emailová adresa a odpovědi na otázky z rozhovoru.

Všechny získané údaje budou bezpečně uchovány na heslem zajištěném počítači v uzamčeném prostoru, přístup k nim bude mít vedoucí práce a já. Uvědomuji si, že text je anonymizován, neobsahuje-li jakékoli informace, které jednotlivě či ve svém souhrnu mohou vést k identifikaci konkrétní osoby – budu dbát na to, aby jednotliví účastníci nebyli rozpoznatelní v textu práce. Osobní data, která by vedla k identifikaci účastníků výzkumu, budou do 1 týdne po testování anonymizována.

Získaná data budou zpracovávána, bezpečně uchována a publikována v anonymní podobě v bakalářské práci, případně v odborných časopisech, monografiích a prezentována na konferencích, případně budou využita při další výzkumné práci na UK FTVS.

Pořizování audio nahrávek účastníků: Rozhovor bude nahrán na diktafon či mobilní telefon, poté bude nahrán do počítače a bezprostředně poté z diktafonu či mobilního telefonu smazán. Po přepsání rozhovoru a anonymizaci osobních dat bude nahrávka smazána nejpozději do 2 týdnů. Neanonymizovaná nahrávka verze rozhovoru bude bezpečně uchována pouze u hlavního řešitele na heslem zabezpečeném počítači a nebude nikde zveřejňována. Po přepsání bude respondentům text předložen ke schválení. Zveřejněny budou pouze přepsané anonymizované a respondenty schválené rozhovory či jejich části. Poté bude vymazán i záznam z počítače, který již nebude zapotřebí.

Pořizování fotografií/videí účastníků: Během výzkumu nebudou pořizovány žádné fotografie a videa. V maximální možné míře zajistím, aby získaná data nebyla zneužita.

Text informovaného souhlasu (IS): příložen IS

Povinnosti všech účastníků výzkumu na straně řešitele je chránit život, zdraví, důstojnost, integritu, právo na sebeurčení, soukromí a osobní data zkoumaných subjektů, a podniknout k tomu veškerá preventivní opatření. Odpovědnost za ochranu zkoumaných subjektů leží vždy na účastnících výzkumu na straně řešitele, nikdy na zkoumaných, byť dali svůj souhlas k účasti na výzkumu. Všichni účastníci výzkumu na straně řešitele musí brát v potaz etické, právní a regulační normy a standardy výzkumu na lidských subjektech, které platí v České republice, stejně jako ty, jež platí mezinárodně. Potvrzuji, že tento popis projektu odpovídá návrhu realizace projektu a že při jakékoli změně projektu, zejména použitých metod, zašlu Etické komisi UK FTVS revidovanou žádost.

V Praze dne: 17.4. 2023

Podpis předkladatele:

Datum a podpis odpovědného pracovníka z místa výzkumu:

Vyjádření Etické komise UK FTVS

Složení komise: Předsedkyně: doc. PhDr. Irena Parry Martínková, Ph.D.

Členové: prof. MUDr. Jan Heller, CSc. Mgr. Eva Prokešová, Ph.D.
prof. PhDr. Pavel Slepíčka, DrSc. Mgr. Tomáš Ruda, Ph.D.
PhDr. Pavel Hráský, Ph.D. MUDr. Simona Majorová

Projekt práce byl schválen Etickou komisí UK FTVS pod jednacím číslem: 190/2022

dne: 15.4. 2023

Etická komise UK FTVS zhodnotila předložený projekt a **neshledala rozpory** s platnými zásadami, předpisy a mezinárodními směrniciemi pro provádění výzkumu zahrnujícího lidské účastníky.

Řešitel projektu splnil podmínky nutné k získání souhlasu Etické komise UK FTVS.

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu
Josef Martího 31, 162 52, Praha 6
razítko UK FTVS

podpis předsedkyně EK UK FTVS

Příloha č. 2: Úvod k elektronickému dotazníku

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU
Josef Martího 31, 162 52 Praha 6-Vešelavín

Úvod do dotazníku

Já, Lukáš Rybář, jsem studentem bakalářského studia Management TVS na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Tímto emailem se na Vás obracím s žádostí o vyplnění dotazníku, který bude sloužit jako podklad pro mou bakalářskou práci. Ve své práci zkoumám příčiny odchodu mládeže z organizovaného sportu, konkrétně z hokejového klubu. Chtěl bych Vás tedy poprosit o vyplnění tohoto dotazníku. Jeho vyplnění Vám zabere zhruba 10 minut. Za osoby mladší 15ti let vyplní dotazník jejich zákonní zástupci.

Získaná data budou využita ke zpracování bakalářské práce, případně dalšímu výzkumu na UK FTVS. Data budou zpracována, publikována a uchována v anonymní podobě a ochráněna před jiným užitím. Pokud budete mít zájem seznámit se s výsledky studie, napište na adresu: lukyrybar@centrum.cz.

Vyplněním a odevzdáním dotazníku potvrzujete, že dobrovolně souhlasíte se svojí účastí v této výzkumné studii, o které jste byl(a) informován(a), jakož i o právu odmítnout účast nebo svůj souhlas kdykoliv odvolat bez represí, a to písemně Etické komisi UK FTVS.

Předem děkuji za Vaši ochotu při vyplnění dotazníku.

Příloha č. 3: Informovaný souhlas k rozhovorům – nezletilí

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU
Josef Martího 31, 162 52 Praha 6-Veleslavín

INFORMOVANÝ SOUHLAS – hráči - rozhovory - nezletilí

Vážený pane, vážená paní,

v souladu se Všeobecnou deklarací lidských práv, nařízením Evropské Unie č. 2016/679 a zákonem č. 110/2019 Sb. – o zpracování osobních údajů a dalšími obecně závaznými právními předpisy (jakož jsou zejména Helsinská deklarace, přijatá 18. Světovým zdravotnickým shromážděním v roce 1964 ve znění pozdějších změn (Fortaleza, Brazílie, 2013); Zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zejména ustanovení § 28 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb.) a Úmluva o lidských právech a biomedicině č. 96/2001, jsou-li aplikovatelné), Vás žádám o souhlas s účastí Vašeho syna ve výzkumném projektu na UK FTVS v rámci bakalářské práce s názvem „Okolnosti vedoucí k odchodu mládeže z vybraného hokejového klubu“ prováděné na s Vámi domluveném, k výzkumu neutrálním a bezpečným místě.

Projekt bude probíhat v období: od května 2023 do června 2023.

Výzkum bude realizován v souladu s platnými epidemiologickými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR.

Cílem výzkumného projektu je zjistit, jaké jsou důvody odchodu hráčů z vybraného hokejového klubu. A dále zjistit, jak jsou motivy pro odchod vnímány.

Metoda sběru dat je neinvazivní. Jde o osobní dotazování formou polostrukturovaných rozhovorů. Rozhovory budou probíhat na základě dohody s Vámi a Vaším synem na předem domluveném neutrálním bezpečném místě a budou trvat maximálně 45 minut.

Jednotlivé otázky byly prokonzultovány s vedoucím bakalářské práce a se školním psychologem. V případě, že by i přes tuto snahu některá z otázek vyvolala emocionální reakci, Vám a Vašemu synovi bude navržena možnost rozhovor pozastavit a dokončit jej v jiný den. Pokud Vám některá z otázek přijde neadekvátní, bude z rozhovoru vynechána (respondent nemusí odpovídat na všechny otázky).

Rozhovor bude nahrán na diktafon či mobilní telefon, bezprostředně poté bude nahrán do počítače a z diktafonu či mobilního telefonu smazán. Po přepsání rozhovoru a anonymizaci osobních dat bude nahrávka smazána nejpozději do 2 týdnů. Neanonymizovaná nahraná verze rozhovoru bude bezpečně uchována pouze u hlavního řešitele na heslem zabezpečeném počítači a nebude nikde zveřejňována. Po přepsání Vám bude text předložen ke schválení. Zveřejněny budou pouze přepsané anonymizované a Vámi schválené rozhovory či jejich části. Poté bude vymazán i záznam z počítače, který již nebude zapotřebí.

Rozhovory s nezletilými hráči budou probíhat za přítomnosti rodičů. Rodiče by však neměli žádným zásadním způsobem ovlivňovat odpovědi hráčů.

Rizika výzkumného projektu nebudou vyšší než běžně očekávaná rizika v rámci tohoto typu výzkumu.

Výzkumu se nezúčastní osoby s akutním (zejména infekčním) onemocněním.

Účast Vašeho syna v projektu je dobrovolná a nebude finančně ohodnocena.

Přínos tohoto výzkumného projektu bude pro další generace dětí, kluby i širší veřejnost. Nashromážděná data mohou pozitivně zlepšit fungování vybraného klubu. Zároveň zdůrazní problematiku dnešního organizovaného sportu a tím vytvoří prostor pro přínosné změny, které by vedly k lepší péči o děti.

S celkovými výsledky a závěry výzkumného projektu se můžete seznámit na e-mailové adrese lukyrybar@centrum.cz

Ochrana osobních dat: Data budou shromažďována a zpracovávána v souladu s pravidly vymezenými nařízením Evropské Unie č. 2016/679 a zákonem č. 110/2019 Sb. – o zpracování osobních údajů. Budou získávány následující osobní údaje: jméno, příjmení, věk, e-mailová adresa a odpovědi na otázky z rozhovoru – tyto údaje budou bezpečně uchovány na heslem zajištěném počítači v uzamčeném prostoru, přístup k nim bude mít vedoucí práce a já.

Uvědomuji si, že text je anonymizován, neobsahuje-li jakékoli informace, které jednotlivě či ve svém souhrnu mohou vést k identifikaci konkrétní osoby – budu dbát na to, aby jednotliví účastníci nebyli rozpoznatelní v textu práce. Osobní data, která by vedla k identifikaci účastníků výzkumu, budou do 1 týdne po testování anonymizována.

Získaná data budou zpracovávána, bezpečně uchována a publikována v anonymní podobě v bakalářské práci, případně v odborných časopisech, monografiích a prezentována na konferencích, případně budou využita při další výzkumné práci na UK FTVS.

Pořizování fotografií/videí účastníků: Během výzkumu nebudou pořízeny žádné fotografie a videa. V maximální možné míře zajistím, aby získaná data nebyla zneužita.

Jméno a příjmení předkladatele a hlavního řešitele projektu Lukáš Rybář

Jméno a příjmení osoby, která provedla poučení: Lukáš Rybář Podpis:

Prohlašuji a svým níže uvedeným vlastnoručním podpisem potvrzuji, že dobrovolně souhlasím s účastí ve výše uvedeném projektu a že jsem měl(a) možnost si řádně a v dostatečném čase zvážit všechny relevantní informace o výzkumu, zeptat se na vše podstatné týkající se účasti ve výzkumu a že jsem dostal(a) jasné a srozumitelné odpovědi na své dotazy. Byl(a) jsem poučen(a) o právu odmítnout účast ve výzkumném projektu nebo svůj souhlas kdykoli odvolat bez represí, a to písemně Etické komisi UK FTVS, která bude následně informovat předkladatele projektu. Dále potvrzuji, že mi byl předán jeden originál vyhotovení tohoto informovaného souhlasu.

Místo, datum

Jméno a příjmení účastníka Podpis:

Jméno a příjmení zákonného zástupce

Vztah zákonného zástupce k účastníkovi Podpis:

Souhlasím s textem přepsaného a anonymizovaného rozhovoru v rámci výše uvedeného výzkumu.

Místo, datum

Jméno a příjmení účastníka Podpis:

Jméno a příjmení zákonného zástupce

Vztah zákonného zástupce k účastníkovi Podpis:

Příloha č. 4: Informovaný souhlas k rozhovorům – zletilí

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU
Josef Martího 31, 162 52 Praha 6-Vešleslavín

INFORMOVANÝ SOUHLAS – hráči - rozhovory - zletilí

Vážený pane, vážená paní,

v souladu se Všeobecnou deklarací lidských práv, nařízením Evropské Unie č. 2016/679 a zákonem č. 110/2019 Sb. – o zpracování osobních údajů a dalšími obecně závaznými právními předpisy (jakož jsou zejména Helsinská deklarace, přijatá 18. Světovým zdravotnickým shromážděním v roce 1964 ve znění pozdějších změn (Fortaleza, Brazílie, 2013); Zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zejména ustanovení § 28 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb.) a Úmluva o lidských právech a biomedicině č. 96/2001, jsou-li aplikovatelné), Vás žádám o souhlas s účastí ve výzkumném projektu na UK FTVS v rámci bakalářské práce s názvem „Okolnosti vedoucí k odchodu mládeže z vybraného hokejového klubu“ prováděné na s Vámi domluveném, k výzkumu neutrálním a bezpečným místě.

Projekt bude probíhat v období: od května 2023 do června 2023.

Výzkum bude realizován v souladu s platnými epidemiologickými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR.

Cílem výzkumného projektu je zjistit, jaké jsou důvody odchodu hráčů z vybraného hokejového klubu. A dále zjistit, jak jsou motivy pro odchod vnímány.

Metoda sběru dat je neinvazivní. Jde o osobní dotazování formou polostrukturovaných rozhovorů. Rozhovory budou probíhat na základě dohody s Vámi na předem domluveném neutrálním bezpečném místě a budou trvat maximálně 45 minut.

Jednotlivé otázky byly prokonzultovány s vedoucím bakalářské práce a se školním psychologem. V případě, že by i přes tuto snahu některá z otázek vyvolala emocionální reakci, Vám bude navržena možnost rozhovor pozastavit a dokončit jej v jiný den. Pokud Vám některá z otázek přijde neadekvátní, bude z rozhovoru vynechána (respondent nemusí odpovídat na všechny otázky). Rozhovor bude nahrán na diktafon či mobilní telefon, bezprostředně poté bude nahrán do počítače a z diktafonu či mobilního telefonu smazán. Po přepsání rozhovoru a anonymizaci osobních dat bude nahrávka smazána nejpozději do 2 týdnů. Neanonymizovaná nahraná verze rozhovoru bude bezpečně uchována pouze u hlavního řešitele na heslem zabezpečeném počítači a nebude nikde zveřejňována. Po přepsání Vám bude text předložen ke schválení. Zveřejněny budou pouze přepsané anonymizované a Vámi schválené rozhovory či jejich části. Poté bude vymazán i záznam z počítače, který již nebude zapotřebí.

Rizika výzkumného projektu nebudou vyšší než běžně očekávaná rizika v rámci tohoto typu výzkumu.

Výzkumu se nezúčastní osoby s akutním (zejména infekčním) onemocněním.

Vaše účast v projektu je zcela dobrovolná a nebude finančně ohodnocena.

Přínos tohoto výzkumného projektu bude pro další generace dětí, kluby i širší veřejnost. Nashromážděná data mohou pozitivně zlepšit fungování vybraného klubu. Zároveň zdůrazní problematiku dnešního organizovaného sportu a tím vytvoří prostor pro přínosné změny, které by vedly k lepší péči o děti.

S celkovými výsledky a závěry výzkumného projektu se můžete seznámit na e-mailové adrese lukyrybar@centrum.cz

Ochrana osobních dat: Data budou shromažďována a zpracovávána v souladu s pravidly vymezenými nařízením Evropské Unie č. 2016/679 a zákonem č. 110/2019 Sb. – o zpracování osobních údajů. Budou získávány následující osobní údaje: jméno, příjmení, věk, e-mailová adresa a odpovědi na otázky z rozhovoru – tyto údaje budou bezpečně uchovány na heslem zajištěném počítači v uzamčeném prostoru, přístup k nim bude mít vedoucí práce a já. Uvědomuji si, že text je anonymizován, neobsahuje-li jakékoli informace, které jednotlivě či ve svém souhrnu mohou vést k identifikaci konkrétní osoby – budu dbát na to, aby jednotliví účastníci nebyli rozpoznatelní v textu práce. Osobní data, která by vedla k identifikaci účastníků výzkumu, budou do 1 týdne po testování anonymizována.

Získaná data budou zpracovávána, bezpečně uchována a publikována v anonymní podobě v bakalářské práci, případně v odborných časopisech, monografiích a prezentována na konferencích, případně budou využita při další výzkumné práci na UK FTVS.

Pořizování fotografií/videí účastníků: Během výzkumu nebudou pořizeny žádné fotografie a videa. V maximální možné míře zajistím, aby získaná data nebyla zneužita.

Jméno a příjmení předkladatele a hlavního řešitele projektu Lukáš Rybář

Jméno a příjmení osoby, která provedla poučení: Lukáš Rybář Podpis:

Prohlašuji a svým níže uvedeným vlastnoručním podpisem potvrzuji, že dobrovolně souhlasím s účastí ve výše uvedeném projektu a že jsem měl(a) možnost si řádně a v dostatečném čase zvážit všechny relevantní informace o výzkumu, zeptat se na vše podstatné týkající se účasti ve výzkumu a že jsem dostal(a) jasné a srozumitelné odpovědi na své dotazy. Byl(a) jsem poučen(a) o právu odmítnout účast ve výzkumném projektu nebo svůj souhlas kdykoli odvolat bez represí, a to písemně Etické komisi UK FTVS, která bude následně informovat předkladatele projektu. Dále potvrzuji, že mi byl předán jeden originál vyhotovení tohoto informovaného souhlasu.

Místo, datum

Jméno a příjmení účastníka Podpis:

Souhlasím s textem přepsaného a anonymizovaného rozhovoru v rámci výše uvedeného výzkumu.

Místo, datum

Jméno a příjmení účastníka Podpis:

Příčiny odchodu hráčů z vybraného hokejového klubu

Já, Lukáš Rybář, jsem studentem bakalářského studia Management TVS na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Tímto emailem se na Vás obracím s žádostí o vyplnění dotazníku, který bude sloužit jako podklad pro mou bakalářskou práci.

Ve své práci zkoumám příčiny odchodu mládeže z organizovaného sportu, konkrétně z hokejového klubu. Vámi vyplněné údaje budou sloužit jako podklad, který pomůže zlepšit a zefektivnit rozvoj budoucích hráčů v daném klubu. Chtěl bych Vás tedy poprosit o vyplnění tohoto dotazníku. Jeho vyplnění Vám zabere zhruba 10 minut. Za osoby mladší 15ti let vyplní dotazník jejich zákonní zástupci.

Získaná data budou využita ke zpracování bakalářské práce, případně dalšímu výzkumu na UK FTVS. Data budou zpracována, publikována a uchována v anonymní podobě a ochráněna před jiným užitím. Pokud budete mít zájem seznámit se s výsledky studie, napište na adresu: lukyrybar@centrum.cz.

Vyplněním a odevzdáním dotazníku potvrzujete, že dobrovolně souhlasíte se svojí účastí v této výzkumné studii, o které jste byl(a) informován(a), jakož i o právu odmítnout účast nebo svůj souhlas kdykoliv odvolat bez represí, a to písemně Etické komisi UK FTVS.

Skončil-li jste s organizovaným sportem ve vybraném klubu - označovaném pod anonymním názvem "Gamma", ve věkovém rozmezí 15-20 let, odpovězte prosím na doplňkové otázky a vyberte, jak pro Vás byly jednotlivé příčiny důležité při rozhodování, jestli v klubu skončíte.

Pro dosažení, co možná nejpřesnějších odpovědí Vás prosím o důkladné přečtení jednotlivých otázek.

Předem děkuji za Vaši ochotu při vyplnění dotazníku.

Pozn.: Emailová adresa v dotazníku je pouze informativní - do výsledků se nikam nezahrnuje v rámci garantované anonymity.

[Přihlaste se do Googlu](#), abyste mohli uložit dosavadní postup. [Další informace](#)

* Označuje povinnou otázku

Vaše emailová adresa. *

Vaše odpověď

Kolik je Vám let? *

Vaše odpověď

V jakém roce jste z klubu odešel. *

- 2018
- 2019
- 2020
- 2021
- 2022

V jaké kategorii jste skončil. *

Nápověda: Vyberte kategorii, ve které jste naposledy hrál za klub.

- Junioři
- Dorost
- 9. třída

Další

Strana 1 z 2

Vymazat formulář

Příčiny odchodu hráčů z vybraného hokejového klubu

Přihlaste se do [Googlu](#), abyste mohli uložit dosavadní postup. [Další informace](#)

* Označuje povinnou otázku

Příčiny vedoucí k odchodu

Uvádějte odpovědi 1–5, jak pro Vás byly jednotlivé příčiny zásadní pro rozhodnutí odejít z klubu.

Nápověda:

- 1) Velmi nedůležité = Rozhodně to nehrálo roli v tom, že jsem odešel.
- 2) Nedůležité = Nehrálo to roli v tom, že jsem odešel.
- 3) Mírně důležité = Mírně to ovlivnilo mé rozhodnutí z klubu odejít.
- 4) Důležité = Hrálo to roli v tom, že jsem odešel.
- 5) Velmi důležité = Hrálo to zásadní roli v tom, že jsem odešel.

1. Špatně jsem vycházel s trenérem.

Nápověda: Měl jsem s trenérem neshody. Neměl jsem ho rád.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

2. Měl jsem málo volného času.

Nápověda: Neměl jsem čas na ostatní věci (škola, rodina, koníčky atd.).

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

3. Špatně jsem vycházel se spoluhráči.

Nápověda: Spoluhráči mě ignorovali, zesměšňovali, šikanovali...

- Ano
- Ne

4. Pokud jste vybral "Ano" v předchozí otázce (3), uveďte prosím, jak tato záležitost ovlivnila Vaše rozhodnutí z klubu odejít.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

5. Mé dovednosti a schopnosti se nezlepšovaly.

Nápověda: Cítil jsem, že se nikam neposouvám.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

6. Málo jsem hrál (nedostatek ice time).

Nápověda: Do zápasu jsem byl málo nasazován nebo jsem hrál málo minut.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

7. Tréninky byly příliš náročné (fyzicky).

Nápověda: Po tréninku jsem neměl dostatek sil na jiné aktivity.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

8. Málo jsme vyhrávali.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

9. Přišlo mi, že o mě nemají zájem.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

10. Hokej přestal být zábava.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

11. Z hokeje mi odešli kamarádi.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

12. Chtěl jsem hrát jiný sport.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

13. Pokud jste vybral 3–5 v předchozí otázce (12), uveďte prosím, o jaký sport se jedná.

Vaše odpověď

14. Býval jsem často zraněný.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

15. Málo jsme cestovali.

Nápověda: V rámci ČR i zahraničí.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

16. Rodiče/kamarádi nechtěli, abych v hokeji pokračoval.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

17. Nedostávalo se mi uznání.

Nápověda: Nikdo mě nepochválil, nedostal jsem žádné ocenění.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

18. Hokej nebyl populární mezi mými vrstevníky.

Nápověda: Ostatní (spolužáci, kamarádi) hráli jiný sport a já jsem mezi ně nezapadal.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

19. Nebyl jsem v týmu populární a oblíbený.

Nápověda: Ostatní se mi vyhýbali. Důležité informace jsem se dozvídal jako poslední.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

20. Začínal jsem ztrácet na své spoluhráče.

Nápověda: Můj výkon nestačil na mé spoluhráče. Neměl jsem dobrou fyzickou kondici.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

21. V týmu byla špatná spolupráce.

Nápověda: Nerozuměl jsem si se svými spoluhráči na trénincích/zápasech.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

22. Byl jsem pod velkým tlakem ze strany rodičů.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

23. Byl jsem pod velkým tlakem ze strany trenéra.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

24. Utrpěl jsem těžké zranění, které mi nedovolilo v hokeji pokračovat.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

25. Cítil jsem se přetrénovaný a vyhořelý.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

26. Nebavilo mě dojíždět na tréninky.

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

27. Klub měl špatné technické zázemí.

Nápověda: Staré šatny, popraskané zdi, rezavé trubky, staré a poničené posilovací stroje...

- 1) Velmi nedůležité
 - 2) Nedůležité
 - 3) Mírně důležité
 - 4) Důležité
 - 5) Velmi důležité
-

28. Neměl jsem peníze na vybavení a členské příspěvky.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

29. Přestěhovali jsme se.

- 1) Velmi nedůležité
- 2) Nedůležité
- 3) Mírně důležité
- 4) Důležité
- 5) Velmi důležité

Měl jste jiný důvod, proč jste s hokejem skončil?

Vaše odpověď

Jak dlouho jste hrál za klub GAMMA, než jste skončil?

Nápověda: Klub GAMMA je anonymní označení pro vybraný klub, ve kterém jste skončil.

- méně než 1 rok
- 1-2 roky
- 3-4 roky
- 5-6 let
- 7 a více let

Bavil jste se s někým o tom, že chcete skončit?

Nápověda: Řekl jste někomu, co Vás trápí či Vám nevyhovuje?

Pozn.: Lze zaškrtnout více odpovědí.

- Ano - rodičům
- Ano - trenérům
- Ano - spoluhráčům
- Ano - kamarádům
- Ne - nikomu
- Nepamatuji si

Věnujete se po skončení nějaké intenzivnější pohybové aktivitě (pravidelně)?

- Vůbec
- 1-2x týdně
- 3-4x týdně
- 5-7x týdně
- Nevím

Byl byste ochoten se zúčastnit krátkého rozhovoru a podělit se o Vaše další *
zážitky?

Nápověda: V případě zaškrtnutí políčka "Ano" Vám na Vaši emailovou adresu bude zaslán informovaný souhlas a instrukce, jak bude rozhovor probíhat.

Pozn.: Rozhovor lze provést osobně (F2F) nebo online.

- Ano
- Ne

Zpět

Odeslat

Strana 2 z 2

Vymazat formulář

Příloha č. 6: Otázky pro hráče

Otázky zaměřené na počátky hokeje

- Popsal byste mi, jak jste se k hokeji dostal?
- Jaký byl váš vztah ke sportu od útlého věku?
- Co pro Vás bylo hlavní motivací začít s hokejem a v jakém roce jste si to uvědomil?

Otázky na působení v klubu

- Jak to v klubu GAMMA postupně za ty roky fungovalo?
- Měl jste za tu dobu více trenérů?
- Vnímali jste nějaký rozdíl mezi trenéry? Jaký byl ten přechod?

Jaký byl hlavní důvod, kvůli kterému jste skončil?

Otázky na téma tréninky

- Jak u vás tréninky probíhaly?
- Dělali jste třeba i nějaké jiné aktivity?
- Jaká byla náročnost tréninku?
- Mohl byste popsat, jaká byla atmosféra na trénincích a jak jste se cítil?

Otázky na téma trenér/trenérka

- Jak byste popsal váš vztah s trenérem/trenérkou?
- Cítil jste, že za nimi můžete přijít a říct jim, co vám vadí?
- Kdybyste mohl ohodnotit trenéra z pohledu profesní kvality a osobnosti jakou známku od 1 do 5 byste mu dal?
- Jaká je vlastnost či přístup jakého byste si na trenérovi/trenérce nejvíce cenil?
- Jak k vám trenéři přistupovali, když jste byl nemocný či zraněný?

Otázky na tým

- Jaká byla týmová atmosféra?
- Vycházeli jste spolu dobře?

Otázky ohledně vlivu klubu na odchod hráčů

→ Kdybyste si měl vybrat, řekl byste, že jste odešel kvůli příčinám, které klub mohl anebo nemohl ovlivnit?

→ Co by klub podle vás mohl/měl změnit? Co by se mělo stát, abyste pokračoval dál?

Otázky na současnost

→ Začal jste se po hokeji věnovat nějakému jinému sportu nebo činnosti?

→ Cítíte po tolika letech ve vrcholovém sportu, že se nějak změnil váš názor na vrcholový sport?

→ Jak Vás ovlivnil Covid-19 ve Vašem rozhodnutí? Mělo to na Vás dopad nebo ne?

Příloha č. 7: Otázky pro trenéra

Jaké je Vaše postavení v klubu GAMMA a jak dlouho zde působíte?

→ Máte trenérskou licenci?

→ Jak dlouho už se věnujete trénování?

Otázky na odchod hráčů

→ Mohl byste říct, kolik hráčů během doby Vašeho působení přibližně odešlo v rámci Vaší kategorie?

→ Máte nějaký vlastní názor na to, proč se tomu tak stalo?

→ Vedete si nějaké statistiky a čísla hráčů, kteří končí?

→ Víte, v jaké kategorii končí nejvíc hráčů?

→ Dle informací z dotazníku bylo jednou z hlavních příčin odchodu technické zázemí klubu a malý zájem ze strany klubu. Můžete mi na to říct Váš názor?

Otázky na přístup klubu

→ Je to něco, co probíráte se sportovním manažerem mládeže?

→ Vnímáte to jako problematiku, která by se měla, pokud možno řešit? Příkládáte tomu velkou váhu?

→ Co si myslíte o prevenci odchodu hráčů z klubu? Dají se podle Vás změnit počty hráčů, kteří končí?

Příloha č. 8: Otázky pro manažera

Jaké je Vaše postavení v klubu GAMMA a jak dlouho zde působíte?

→ Máte trenérskou licenci?

Otázky na odchod hráčů

→ Mohl byste říct, kolik hráčů během doby Vašeho působení přibližně odešlo v rámci Vaší kategorie?

→ Máte nějaký vlastní názor na to, proč se tomu tak stalo?

→ Vedete si nějaké statistiky a čísla hráčů, kteří končí?

→ Víte, v jaké kategorii končí nejvíc hráčů?

→ Dle informací z dotazníku bylo jednou z hlavních příčin odchodu technické zázemí klubu a malý zájem ze strany klubu. Můžete mi na to říct Váš názor?

Otázky na přístup klubu

→ Je to něco, co probíráte s vedením klubu?

→ Vnímáte to jako problematiku, která by se měla, pokud možno řešit? Přikládáte tomu velkou váhu?

→ Co si myslíte o prevenci odchodu hráčů z klubu? Dají se podle Vás změnit počty hráčů, kteří končí?

Jaké jsou podle Vás současné problémy vrcholového sportu u dětí a mládeže a souvisí podle Vás s odchody hráčů?

Příloha č. 9: Rozhovor s hráčem – Alfred (20.06.2023)

Autor: Lukáš Rybář

Otázky zaměřené na počátky hokeje

Popsal byste mi, jak jste se k hokeji dostal?

Začalo to v 6 letech, kdy mě vzal táta s mámou na veřejné bruslení, kam jsme chodili zhruba jednou týdně a hrozně mě to bavilo, tak jsme se později domluvili s jedním trenérem a začal jsem tam chodit pravidelně.

Bylo to veřejné bruslení v klubu GAMMA?

Ano, bylo.

Jaký byl Váš vztah ke sportu od útlého věku?

Už předtím jsem hrál dva roky fotbal, ale pak jak jsem začal s tím hokejem, tak mě to začalo bavit o dost víc, takže jsem se rozhodl skončit s fotbalem a začal se na plno věnovat hokeji. Ale vždycky mě bavily i ostatní sporty, jako je tenis, florbal...

Co pro Vás bylo hlavní motivací začít s hokejem a v jakém roce jste si to uvědomil?

Chtěl jsem hrát NHL, vždycky jsem na to koukal, a hlavně je to sport, který mě baví. Uvědomil jsem si to tak ve 3. až 4. třídě.

Otázky na působení v klubu

Jak to v klubu GAMMA postupně za ty roky fungovalo?

Ze začátku to bylo dobrý, měli jsme fajn trenéra i ta parta s klukama byla dobrá, ale potom se roztrhla parta, změnil se nám trenér, a i výsledkově to začalo být špatné. Některé ty kluky to pak přestalo bavit, dělali si z toho jenom srandu a v té době jsem si řekl, že to takhle dál nejde a odešel jsem pryč.

Měl jste za tu dobu více trenérů?

Měli jsme tři trenéry, než jsem odešel. Navíc to bylo i v relativně krátké době. V podstatě se dá říct, že co rok, to nový trenér.

Vnímali jste nějaký rozdíl mezi trenéry? Jaký byl ten přechod?

Určitě vnímal. Ten první, kterého jsme měli ze začátku, tak ten byl z nich asi nejlepší, respektive hokejově mi toho dal nejvíc. Ten druhý byl vůči nám hrozně v pohodě, byl

na nás hodnější a ten třetí nám toho moc po hokejové stránce nedal. Přišlo mi, že toho třetího to vůbec nebavilo, a právě v době jeho působení jsem z klubu odešel.

Jaký byl hlavní důvod, kvůli kterému jste skončil?

V té době jsem se neměl kam posunout. Zároveň i ten přístup kluků, kterým to bylo jedno mi dost vadil. Já jsem chtěl vždycky vyhrávat, ale pořád jsme jenom prohrávali, takže to nebylo úplně dobré.

Otázky na téma tréninky

Jak u vás tréninky probíhaly?

Co si pamatuji, tak jsme je měly 4x týdně a do toho jeden zápas. Ale jak probíhaly, to už si přesně nepamatuji.

Dělali jste třeba i nějaké jiné aktivity?

Vím, že jsme pořád skákali přes švihadlo, ale to je jediné, co si pamatuji.

Jaká byla náročnost tréninku?

Tréninky byly spíš takové volnější. Já jsem byl zvyklý od toho prvního trenéra, kde to bylo všechno náročný, přísný, ale tady u těch dvou šla ta intenzita dost dolů, což se pak odráželo i na těch výsledcích.

Takže na tom začátku Vás ten první trenér tlačil a dostavovaly se i nějaké ty úspěchy a až pak s těmi dalšími se to takhle rozvolnilo?

Ano, přesně tak.

Mohl byste popsat, jaká byla atmosféra na trénincích a jak jste se cítil?

Byla tam taková neutrální atmosféra. S klukama jsem se bavil s jedním až dvěma, jako ony i ty tréninky se docela daly, ale potom jak byla jenom taková ta pohoda, tak se to odrazilo v těch zápasech a my už jenom prohrávali. Trenérovi to bylo jedno, a i většině těch kluků to bylo jedno.

Otázky na téma trenér/trenérka

Jak byste popsal váš vztah s trenérem/trenérkou?

S tím prvním se znám do dneška a on co se týče hokeje, tak byl přísný, důsledný, ale mimo hokej byl vždycky v pohodě. Ten druhý, toho znám taky a co se týče toho hokeje, tak to nebylo vyloženě špatné, ale ten první mi dal asi víc. Na druhou stranu tady s tím,

tak tam byly i mimo hokej nějaké aktivity. Například jsme s klukama jeli na hory. Mimo ten hokej mi tedy přišel víc v pohodě. Třetí na mě působil, že ho to moc nebaví, zkrátka nic moc.

Cítil jste, že za nimi můžete přijít a říct jim, co vám vadí?

Za těma prvníma dvěma asi ano a u toho třetího si nejsem jistý.

Kdybyste mohl ohodnotit trenéra z pohledu profesní kvality a osobnosti jakou známku od 1 do 5 byste mu dal? (jako ve škole)

Prvnímu trenérovi bych dal 1, druhému bych dal 2 a tomu třetímu bych dal 3-4.

Jaká je vlastnost či přístup jakého byste si na trenérovi/trenérce nejvíce cenil?

Měl by být přísný, ale zároveň by měl s námi udržovat kamarádské vztahy i mimo ten led a také by s ním měla být zábava. Aby byl spravedlivý, aby nikomu nenadržoval. A když už je to trenér, tak aby nám hlavně něco předal, aby to nebylo pouze, že si tam s námi jde na hodinku stoupnout na led a tím to končí.

Jak k vám trenéři přistupovali, když jste byl nemocný či zraněný?

Asi normální přístup, ne že by to neřešili, ale byli s tím v pohodě. Když jsem byl zraněný a pak jsem se vrátil, tak mě normálně zapojovali. Co se týče tady toho, tak to bylo u všech v pohodě.

Otázky na tým

Jaká byla týmová atmosféra?

Neutrální atmosféra, přišlo mi, že to bylo všem lhostejné.

Vycházeli jste spolu dobře?

Bavil jsem se hlavně s těma dvěma a s tím zbytkem to bylo na takové běžné bázi. Prohodili jsme pár slov, ale nebylo to nic extra.

Otázky ohledně vlivu klubu na odchod hráčů

Kdybyste si měl vybrat, řekl byste, že jste odešel kvůli příčinám, které klub mohl anebo nemohl ovlivnit?

Více méně to bylo kvůli těm hráčům, který ten klub z mého pohledu nemůže donutit k tomu, aby je ten hokej bavil a zajímali se o výsledky. Jediné, co by mohli změnit je trenér a zkusit ho vyměnit.

V rámci dotazníku vyšlo najevo, že hlavním důvodem pro odchod většiny hráčů bylo technické zázemí klubu, Vy sám jste tomu přiřadil hodnotu 4, můžete mi na to říct Váš názor?

Určitě to mohlo mít vliv, když to porovnáme s jinými týmy, tak tam je to zázemí na úplně jiné úrovni. I když se to zázemí v klubu GAMMA za ta léta zlepšilo, tak mi to stále přijde nic moc.

Co by klub podle Vás mohl/měl změnit? Co by se mělo stát, abyste pokračoval dál?

Víc se věnovat té mládeži, celkově i to vybavení pro tu mládež. Jinde dostávají nejrůznější věci, ale tady spíš ne. Ocenil bych kdyby se s námi víc komunikovalo a snažilo se nám víc pomoci, ať už materiálně nebo nemateriálně.

Otázky na současnost

Začal jste se po hokeji věnovat nějakému jinému sportu nebo činnosti?

Ne nevěnuji. Teď už jenom chodím do posilovny.

A s hokejem jste skončil v době odchodu z klubu GAMMA nebo až později?

Nejprve jsem přestoupil z klubu GAMMA, a až později jsem skončil.

Cítíte po tolika letech ve vrcholovém sportu, že se nějak změnil váš názor na vrcholový sport?

Asi ne.

Jak Vás ovlivnil Covid-19 ve Vašem rozhodnutí? Mělo to na Vás dopad nebo ne?

Asi ano, protože když jsem viděl, jak ostatní kluci trénovali a já jsem zrovna v té době nemohl, tak jsem pak začal ztrácet. Takže nějaký vliv to mělo, ale myslím si, že to nebylo jenom u mě, ale tak nějak u všech.

Kdyby nebyl Covid-19 pokračoval byste?

Těžko říct, je možné že ano, ale nejsem si tím jistý.

Mátě nějaké doporučení na závěr?

Asi mi vadí, že je hráč vázán ke klubu a když se rozhodne odejít, tak toho kluka kolikrát nechtějí pustit na hostování, ale chtějí, aby za něj zaplatil ten druhý klub, který ale častokrát nechce. Myslím si, že to jsou kolikrát velké peníze a myslím si, že když by na

to měli rodiče finance, tak by bylo nejlepší si toho hráče koupit už jako malého, aby si oni sami mohli rozhodovat o tom, zdali odejde nebo ne.

Příloha č. 10: Rozhovor s trenérem – Edgar (21.06.2023)

Autor: Lukáš Rybář

Jaké je Vaše postavení v klubu GAMMA a jak dlouho zde působíte?

Máte trenérskou licenci?

Mám trenérskou licenci A pro lední hokej.

Jak dlouho už se věnujete trénování?

V klubu působím jako trenér již osmým rokem.

Otázky na odchod hráčů

Mohl byste říct, kolik hráčů během doby Vašeho působení přibližně odešlo v rámci Vaší kategorie?

V rámci dorostu, ve kterém jsem působil tři roky odešlo za tu dobu 5 hráčů a z juniorské soutěže, kde jsem působil dva roky odešlo rovněž 5 hráčů. Převážně se jednalo o přestupy do zahraničí, ale pár kluků nám odešlo i v rámci české nejvyšší juniorské soutěže. Pokud se budeme bavit o zahraničí, tak kluci šli hrát do Kanady, Finska, Švédska nebo Ameriky.

Takže se jednalo spíš o přestupy nebo byli hráči, kteří skončili s hokejem?

Všechno to byly přestupy.

Máte nějaký vlastní názor na to, proč se tomu tak stalo?

V případě odchodu do nejvyšší juniorské soutěže v Kanadě se jedná o kluky, kteří mají nejvyšší ambice. Dva z nich, kteří tam odešli podepsali nováčkovské smlouvy a byli draftováni do NHL.

Hráči, kteří odešli do Finska, Švédska jsou možná trochu ovlivnění agenty, potažmo rodiči, že zahraničí je lepší než česká juniorská soutěž. Vliv vidím zejména u agentů, kteří mají provize z toho, že toho kluka dostanou do nějakého klubu. Mám informace, že v Americe dostane agent peníze i když dostane hráče do univerzitního týmu. Agenti pak vyvíjejí tlak na hráče, potažmo na jejich rodiče, aby kluky poslali do zahraničí a ti pod vidinou vzdělání a představ, jak se v hokejilepší odejdou.

Vedete si nějaké statistiky a čísla hráčů, kteří končí? (myšleno v klubu)

Nevedu si konkrétní čísla, ale za těch 8 let to vychází na dva až tři hráče za rok z pěti ročníků. Jednalo se o ročníky 2003-2007, ale ne všechny jsem trénoval.

Víte, v jaké kategorii končí nejvíc hráčů? (myšleno v klubu)

Nejvíc hráčů podle mě končí v 9. třídě, tam je to největší síto, že se ti kluci nedostanou do dorostu. Zároveň zde už poznáte, zdali ten kluk má na to hrát v první, druhé lize nebo bude jenom hobby hráčem.

V případě 9. třídy se bavíme o hráčích ve věku 14-15 let, myslíte si, že to může být i kvůli škole?

Může to být způsobeno tím, že si v tomto věku začínají uvědomovat své limity a rozhodují se mezi tím, jestli v hokeji pokračovat alespoň do dorostu nebo se víc zaměří na vzdělání. Záleží však na soudnosti každého hráče, někteří si v 6-7. třídě uvědomí, že se tím jednou živit nebudou, ale na druhou stranu jsem měl i kluky v Extraligovém dorostu, kde mi z 20 řeklo 19, že se bude živit hokejem, ale zatím se tím živí jeden.

Dle informací z dotazníku bylo jednou z hlavních příčin odchodu technické zázemí klubu a malý zájem ze strany klubu. Můžete mi na to říct Váš názor?

Určitě to mohlo hrát svou roli, technické zázemí v klubu není nejlepší. V určité chvíli jsme měli pouze jednu ledovou plochu k dispozici. Do toho byl Covid-19, kdy některé týmy normálně trénovaly, ale my jsme z toho měli velký respekt, takže jsme tréninky omezily. Až ke konci, když došlo k rozvolnění pravidel tak ty nejstarší kategorie jako jsou junioři začaly trénovat, ale dorost a kategorie pod nimi netrénovaly. Zároveň máme informace, že v určitých klubech ať už tady nebo v zahraničí tréninky normálně probíhaly, což mohlo mít rovněž vliv.

Menší zájem ze strany kluby je velmi subjektivní, někdo má pocit, že by kolem něj mělo od páté třídy lítat celé vedení klubu a někdo do áčka neřeší, jestli se o něj někdo z vedení klubu zajímá. Každý to má nastavené jinak.

Měl jsem několik kluků v dorostu, kteří potřebovali být v neustálém kontaktu a pak jsem měl skupinku kluků, kteří měli svůj vlastní názor a nechtěli se o tom bavit. Podobně to vidím i u rodičů, jsou rodiče, kteří k tomu přistupují je to tvůj kroužek, je to tvůj sport a nepotkáte je zde ani jednou za pět let. A pak máte rodiče, kteří jsou na každém tréninku a zápase. V případě těch zápasů to ještě chápu, ale aby se někteří rodiče chodili dívat na každý trénink mi přijde přehnané.

Otázky na přístup klubu

Je to něco, co probíráte se sportovním manažerem mládeže?

Probíráme to neustále, protože v každém ročníku máte v ideálním případě pět nadstandartních hráčů a dva rozdílové, víc jich není. Když se na to podívám z perspektivy Extraligového dorostu, juniorky, potažmo Extraligy A-týmu, jedná se o relativně malý počet, ale na druhou stranu, pokud se Vám povede dostat každý rok do áčka dva kluky, tak se můžete plácet po ramenech. Ta konkurence je zde velká.

S manažerem probíráme, jaké pro ty kluky vytvořit podmínky. Dneska už je potřeba pro ty juniory vytvořit i finanční podmínky, aby ti kluci dostávali nějaké kapesné, protože ty movitější kluby jim menší smlouvy dávají. Tady dostává smlouvu pouze pár kluků. Z doslechu vím, že zatímco jinde dostane smlouvu 10 hráčů, tak tady ji dostanou maximálně dva. Ovšem nemusí to být pouze peníze, v některých klubech mají neomezený počet hokejek, novou výstroj, zdarma ubytování... Je to však velmi finančně náročné, někde to může vyjít až na 150 000 Kč ročně na jednoho hráče. Zároveň si řada klubů později stěžuje, že se jim tyhle investice nevracejí.

Vnímáte to jako problematiku, která by se měla, pokud možno řešit? Příkladáte tomu velkou váhu?

Já tomu příkládám hodně velkou váhu, ale není to jednoduché. Některé kluby mají na mládež 6x větší rozpočet. Ta konkurence tady je a bohužel ty peníze jsou ve všem důležité, nehledě na to, od koho je máte, jestli od sponzora, města nebo majitele, mají zkrátka oproti nám výhodu.

Já jsem se rok pohyboval u Národního týmu do 17 let a vím, že vyberete 20 nejlepších hráčů z Extraligy juniorů a z těch 20 nejlepších hráčů, teď to jsou ročníky 2002, kterým je teď 21 let se v Extralize pohybuje jeden až dva a v Americe na té nejvyšší úrovni není nikdo a jsou tam pouze dva kluci na farmě. Takže se bavíme o reprezentaci do 17 let, kdy dva kluci jsou na hraně Extraligy, dva na hraně Chance ligy a dva jsou v Americe. Z 22 hráčů, které jsme tam měli je zhruba pětina, která patří mezi topové hráče v republice, ale i přesto nenajde místo v Extralize. Když si vezmete všechny ty investice – čas, peníze, které se dají do klubu, do národňáku a stejně to neprodukuje hráče do nejvyšší soutěže, je něco špatně.

Mohlo to být i tím, že se jednalo o slabý ročník, já jsem pak měl i 2003 a ty mi přišly o něco lepší, ale zase se z nich do Extraligy a Ameriky dostane jeden až dva. Ten počet je

strašně malý, někdy je to náhoda a někdy je to věc soutěží (kvalita, zúžení). Tím že jsou ti naši nejlepší hráči rozstřelení různě po světě, tak o to horší tady máme my soutěže, což je dle mého názoru důvod, proč se rozhodnou odejít do zahraničí. Nejlepším hráčům naše juniorka zkrátka nestačí a pokud nekoketují s áčkem, tak jdou pryč. Ovšem měli jsme tu i případy, kdy kluci koketovali s áčkem a stejně odešli, jelikož měli cíl NHL.

Pro náš klub je to v tuto chvíli obrovský problém a vím, že některé kluby na to už v minulosti doplatily.

Co si myslíte o prevenci odchodu hráčů z klubu? Dají se podle Vás změnit počty hráčů, kteří končí?

Horko těžko, je to běh na dlouhou trať. Jeden z mnoha důvodů může být, že spousta trenérů dává své děti do zahraničí. Když pak lidi vidí, že trenéři Národního týmu posílají děti do zahraničí, může to u nich vyvolat určitou nedůvěru v české soutěže. Zároveň když si trenéři budou vybírat do Národního týmu, tak si vybírají především hráče ze zahraničí, jelikož se předpokládá, že si prošli nějakou konkurencí a museli něco dokázat. Když se podíváte na kluky, kteří teď byli na dvacátkách, tak dvě třetiny z nich budou ze zahraničí a možná tak pět z české soutěže. To je pak i jasný obrázek pro ty rodiče, že pokud chtějí, aby bylo jejich dítě ve dvacítce, tak musí jít do zahraničí. Řekl bych, že to je významný ukazatel toho, že pokud chce být kluk ve dvacítce, tak musí být v zahraničí. U osmnáctek je to tak 50/50, čím jsou mladší tím víc je tady ty rodiče drží.

Jedním z důvodů jsou tedy trenéři, kteří dávají své děti do zahraničí a pak vliv samotných agentů, kteří jim řeknou, že pokud chtějí být v národ'áku, tak musí jít pryč.

V současné době na to podle mě lék neexistuje. Ať už soutěž rozšíříte nebo zúžíte, tak to těm klukům nestačí, vidím to jako takový trend. Ve Švédsku té cestě juniorky věří mnohem víc, jelikož mnohem víc hráčů se dostane do Extraligy. Do Kanady nebo Ameriky odejde pouze pár nejlepších hráčů s vizí, že budou hrát NHL.

Navíc rodiče se na to dívají i ze sociálního hlediska, že se ti kluci naučí jazyk, osamostatní se a adaptují na jiný život. Nicméně hodně z těch kluků se pak z toho Finska, Švédska vrátí zpátky a hokej nehrají vůbec, ale ten pokus jim za to stojí. Odchod do zahraničí Vás může posílit nebo zlomit ještě rychleji, to záleží na člověku.

Takže hráči, kteří odejdou do zahraničí a následně se vrátí v hokeji už nepokračují?

Mám vypořádáno, že hodně z těch kluků, kteří se vrátí s hokejem skončí nebo jsou v kraji ve 3. nejvyšší soutěži. Když bych vzal ten poměr hráčů, kteří odešli do zahraničí a něco z nich je, tedy mají kariéru 5-10 let, tak těch je stejné minimum, jako těch, kteří tady zůstanou.

Samozřejmě oni si pak přečtou že Pastrňák šel v 16 do Švédska a díky tomu uspěl, ten kluk by uspěl stejně, ale šel zrovna přes to Švédsko. Nicméně to že s ním šlo dalších 10 lidí, kteří byli podobně dobří, ale neuspěli, to už nikde nenapíšou.

Příloha č. 11: Rozhovor s manažerem – Jáchym (21.06.2023)

Autor: Lukáš Rybář

Jaké je Vaše postavení v klubu GAMMA a jak dlouho zde působíte?

Mé postavení je manažer mládeže a v klubu působím od letošního roku.

Máte trenérskou licenci?

Mám trenérskou licenci B, ale v současnosti netrénuji. Zkušenosti s trénováním však mám, byl jsem tři roky asistentem u juniorů a vedl jsem pravidelně individuální tréninky (v jiném klubu).

Otázky na odchod hráčů

Mohl byste říct, kolik hráčů během doby Vašeho působení přibližně odešlo v rámci Vaší kategorie?

Já jsem působil jako manažer mládeže v jiném klubu⁶ a musím říct, že si nevybavuji, že by někdo za 5 let z klubu odešel ať už ze žáků, dorostu či juniorů.

Máte nějaký vlastní názor na to, proč se tomu tak stalo?

Mohl byste ty dva kluby porovnat?

Oba ty kluby mají jiné postavení, co se týče tradice a historie. Já jsem přišel do klubu DELTA v období, kdy A-tým zažíval úspěchy, což určitě hrálo nějakou roli z hlediska prestiže. Navíc těsně předtím, než jsem tam přišel se hodně zlepšilo zázemí, které jsme později ještě vylepšovali a z tohoto pohledu je na tom klub GAMMA určitě hůř. Zejména to zázemí pro mládež, speciálně pro dorost a juniory bylo podstatně lepší. Určitě se investovalo víc peněz do zázemí, materiálního vybavení a do smluv pro juniory. Podmínky tam byly tedy lepší.

Dalším faktorem může být, že zde v klubu byla tehdy mnohem větší konkurence a kluci tak hledali místo, kde se lépe prosadí. Vím to, protože jsme paradoxně tehdy jednoho hráče z klubu GAMMA přetáhli do klubu DELTA.

Ačkoli jsem zde u odchodu těchto hráčů nebyl, tak člověk má samozřejmě nějaké interní informace a důvody odchodu jsou za mě velká konkurence, která přiměla hráče hledat snazší cestu nebo cestu, kde budou mít větší prostor. A z pozorování venku a

⁶ Název DELTA označuje klub, ve kterém dřív manažer Jáchym působil.

s debatami s kolegy, kteří zde pracovali si myslím, že i celkové zázemí a vystupování klubu určitě hrálo nějakou roli, proč ti kluci takhle masivně odcházeli.

Vedete si nějaké statistiky a čísla hráčů, kteří končí?

Vzhledem k tomu, že jsem tady teprve od letošního roku jsem si žádné statistiky nevedl, a teď co tu jsem, tak odešli zatím dva kluci. V klubu DELTA, kde jsem působil předtím jsem si ji také nevedl, ale tam to bylo z důvodu, že k tomu nedocházelo.

Pokud náhodou mělo dojít k tomu, že by nějaký hráč odešel, tak jsem se snažil vyvinout maximální úsilí abych tomu zabránil, protože jsem se bál, že se strhne lavina.

Víte, jestli hráči, kteří odcházeli spíše přestupovali do jiného klubu nebo končili s hokejem?

Na 99 % tady ty odchody z klubu GAMMA byly přestupy, což je pro mě jako pro klub vlastně horší varianta. Když někdo skončí, protože si řekne, že ho to už nebaví, je to pro klub menší problém, než když jde hrát někam jinam, jelikož to znamená, že mu tady to prostředí nějakým způsobem vadí.

Zároveň jsem názoru, že ve chvíli, kdy začalo docházet k takhle velkému odchodu hráčů se mělo jednoznačně zasáhnout. Na základě informací, které mám ale vím, že to klub nechal být.

Dle informací z dotazníku bylo jednou z hlavních příčin odchodu technické zázemí klubu a malý zájem ze strany klubu. Můžete mi na to říct Váš názor?

Zázemí bych rozdělil do třech kategorií, pokud bereme zázemí v nemovitém smyslu. Kabiny, ale ty bych neřekl, že jsou pro dorost a juniory nějak výjimečně špatné, je to takový standard.

V čem si myslím že je nedostatek, že klub nemá zázemí na soustavnou práci v sezoně, mimo ledovou. Doba se změnila a jak děti míň sportují, tak je o to víc potřeba s nimi dělat činnosti mimo led a ten prostor tady není, což se snažíme v budoucnu změnit.

Poslední věcí je, že zde není dořešené ubytování přespolních hráčů, ale vzhledem k tomu, že odcházeli především hráči místní si nemyslím, že by to byl jeden z hlavních důvodů.

Otázky na přístup klubu

Je to něco, co probíráte s vedením klubu?

Po zkušenostech, které mám jsem se rozhodl, že na tuto pozici nastoupím pouze za předpokladu, že budu mít plné kompetence.

Vnímáte to jako problematiku, která by se měla, pokud možno řešit? Příkládáte tomu velkou váhu?

Vnitřně nesouhlasím s tím, jak se vyvinuly podmínky pro Český hokej. Dokonce si myslím, že hráče někdy zbytečně rozmazlujeme, obecně řečeno. Když vidím, jak některé kluby od dorostu po juniory sezonu po sezoně kupují novou výstroj, tak se z mého pohledu jedná o velmi špatně investované prostředky, protože to stojí obrovské peníze, které by mohly být investovány například do trenérů, což by mohlo mít větší dopad na tréninky a celý proces v klubu. Obecně si myslím že ty podmínky nejsou vůbec špatné, když to srovnám se Švédskem, které znám hodně z blízka, tak bych řekl, že v některých případech jsou ty naše podmínky lepší. Ale pokud se budeme bavit o klubu GAMMA, tak tady to zázemí musíme jednoznačně zlepšit.

Mohl byste vysvětlit, co konkrétně myslíte investicemi do trenérů?

Co se týče těch peněz investovaných do trenérů, tak tam bych to rozdělil minimálně do dvou částí. Jedna je vzdělání, protože ty platy trenérů moc vysoké nejsou, navíc jsou všichni OSVČ, což je také problém. Zároveň si musí všechny kurzy platit sami, takže kdyby jim v tom klub pomáhal, tak by je to mohlo motivovat absolvovat i víc kurzů.

Druhá věc je výše měsíční výplaty. Vyšší platy by do budoucna mohly přilákat další trenéry, kteří budou chtít být u té mládeže.

Třetí oblast je počet trenérů. Narážím na to všude a když se o tom bavím s lidmi, kteří neznají ten proces, tak mi řeknou že ten trenér má na ledě dvě hodiny práce, ale ony to nejsou jenom ty dvě hodiny. Pokud to bude svědomitý trenér, tak se musí na každou tu tréninkovou jednotku připravit, nemůže tam přijít 5 minut předem a vymyslet trénink.

Další věc je, že ten trénink je specifický druh činnosti a je nutné, aby byl intenzivní, což znamená, že musí být intenzivní také trenér. Pokud chcete mít dobře vedený trénink s energickým trenérem, tak ho nemůžete přetížít a potřebujete mít dostatek trenérů. Já jsem se touto cestou rozhodl jít, což znamená vyšší náklady o 2,5 milionu, ale jsem přesvědčený, že pokud chceme přesvědčit hráče a rodiče a zabránit tomu, aby nám do budoucna odcházeli, tak je musíme přesvědčit, že to myslíme vážně a jsme ochotni investovat prostředky do toho nejcennějšího, což jsou trenéři, protože ti jsou zodpovědní za tréninkový proces. Myslím si, že je mnohem důležitější začít trenéry a

být si jistý, že ten tréninkový proces je dobrý a dává smysl, než že budeme mít lepší skříňku v kabině.

Pro nás je v tuhle chvíli prioritní tréninkový proces, což znamená trenéři. Nedávno jsme rozšířili trenérský kádr, neboť víc očí víc vidí a rozhodně tomu přikládáme velkou váhu.

Co si myslíte o prevenci odchodu hráčů z klubu? Dají se podle Vás změnit počty hráčů, kteří končí?

Naše priorita je tomu zamezit, ale ne silou, protože člověk většinou žádné takové možnosti nemá ani to není můj způsob, ale tím, že se budeme snažit vylepšit veškeré zmiňované podmínky. Myslím si, že nikdy nebudeme patřit k bohatším klubům v zemi, což si myslím že je v pořádku. My se budeme chtít soustředit na tréninkový proces a ukázat, že to děláme dobře a vybudovat si důvěru u hráčů a jejich rodičů.

Obrovský problém vnímám na schůzkách s rodiči, kdy jejich požadavky na klub jsou naprosto nereálné. Zažíval jsem to i v jiných klubech, že za pár korun chtějí zázraky. Nestačí jim 20 tréninkových jednotek, ještě by chtěli dostávat vybavení, hokejky... A není to pouze u hokeje, ale napříč sporty. Zajímavé však je, že když jdou do Švédska nebo Finska, tak tam dávají 500 € měsíčně a nijak jim to nevadí.

Jak významným zdrojem příjmu jsou pro klub členské příspěvky?

Členské příspěvky nám z celkového rozpočtu tvoří 15-17 % pro celou mládež. Samozřejmě se to liší mezi kategoriemi. Klub je tedy nucen najít 80 % zdrojů někde jinde, aby to jejich dítě mohlo dělat ten sport na této úrovni.

Myslím si, že do budoucna nezbyde Českému hokeji jiná možnost než zvednout členské příspěvky, aby ta spoluúčasť rodičů byla větší a já jsem dokonce přesvědčený o tom, že když budou větší, tak si ty rodiče toho budou i víc vážit.

Jaké jsou podle Vás současné problémy vrcholového sportu u dětí a mládeže a souvisí podle Vás s odchody hráčů?

První problém je, že je dneska o hodně víc možností, kolik sportů jde dělat. Základna dětí ve sportu se obecně napříč sporty zmenšuje. Zároveň hodně vylítnul florbal, kam si myslím, že šlo hodně dětí.

Další problém bude, že se určitou dobu práce s mládeží podceňovala. Až posledních 7 let se na to začíná klást větší důraz, ale mezitím si myslím, že Český hokej ztratil důvěru, kterou bude těžké obnovit.

Hokej defacto z té nejužší špičky za mě vymizel, a to na té užší špičce byl 40 let. Poslední titul je 2010 a od té doby je jedna medaile, takže za mě můžeme rok 2010 považovat za konec úspěšné éry. Za mě je tam několik důvodů.

První velké vzepětí bylo koncem 40. let, průšvih byl komunistický režim, který mužstvo rozprášil, takže pak trvalo zase 20 let, než se to na tu špičku dostalo, což byl konec 60. let a přerostlo to na 70. léta, kde byly úspěchy velké. Zároveň v tu dobu vyrůstala generace, která ty úspěchy zažívala, a protože ten režim ať byl jakýkoliv, tak podporoval sport a byla tam kontinuita, tak z toho vyrostla zlatá generace, která od roku 1996 více méně hrála do roku 2010, kdy se to ukončilo.

Mezitím v roce 1989 přišly společenské změny, které pro lední hokej a sport znamenaly menší podporu.

V roce 1990 byl přístup svazu, klubů a celé společnosti my jsme nejlepší na světě a takhle to bude furt. Myslím si, že bylo období 20 let od roku 1990 do roku 2010-2012, kdy ta mládež nikoho nezajímala. Do toho společenské změny, na které nikdo nereagoval. Zároveň byla jiná doba, otevřená doba, což vedlo k tomu, že začali odcházet hráči do zahraničí a nikoho nenapadlo, že to může být do budoucna velký problém.

Já konkrétně jsem šel do Švédska a hrál jsem tam nejvyšší juniorskou soutěž. A z této zkušenosti čerpám dodnes. Jenomže tenkrát, kdo chtěl hrát tak musel makat, a bylo běžné že šlo 5-6 kluků do NHL, kteří tam udělali slušnou kariéru. Už tehdy se muselo něco stát, ale kluby a svaz na to nereagoval a kvůli tomu tady máme tenhle výsledek.

Ovšem nejsem si jistý, jestli je vůbec možná nějaká náprava a pokud ano, tak to odhaduji na 10-15 let. Za mě ještě přijde období – jestliže od roku 2005-2006 jsme na MS do 20 let udělali jedno semifinále, no tak tady ti kluci budou přebírat jednu A-tým, už ho vlastně přebírají a do budoucna si myslím, že pro nás bude úspěch, když se dostaneme do čtvrtfinále. Vzhledem k tomu, že je to generace, která nastupuje po té neúspěšnější, tak to ještě víc bije do očí.

Obrovský problém českého hokeje jsou rodiče. Já jsem tady zmiňoval všechny ty aspekty svaz, kluby, trenéry a obecně vzato jsme všichni zpoždění, což je do určité míry následek těch veleúspěšných let. Ale já můžu sledovat ten tréninkový proces a ten se taky dost změnil. Strašně se upustilo od těžkého a běžeckého tréninku. Já, když si vybavím všechny schůze na svazu a dělají se testy, které se pak porovnávají se

špičkovými zeměmi jako je Kanada, Amerika, Finsko, Švédsko, tak mi už jenom v té fyzické připravenosti zaostáváme až třeba o 20-25 %. V jakémkoliv sportu, pokud nestačíte fyzicky, tak nemáte šanci, nebo musíte mít geniální hráče, kteří to urvou šikovností.

Myslím si, že kluby vyžadovali málo po svých hráčích, do toho přišel jeden nešvar v podobě individuálních tréninkových kempů, které jsou na komerční bázi. Já vím, že ti rodiče tomu nevěří, je obrovská nedůvěra ve společnosti, obrovská nedůvěra rodičů ke klubu, někdy bych to nazval až nepřátelské vztahy. Tady na těch kempech, kam přijedou kluci, rodiče zaplatí 1 000 Kč za hodinu a dostanou super trénink. V klubu dostanou 20 tréninků za měsíc, ale tady se vůbec nezlepšili, jakmile ale přijedou na tu hodinu, tak dojde k obrovskému zlepšení. Jenomže ten trenér v klubu ty kluky chce fakt zlepšovat, a proto jim říká na čem mají pracovat, což si myslím že je správné, ale pak přijede na ten kemp, kde slyší jenom samou chválu. Myslím si, že to strašně ovlivnilo myšlení těch rodičů. Protože kam ti rodiče raději jezdí, tam kde slyší, že je jejich kluk nejlepší, ale ve skutečnosti tomu tak není.

Zároveň to má ještě další důsledky, ty individuální kempy jsou zaměřené na individuální činnosti. Samozřejmě ten výkon ve sportu závisí na individuálních činnostech, ale vy nemůže trénovat jenom individuální činnosti, hokej je kolektivní sport, takže je mimořádně důležitá spolupráce, obrana, čtení hry, a to se na těch kempech netrénuje. My vychováváme individuálně relativně zdatné jedince, ale pro individuální trénink, a ne pro kolektivní hru. Tohle považuji za obrovský problém českého hokeje, ale řešení neznám.

Jediné, co mi napadá je víc pracovat s rodiči, vzdělávat je víc, komunikovat s nimi víc, vysvětlovat jim to víc a budovat si důvěru. Já do jisté míry ty rodiče i chápu, jelikož to hokejové prostředí není úplně čisté a když si to vezmu, tak jsme měli trenéra Národního týmu chyceného s úplatkem, což na té důvěře moc nepřidá. Každý takovýto případ navíc vzbuzuje ještě větší nedůvěru.

Na rovinu ale říkám, že nevím jak na to. Snažím se s těmi rodiči komunikovat, ale nedaří se mi to, nenašel jsem žádnou metodu. Zním lidi z Finského hokeje, kteří si tím prošli a povedlo se jim to. Ovšem bylo to hodně vedené snahou svazu. Na druhou stranu já ten sever znám a vím, že ta mentalita je tam jiná než naše, a to říkám jako fakt. Takže

ve Švédsku bych do větší komunikace a vysvětlování šel okamžitě a intenzivně, ale tady se musím přiznat, že se tomu vyhýbám, protože s tím mám špatné zkušenosti.